

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1746. usque ad
Annum 1749

Luxemburgi, 1753

Pontificatus Anno IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74761](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74761)

LXI.

Indultum celebrandi tres Missas in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, pro Regnis, & Dominiis Hispaniarum, & Portugalliarum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Quod expensis omnium rationum momentis, & gravissimis suffragiis vrorum dignitate, pietate, ac sapientia insignium concurrentibus, alias a Nobis decretum est, id, ut sollemnioribus Apostolicæ auctoritatis Nostræ documentis confirmatum, quemadmodum est hoc in more positum, laudabilique Prædecessorum Nostrorum Romanorum Pontificum instituto commendatum, majori cum observantia debita executioni mandetur; novo Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communire exoptamus. Sane nuper edidimus Decretum tenoris sequentis: **BENEDICTUS PP. XIV.** Cum Nobis Carissimus in Christo Filius noster Ferdinandus VI. Hispaniarum Rex Catholicus enixam piamque petitionem exhiberi fecisset, ut quæ disciplina viget in suo Aragoniæ Regno, (cujus appellatione tum ipsa Aragonia, tum etiam Valentia, Catalonia, & Majoricæ Ditiones comprehenduntur) ut scilicet in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum quilibet Sacerdos Sæcularis duas, Regularis autem tres Missas celebrare possit; eadem ad cætera quoque Regna, & Domina eidem Ferdinando Regi subiecta auctoritate nostra extenderetur; Cumque eodem fere tempore Carissimus quoque in Christo Filius noster Johannes V. Portugalliarum, & Algarbiorum Rex Illustris similem instantiam apud Nos promoveri fecisset, ut nempe in omnibus Regnis, atque Dominiis sibi subiectis, cuilibet Sacerdoti tam Sæculari, quam Regulari, facultas per Nos fieret tres Missas præfate die celebrandi; Nos quidem hujusmodi petitionum gravitatem pensantes, ac memores similitum postulationum, quæ aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris parum felici exitu exhibitæ fuerunt, necessarium omnino putavimus totam rei summam maturo examini subijcere: Quamvis minime hospites in ea Nos reputare possemus; siquidem olim ipsius momente, pro Officio, quod tunc gerebamus, Secretarii Congregationis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini executioni, & interpretationi præpositæ, diligenter Nobis expendenda fuerunt; cumque etiam hac de re plura scripserimus in nostro Opere *de Festis Domini part. 1. pag. 247.* item in Tractatu *de Sacrificio Missæ sect. 2. pag. 169.* juxta Editionem Patavinam, & in una ex Institutionibus Pastoralibus pro nostro Bononiensi Clero, Populoque editis, quæ est *XXVII.* in Latina versione Romæ impressa *pag. 185. & 186.* ac demum in nostris literis ad Episcopum Oscensem datis die *xxvi. Martii* anni *MDCCLXVI.* quæ jam seorsim Typis vulgatæ, in Bullarii nostri Tomo II. prope diem edendo locum habebunt.

Exius
Causæ in
Congreg.
Concilii an-
no 1722.

Sane quum Nos in minoribus constituti, præfate Congregationi Concilii, ut supra diximus, a Secretis essemus, oblatumque fuisset supplex Libellus, in quo ex parte cl. mem. Philippi V. Hispaniarum Regis idipsum studiosissime petebatur, quod nunc a Ferdinando Rege ipsius filio iterum petitur, Officii nostri esse putavimus, instantiam hujusmodi majori cum apparatu, quemadmodum Catholici Regis dignitas postulabat, Congregationi representare. Idcirco peculiaris Dissertatio a Nobis elucubrata

fuit, quæ inserta est in consueto folio Relationis Causarum, quod a Secretario confici, & singulis Cardinalibus tradi consuevit. In qua primum Dissertatione rem ipsam accuratissime pro viribus exposuimus, neque omisimus originem investigare illius disciplinæ, quam diximus in Aragoniæ Regno vigere; deinde nonnullas in contrarium indicavimus resolutiones, quæ alias ad hujusmodi postulata prodierant; tum aliam memoravimus petitionem, quæ olim pro Portugalliarum Regno facta fuerat Prædecessori Nostræ Clementi Papæ IX. ut trinas liceret Missas in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum celebrare, de qua tamen ob immaturam Pontificis mortem nihil decretum fuit. Quibus omnibus addidimus, quod, quum hoc idem ab Hispaniarum quondam Rege Philippo IV. pro omnibus tam Sæcularibus, quam Regularibus Regnum suorum Sacerdotibus postulatum fuerit, vel saltem postulandum fuisse non ignoraretur; ideoque plura rationum, factorumque monumenta, pro hujusmodi concessione impetranda, collecta tunc fuisse constaret; Nobis datum non fuerat hujusmodi Collectiones ad causam maxime opportunas reperire: ut videre est in folio pro Congregatione diei 11. Maii anni *MDCCLXII.* a Nobis conscripto, quod nunc in Thesauro Resolutionum præfate Congregationis Concilii *Tom. II. pag. 169. & seq.* impressum reperitur. Quum autem bon. mem. Ludovicus Cardinalis Belluga Congregationi prædictæ die habitæ interfuisset, meminimus ipsum de nostra Dissertatione favorabiliter loquutum, in nostram quoque sententiam devenisse, ut necessarium putaret allegationes illas tempore Philippi IV. adornatas inspicere, ipsumque in se recepisse, ut ipsas diligentissime conquiri curaret. Quapropter Rescriptum prodit: *Non proposita*: eoque Rescripto factum est, ut Instantia tunc quidem pro rerum circumstantiis minime admissa censeretur, non tamen omnino, & perpetuo rejecta; quin potius relictus fuerit locus ulteriori rationum, atque factorum examini, si quæ aliquando ad ipsam petitionem magis juvandam deducerentur.

Quum itaque nunc ad Nos ipsos in Apostolica Sede, inscrutabili Dei judicio, collocatos præfate petitiones jamdudum deserere, instantibus præfatis Carissimis in Christo filiis nostris, delatæ fuerint, omnia, quæ ad plenam rei cognitionem quomodocumque pertinerent, colligi mandavimus, quæque olim desiderata sunt, in lucem proferri. Ut autem nihil sine aliorum prudenti consilio stateremus, peculiarem delectorum Virorum Congregationem ad negotii hujus examen deputavimus; in qua adscriptos volumus Venerabilem Fratrem Nostrum Antonium Xaverium Episcopum Prænestinum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Gentili nuncupatum, prædictæ Congregationis Concilii Præfectum, Dilectosque Filios Nostris ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Presbyteros, Sylvium Valentini Congregationis de Propaganda Fide Præfectum, Carolum Albertum Cavalchini Præfectum item Congregationis super negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, Fortunatum Tamburini Præfectum Congregationis Sacrorum Rituum, & Joachimum Bezzoni Majorem Penitentiarium; ac præterea Venerabilem Fratrem Sylvestrum Merani Episcopum Porphyriensem Apostolici Sacri Præfectum, quem peculiaris hujusce Congregationis Secretarium declaravimus; ac Dilectos Filios, Magistrum Ludovicum Valenti in utraque Signatura nostra Referendarium, Protonotarium Apostolicum, & Fidei Promotorem, Fratrem Michaellem a Sancto Joseph Priorem Generalem Ordinis Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptoris

Norm
examen in
occasione
fuit.

Norm
Cardinalium
& Consulto-
rum.

Capti-

Captivorum, *Celestinum Orlandi* Procuratorem Generalem Congregationis Monachorum *Coelestinorum*, *Joannem Andream Onofrii* Ordinis Eremitani Sancti Augustini Procuratorem Generalem, *Thomam Sergium* Presbyterum Congregationis Piorum Operariorum, Sanctae Inquisitionis Consultorem, & Praefectum Studiorum in Collegio Urbano de Propaganda Fide, Fratrem *Joaachimum Pucci* Ordinis Praedicatorum Magistrum, Episcoporum, & Cleri Romani Examinatorem; *Dominicum Turanum* Societatis Jesu Presbyterum, Apostolicae Poenitentiarum Consultorem Theologum, & *Aegydius Giulj* ejusdem Societatis Presbyterum, alterum Examinatorem Episcoporum, & Sacrorum Canonum Professore in Collegio Germanico Hungarico ad Sanctum Apollinarem. His omnibus, & singulis exhiberi mandavimus quaecumque ad causam pertinebant, eaque potissimum, quae nuper reperta sunt, sed in praecedentibus propositionibus exhibitae non fuerant; quae omnia iusto volumine comprehensa typis edita sunt Romae hoc anno MDCCXLVIII., datoque aliquot Mensium spatio, quo res accurate perpendere, iussimus, ut singuli sententiam suam scripto traditam, ac sigillo obsignatam ad Nos transmitterent: quae omnia diligentissime sunt peracta.

Denique Nos ipsi aliorum laboribus laborem nostrum, privataque studia nostra eorum studiis adiunximus; & inspectis, libratique tum novis documentis, tum ipsorum Consultorum suffragiis (ex quibus, quum quatuordecim numero fuerint, duo dumtaxat petitionem rejiciendam esse, reliqui vero duodecim Indultum concedi posse censuerunt) omnibus rite, ac mature pensatis, invocato etiam Divini Luminis adjutorio, piis ac religiosis precibus doctorum Carissimorum in Christo Filiorum nostrorum Ferdinandi VI. Hispaniarum Catholici, & Johannis V. Portugalliae, & Algarbiorum Regum Illustrium libenter annuentes, omnibus, & singulis in eorum Regnis, atque Dominiis actu commorantibus, tam Saecularibus, quam Regularibus Sacerdotibus nunc existentibus, ac pro tempore futuris, quamdiu in praedictis Regnis, atque Dominiis moram traxerint, & non alias, facultatem perpetuis futuris temporibus duraturam concedimus, & impertimur, ut singulis annis die secunda Novembris, seu die sequenti, juxta Rubricas Missalis Romani, qua nempe Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum ab Ecclesia Universali recolitur, tres Missas singuli celebrare possint, & valeant, contrariis quibuscumque Constitutionibus, litteris, regulis, ritibus, & consuetudinibus minime obstantibus.

Novimus sane, inter Scriptores rerum moralium non satis convenire, an Sacerdotibus celebrantibus Missam pro Defunctis juxta praedictas Rubricas in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, liceat hujusmodi Missae fructum medium, quem vocant, alicui peculiari defuncto applicare, an vero pro omnibus omnino Defunctis Fidelibus illum applicare teaneantur. Utcumque autem se res habeat de hac controversia, Nos eos quidem, quibus in Aragoniae Regno licitum erat ante hoc nostrum Indultum duas, vel tres respective Missas praedicta die celebrare, hortamur in Domino, ut earum fructum medium omnibus in Christo quiescentibus applicent; His vero, qui in posterum hujus Indulti vi, aut tertiam in eodem Regno Missam, aut secundam & tertiam in aliis Regionibus, ad quas hoc idem Indultum extenditur, celebraturi sunt, districtè jubemus, atque praecipimus, ut earum fructum medium, non quidem alicui peculiari defuncto, sed in suffragium omnium Fidelium Defunctorum omnino

applicent; expresse declarantes hanc esse nostram mentem, & voluntatem, neque Nos alias, absque hujusmodi lege & conditione, hoc ipsum Indultum unquam concessuros fuisse.

Scimus etiam, antiquis iustisque titulis innoxium esse usum, quo solent Presbyteri Eleemosynam accipere pro celebrandis, sive pro applicandis Missis juxta offerentium mentem; qua de re late disserimus in nostra *Institutione Ecclesiastica LVI.*, fusiùs autem in opere nuperimè vulgato *de Synodo Diocesana Lib. V. Cap. 8. & 9.* An vero quum retroactis temporibus in Regno Aragoniae duae Missae a Sacerdotibus, tres autem a Regularibus in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum celebrarentur, duplex quoque ab illis, seu respectivè triplex Eleemosyna acciperetur, id ignoramus; sed facile credimus id usitatum fuisse, quum ubique fere receptum sit, ut in sollemnitate Nativitatis Domini pro tribus Missis tria recipiantur charitativa stipendia. Ideoque de illis, qui ante hoc tempus in Aragoniae Regno duas, vel tres respectivè Missas praedicta die celebrantes, duas vel tres eleemosynas accipiebant, nihil innovandum censemus. His vero, qui in posterum in eodem Regno tertiam Missam vigore praesentis Indulti celebrabunt, iustis de causis, ac sub poenis inferius dicendis districtè prohibemus, ne pro ipsa Missa ullam Eleemosynam accipere praesument, sicut etiam iis, qui in aliis locis hoc eodem Indulto comprehensis, secundam, tertiamque Missam celebrabunt, simili ratione, ac sub iisdem poenis praecipimus, atque jubemus, ut non nisi unam accipiant eleemosynam, videlicet pro prima Missa dumtaxat, & in ea tantum quantitate, quae a Synodalibus Constitutionibus, seu a loci consuetudine regulariter praescripta fuerit. Decernentes nullam omnino causam, nullumque praetextum, aut obtentum, ad declinandam hujus praecipi nostri observantiam suffragari posse; ne voluntariam quidem Fidelium oblationem, nam nec a sponte dantibus quidquam recipi posse statuimus; nec alium quemcumque colorem, quod nempe eleemosyna detur pro celebratione, non autem pro applicatione Missae; aut quod applicatio facienda sit pro omnibus Fidelibus Defunctis; sive quod offerentes cupiant ipso dumtaxat oblationis merito Defunctos juvare; hi enim poterunt per alia pia opera, sive per alias eleemosynas in alios quoscumque, quam in Sacerdotem, eique conjunctos, erogandas, Defunctorum Animabus suffragari: Non Item gravem indigentiam, aut paupertatem Sacerdotis celebrantis, aut Ecclesiae, aut Cœnobii; quibus nimirum aliis quibuscumque rationibus subveniendum erit: Nec magnam copiam eleemosynarum, quae congestae fuerint pro Missis celebrandis ipsa die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, quibusque aliter satisfieri non possit; quum minime liceat eleemosynas accipere pro Missis, quae celebrari nequeunt intra tempus ab offerentibus, aut a legibus praescriptum: Neque porro Missarum onera non adimpleta, pro quibus eleemosynae jam receptae, aut attributi redditus jam percepti fuerint; Nos enim nolumus hujusmodi onera impleri per celebrationem Missarum, quae Indulto nostro permittuntur: Neque demum legem foundationis jam factae, aut in posterum faciendae cum augmento eleemosynae pro secunda, & tertia Missa; quum Nos hujusmodi foundationes sive factas, sive faciendas, etiam ex nunc prout ex tunc & è contra, hac in parte nullas & irritas esse, & fore decernamus. In summa volumus & statuimus, hujusmodi Missas de novo concessas omnibus in communi Fidelium Defunctorum Animabus, absque ulla prorsus eleemosynae perceptione, applicari;

Quoad perceptionem eleemosynae, pari modo statuitur.

Ut pro Missis noviter indultis nihil accipiat praeter eleemosynam pro prima Missa, juxta Taxam consuetam.

Ac decernitur nullam ob causam, aut praetextum, quidquam percipi posse.

Indultum conceditur pro tribus Missis die Comm. omnium Fidelium Defunct., ab omnibus in Dominiis duorum Regum celebrandis, in perpetuum.

Nihil innovatur, quoad applicationem primae Missae, & aliarum antea in Aragoniae Regno permissarum.

Sed Missae hoc Indulto concessae applicari jubentur omnibus Fidelibus Defunctis.

1748.

Sub pena suspensionis ipso facto incurrendae, & Pontif. reservatae.

Quam Episcopi, jure delegato, relaxare poterant, facta tamen reiteratione.

Super Irregularitate ex celebratione post incurram suspensionem contracta, a solo Pontif. dispensatur.

Quid fecerit Pontifex in concedendo Indulto.

Ecclesiae studium suffragandi Fidelibus Defunctis.

I.
Hujus exempli, etiam post vetitam Missae iterationem in genere.

contrafacientes autem poenam suspensionis a Divinis ipso facto incurere decernimus, ejusque relaxandae facultatem Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus expresse reservamus. Hanc vero facultatem communicamus Venerabilibus Fratibus Archiepiscopis, & Episcopis, sive aliis Locorum Ordinariis, ut auctoritate nostra Apostolica, & tamquam Apostolicae Sedis Delegati, ubi sic expedire prudenter in Domino judicaverint, eadem canonicè utantur erga quoscumque praecipue hujus nostri violatores, qui ad ipsos humiliter recursum habuerint, sive Saeculares, sive Regulares, sive alio quocumque modo ab eorum Jurisdictione exemptos; hac tamen apposita lege, ut incurram hujusmodi suspensionem nunquam relaxare valeant, nisi prius elemosinas a delinquentibus ratione praedictarum Missarum perceptas ab ipsis reipsa receperint; quas ipsi Ordinarii in alios pios usus (non tamen in subventionem eorumdem Sacerdotum, aut personarum ipsis vel sanguine, vel necessitudine conjunctarum, aut in eorumdem Coenobiorum, Domorum, & Ecclesiarum utilitatem, quantumvis ipsi, aut personae, Coenobia, Domus, & Ecclesiae hujusmodi notoria paupertate laborarent) arbitrio suo erogare debeant. Sciant tamen, quod facultas hujusmodi, quam ad relaxationem suspensionis eo modo incurse iisdem delegamus, nequaquam extenditur ad dispensationem ab irregularitate, in quam inciderent, qui post suspensionem, ut praefertur, incurram, in Sacro Altari ministrare praesumerent; hujus enim dispensationis concedendae facultatem Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus privativè, & perpetuò reservamus.

Ad hunc igitur solum, & unicum finem, ut in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, multiplicatis Ecclesiae Militantis suffragiis, piorum Animae in Purgatorio detentae subleventur, omnibus tam è Saeculari, quam è Regulari Clero Sacerdotibus in Regnis atque Dominiis duorum praedictorum Regum Dittoni subjectis, nunc, & in posterum pro tempore existentibus, concedimus, & indulgemus, ut praedicta die tres Missas singuli celebrare possint, & valeant. In quo sicuti praedictorum Consultorum concordibus fere sententiis, consiliiisque adhæsimus, ita a patris Matris Ecclesiae spiritu nequaquam discessisse Nos arbitramur. Siquidem animadvertimus minime alienam fuisse Ecclesiam a permittenda Sacerdotibus Missarum iteratione in unico die, ubi de juvandis Defunctorum Animabus ageretur, & quidem etiam postquam deserat vetus illa disciplina, de qua infra sermo erit, qua scilicet Sacerdotibus licebat pluries in die rem Divinam peragere, ac post latam legem de unica tantum Missa, praeter quam in die Natalis Domini, ab unoquoque Sacerdote celebranda.

Nova hæc disciplina a Praedecessoribus nostris Innocentio III. & Honorio III. Romanis Pontificibus stabilita fuit, quorum hac de re leges extant in Libris Decretalium Titulo *De celebratione Missarum*; Innocentii quidem in Cap. *Consulvisti*; Honorii verò in Cap. *Te referente*. Quam autem Innocentius in citate Capitulo hæc verba posuisset: *Excepto die Nativitatis Dominicae, nisi causa necessitatis suadet*; non solum Glossa Canonica eidem Capitulo apposita hujusmodi necessitatis causam tunc fore dicit, quam celebranda sit Missa pro aliquo recens defuncto, ibi: *sed quam dicit necessitatem? Respondeo: si celebravit de die, & postea etiam moriatur aliquis*; verum etiam in Synodo Oxoniensi post ipsius Innocentii obitum, sedente jam Honorio III.,

celebrata, decretum videmus, ut si Defuncti corpus Ecclesiastica Sepultura mandandum existat, Sacerdos duas Missas eodem die celebret, unam de Officio diei, aliam pro Defunctis, ut videre est in Collectione Conciliorum Angliae Londini edita anno MDCCXXXVII. Tom. I. pag. 586. numero 7. Idque etiam distinctius in aliis Conciliis traditum invenitur, a quibus praescriptum est, ut Sacerdos in prima Missa Purificationem non sumat, utque tunc solum secunda Missa pro Defunctis ab eodem Sacerdote celebretur, quando Cadaveris praesentia occurrat die Dominico, seu alio die Festo, nec alius adsit Sacerdos, qui hujusmodi secundam Missam celebrare possit, quemadmodum habetur in Constitutionibus Sordensibus anno MCCXCI. conditis Cap. 36. in eadem Anglicana Collectione Tom. II. pag. 179. itidemque in Concilio Rotomagensi habito anno MCCXXXI. num. 14. in Collectione Harduini Tom. VII. pag. 186. & seqq. Qua de re Nos ipsi olim egimus in nostra Institutione Ecclesiastica XXXVI. pag. 186. Neque verò hæc in praesenti à Nobis commemorantur, quasi nunc etiam, praesente Cadavere, duae Missae ab eodem Sacerdote celebrari possint; quum, juxta hodiernam disciplinam, liceat Presbytero, relicta Missa de die, Missam pro Defuncto, si praesens sit Corpus, cum cantu celebrare, nisi tanta fuerit diei sollemnitas, quae Missam pro Defunctis omnimode excludat. Sed ideo hæc dicta sunt, ut appareat, quam propensa fuerit Ecclesia ad permittepdam Missarum iterationem quantumvis generaliter interdictam, ubi de procurandis Fidelium Defunctorum suffragiis ageretur. Quo nempe spiritu Nos etiam adducti, Missarum Sacrificia in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum a singulis praedictorum Regnorum, atque Ditionum Sacerdotibus ter celebrari posse concessimus.

Sed duae aliae praeterea causae, eaque satis graves, ad id concedendum Nos impulerunt. Prima est, quod quum antiquissima sit in Regno Aragoniae consuetudo, ut praedicta die tres Missae a Sacerdotibus Regularibus, duaeque a Saecularibus celebrentur; eaque non modo nunquam reprobata fuerit, sed etiam a Praedecessore nostro Julio III. aut Paulo III. vivae vocis oraculo confirmata afferatur (ut jam olim adnotavimus in folio pro Congregatione Concilii à Nobis, ut supra diximus, exarato) utpotè quae nec Divino, nec naturali juri contraria, sed solum a jure communi Ecclesiastico vetita dignoscitur; cumque constet eandem consuetudinem non solum in Regno Aragoniae proprie dicto, atque in alio Valentiae, & in Comitatu Cataloniae, sed etiam in Regno Majoricae longius distito, tamquam ipsius Aragoniae Regni Appendice, viguisse & vigere; utique nec novam omnino rem, nec in exemplum alibi trahendam Nos fecisse censemus, dum hujusmodi consuetudinem, sive ritum, auctoritate nostra extendimus ad alia Regna, & Domina eidem Hispaniarum Regi subjecta, atque insuper ad ea, quae alteri quidem Principi, nimirum Lusitaniae Regi parent, sed magna ex parte finitima & proxima sunt praedictis Hispanici Regis Ditionibus. Regula quippe canonica est, ut in Regionibus contemnis, atque inter se proximis Rituum ac Disciplinæ uniformitas statuatur, atque servetur. Unde etiam Praedecessor noster Sanctus Siricus Pontifex Maximus, quum ad Himerium Episcopum Tarraconensem scripsisset de variis Ecclesiasticae Disciplinæ capiti-

bus;

Uniformitatem Rituum inter Aragoniam, aliamque Hispaniae Ditiones.

Et inter has & finitimum Lusitaniae Regnum.

1748.

bus, de quibus ille Sanctum Damasum ipsius Decefforem consuluerat, eidem mandavit, ut Apostolica rescripta non solum cum Provincialibus suis communicaret, sed ea etiam transmitteret ad *Caribagineses, ac Baticos, Lusitanos, atque Gallacos.*

III.
Pium studium duorum Regum, eorumque in Ecclesiam promerita.

Alteram vero causam, eamque plurimi apud Nos momenti, cum magno paterni animi nostri gaudio, Nobis suppeditavit enixum studium duorum Carissimorum in Christo Filiorum nostrum Hispaniae, & Lusitaniae Regum, tantis in Ecclesiam promeritis Illustrium, qui unico, & sincero devotionis instinctu acti, nec retardati ob parum felicem exitum similitum petitionum, quas a Praedecessoribus suis propositas fuisse noverant, istorum pietatis haereditas erga Fidelium Animas purgatorio igne cruciatas sese professi sunt, auctoresque se praestiterunt, ut in earum levamen, recurrente quotannis generali Fidelium Defunctorum Commemoratione, in suis respectivè Regnis, atque Dominiis suffragia multiplicarentur. Quapropter Magni Praedecessoris Nostri Sancti Gregorii Papae verba, quae is ad Brunichildem Francorum Reginam conscripsit (*Epist. 50. lib. 6. ipsius Operum Tom. II. pag. 858.*) jure, ac merito ad praedictos Reges transferre Nos posse censemus: *Epistolarum vestrarum series, quae Religiosum animum, & pie mentis studium continebat, non solum voluntatis vestrae fecit Nos laudare propositum, sed etiam libenter invitavit postulata concedere.* Tum etiam ea, quae alter rec. mem. Praedecessor noster Innocentius Papa III. ad Regem Castellae scripsit (*Epist. 154. lib. 14.*) *Cum Personam tuam inter Catholicos Reges speciali diligamus in Domino charitate, in his, quae secundum Deum requiris a Nobis, favorem Tibi Apostolicum libenti animo impertimus;* atque alia, quae idem (*Epist. 24. lib. 15.*) scripsit ad Regem Lusitaniae: *Aequum est autem, ut quos ad Populi regimen & salutem, dispensatio caelestis eligit, Apostolica Sedes sincero prosequatur affectu: & in justis postulacionibus studeat efficaciter exaudire;* eadem sane praesentium Hispaniae, ac Portugalliae Regum pietati ac dignitati mirum in modum congruere videntur. Quorum praeterea consimiles postulaciones hac de re Nobis exhibitas, & parem pro Religione zelum, eximiumque Christianae Fidei in remotissimis etiam Regionibus propagandae studium, perspicuis argumentis Nobis assidue comprobatum, dum laeti suspicimus; haec etiam utrique simul aptanda censemus; quae noster quoque Praedecessor S. Leo Magnus ad Theodosium Augustum scribebat, *Epist. 21. ipsius Operum Tom. I. pag. 238.*: *Quantum praesidii Dominus Ecclesiae suae in fide Vestrae Clementiae preparavit, his etiam literis, quos ad me misistis, ostenditur; ut Vobis non solum Regium, sed etiam Sacerdotalem animum inesse gaudeamus, Siquidem praeter Imperiales, & publicas curas, piissimam sollicitudinem Christianae Religionis habetis.*

Ad unitate Ritus servandam, trinæ permissuntur Missae omnibus hoc Indulto comprehensis.

Quamvis verò antehac in Regno Aragoniae, Sacerdotibus Regularibus praedicta die tres Missas celebrantibus, Seculares Presbyteri duas tantum celebrarent, Nos tamen aequum judicavimus hos illis per omnia exequare, ut esset inter ipsos Ritus uniformitas: quae res in causa fuit, ut in Ecclesia Catholica aliae quoque diversitas sublatæ fuerint, quantumvis tolerabiliores videri possent. Ita quum in Gallias, regnante Carolo Magno, inductus fuisset, una cum Ordine Romano, Ritus celebrandi tres Missas in die Natali Domini nostri Jesu Christi, quum antea duæ tantum celebrari solerent; novum hunc Ritus soli primum Episcopi adoptarunt, ac sibi suæque Dignitati proprium fecerunt; sed postea, ad evitandam diffor-

mitatem, hujusmodi facultas ad omnes inferioris quoque Ordinis Sacerdotes extensa fuit, quemadmodum a Nobis demonstratum est in Tractatu de *Festis Domini par. 1. pag. 248.*

Applicationem autem Missarum hoc nostro Indulto concessarum, tertiae nimirum a Sacerdotibus Sæcularibus in Regno Aragoniae, secundæ verò, ac tertiae ab omnibus existentibus in aliis Regionibus hoc Decreto comprehensis, iussimus fieri, non quidem pro aliquo peculiari Defuncto, sed pro omnibus Fidelibus Defunctis in genere; tum quia id magis consentaneum visum est piæ, ac religiosæ menti duorum Regum hujusmodi Indultum expetentium; tum quia Ecclesiae spiritus id maxime postulabat; Si quidem constat generalem Commemorationem omnium Fidelium Defunctorum secundæ diei Mensis Novembris affixam, jam usque a sæculo nono ab Amalario Fortunato propositam, vertere autem sæculo undecimo a Beato Odilone Abbate pro omnibus Monasteriis sibi subiectis receptam, atque ab his demum, Praedecessoris nostri Johannis Papae XIX. auctoritate, ad universam Ecclesiam propagatam fuisse, ea potissimum de causa, ut, post celebratam praecedenti die Festivitate in honorem Sanctorum omnium cum Christo regnantium, omnium quoque Justorum Animæ in Purgatorio detentæ, ac caelestis gloriae consortium expectantes, generalibus Ecclesiae suffragiis adjuventur. De hac re latius disserimus in Opere, quod scripsimus in Acta nonnullorum Sanctorum, quorum Officia celebrantur in nostra Bononiensi Civitate, ac Dioecesi, in *Editione Patavina Cap. 22.* Unde satis patet, quam justa de causa praedictas Missas non aliquibus peculiaribus Defunctis, sed omnibus in communi Fidelibus in Christo dormientibus applicandas esse voluerimus.

Quam verò Nobis semper cordi fuerit, ut, juxta Sacrorum Canonum praescriptum, a celebratione Sacrosancti Missae Sacrificii omnem avaritiæ speciem, omnemque sordidi captandi lucri praetextum longissimè arceremus, satis compertum esse putamus, ex his, quae tum in Archiepiscopatus Bononiensis, tum in Supremi Pontificatus administratione, in hunc finem praestitimus. Etenim inter Pastorales Institutiones nostras, praeter *quinquagesimam sextam*, in qua plures hac de re Ecclesiasticae Disciplinae regulas demonstravimus, & omnino observari praecipimus, adest etiam *nonagesima secunda*, in qua Sanctissimis Apostolicæ hujus Sedis Decretis inherentes, pravam quamdam damnavimus consuetudinem, qua contendebant nonnulli licitum esse Missas ita celebrare, ut earum fructum medium in antecessum applicarent pro iis, qui postea elemosynam offerendo illius applicationem expeterent. Inter nostras verò Apostolicas Constitutiones in *Bullarii Nostri Tom. I. impressas*, extant *vigesima secunda, & vigesima tertia*, quibus severissimè vetitum per Nos est, ne elemosynæ pro Missarum celebratione colligantur in iis locis, in quibus major est earum Taxa Synodalis, ut deinde Missae alibi celebrandæ committantur, ubi hujusmodi Taxa in minori quantitate statuta est. In novissimo autem Tractatu Nostro de *Synodo Diocesana lib. 5. cap. 8. num. 9. & 10.* alia complura ad hanc rem pertinentia studiosè collegimus.

Ab hoc itaque tramite nequitiam recedendum Nobis esse judicantes, decrevimus supra, atque statuimus, ut pro celebratione, aut applicatione Missarum hoc nostro Indulto concessarum, nullum prorsus stipendium quocumque praetextu aut colore accipi valeat; quod ut a Nobis in praesenti casu decerneretur, specialis quædam, & urgens ratio Nos impulit, praeter generales hæc, quas paulò ante indicavimus.

1748.

Applicatio pro omnibus Defunctis injuncta, juxta Ecclesiae mentem, & dictorum Regum pietatem.

Aviditatis species a celebratione Missarum arcedenda.

Idque praecipua ratione, ubi earum iteratio permittitur.

1748.

Perseptum est enim omnibus in Ecclesiastica Historia paulum modo versatis, plures olim fuisse dies polylyurgicos, quibus nimirum singuli Sacerdotes plus quam semel Missarum sacrificia peragebant, ut erat, præter Natalem Domini, prima dies Mensis Januarii, Feria V. in Coena Domini, Vigilia Ascensionis, tres dies Junii infra Octavam Pentecostes, alique dies Festi nonnullorum Sanctorum memoriae dicati, ut Nativitas Sancti Joannis Baptistæ, & Natalitium Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, de quibus Nos ipsi monumenta protulimus in Opere *de Festis D. N. Jesu Christi part. 1. pag. 247.*

Quæ ideo jam veita fuit, ut turpis quæritur tolleretur.

Ut autem hujusmodi consuetudo generaliter tolleretur, & facultas celebrandi plures Missas uno die, ad solum diem Natalis Domini coarctaretur, non alia de causa factum est, quam ut avaritiæ, & sordidis quæritibus adimeretur occasio, vel saltem obloquutionibus silentium imponeretur; quæ scilicet ex elemosynis pro Missarum numero multiplicatis, aut ortum habuerant, aut oriri posse videbantur. Hunc esse proprium sensum Canonis sufficit, de *Consecr. dist. 1.* jam demonstratum per Nos est in literis ad Venerabilem Fratrem Episcopum Offensem datis §. *Excepta, & sequentibus.* Ideo autem scripta Nostra in hoc Decreto frequenter in medium protulimus, ne quæ jam alibi a Nobis dicta sunt, hic denuo explicare, & quæ alibi demonstravimus, iterum rationibus comprobare cogemur. Id verò, quod supra posuimus, a duobus præterea scriptoribus in Ecclesiasticis rebus apprime versatis asseritur. Eorum alter est Thomassinus in Opere *de veteri, & nova Ecclesiæ disciplina par. 3. lib. 1. cap. 74. num. 6.* ubi post allatam Constitutionem Odonis Episcopi Parisiensis, videlicet: *Nullus bis in die Missam audeat celebrare, aut cum duplici Introitu, nisi in magna necessitate;* hæc subdit: *Cum pecunia tunc ut plurimum ad Missam offerretur, hinc avaritiæ species, vel suspicio quedam iterationi Missarum affricabatur.* Alter est Vicecomes in Tractatu *de antiquis Missæ Ritibus lib. 3. cap. 28. circa fin.* ubi postquam antiquam exposuit disciplinam, qua permittebatur Sacerdoti plures Missas in die celebrare; de ipsius disciplinæ mutatione deinde sic ait: *Abrogationis autem causam, quantum equidem divinare possum, dederunt mundinatores quidam, qui majoris pietatis materiam ad turpe lucrum detorquere non sibi veriti, & fecerunt, ut libertas prisca saltem hisce Regionibus erepta sit, ac deserit.*

Si igitur multiplicitas Missarum, quæ Sacerdotibus olim pluribus per annum diebus permittebatur, ideo sublata fuit, ut avaritiæ quæritibus, aut obloquentium suspicionibus obviam iretur, jure ac merito Nos Indultum hoc Nostrum, quo Sacerdotibus in præfatis Regnis, atque Dominiis commorantibus tres Missas in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum celebrare permittimus, hujusmodi expressa lege, atque districta sanctione communi-re debuimus, ut ne quis eorum pro Missis de novo concessis, ullum stipendii genus, quacumque de causa, & quolibet prætextu, aut colore recipere posset.

Atque in casu etiam aliiis denegata fuit, ne avaritiæ via apertetur.

His accedit, quod quum petitiones insperimus ab aliquibus peculiaribus Episcopis Apostolicæ Sedi olim oblatas pro concessione celebrationis duarum, aut trium Missarum in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum; simulque contraria expenderimus Rescripta tunc respectivè emanata; agnovimus prædictas petitiones huic potissimum rationi in-nixas fuisse, quod scilicet tanta esset elemosynarum copia, quæ ea die pro Missarum celebratione a piis Fidelibus offerbantur, ut aliter illis satisfieri non posse assererent, quam si facultas indulgeretur Sacerdotibus, ut plures

Missas ea ipsa die celebrare possent: contra verò in rejiciendis iisdem petitionibus, id maxime spectatum fuisse agnovimus, ne per hujusmodi concessiones Ordo Sacerdotalis apud detractores in aviditatis suspicionem, & infamiam adduceretur. Quæ etiam de causa Nos hanc concessionem nostram, prædicta lege adjuncta, suspicionibus hujusmodi nullum locum præbere posse volumus.

Hæc sunt, quæ concedenda esse judicavimus, quæque de præmissorum consilio, & Apostolica auctoritate Nostra concessimus; atque hæc sunt, quæ in hujusmodi Indulti concessione præ oculis habuimus; quæque omnia exponenda duximus præfati Decreto, quod a Nobis conditum, manu nostra subscriptum hac die xxi. Augusti Anni MDCCXLVIII. Anniversaria Coronationis nostræ, ineunte Pontificatus Nostri Anno Nono.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Porro præsertum nostrum Decretum, atque in eo omnia, & singula contenta, ac præscripta, quo firmiter subsistant, & serventur exactius, atque etiam quatenus opus sit, auctoritate Nostra Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus; illique, & omnibus, ac singulis contentis, & præscriptis, Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, atque ita, ut præmittitur, omnino servari mandamus. Decernentes easdem præfatas litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respectivè sub irrogatis poenis, & censuris inviolabiliter observari; sique in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur iisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel offensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxvi. Augusti. MDCCXLVIII. Pontificatus Nostri Anno Nono.

Cajetanus Amatus.

Erectio duarum Cathedralium in Archigymnasio Urbis.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quanta Reipublicæ commoda obveniant ex publicis studiorum Universitatibus, in quibus bonarum artium, ac scientiarum documenta ingenuæ Juventuti traduntur, concordia omnium judicio, & felici experientia evidentissime constat; dum per homines maxime liberalibus disciplinis excoltos atque expolitos, totius Civitatis mores, ad æquitatis, & justitiæ rationem conformari solent; & necessaria in civilibus Societatibus judicia, rectè,

ac lau-

Decretum confirmatum per litteras Apostolicas, cum causis etc.

Dat. Romæ A. IX. die 26. Aug. 1748.

LXII.

Procurator ex publica Universitate.

ac laudabiliter exerceri, pluraque hominum usibus proficua inveniri passim conspiciuntur, & reliquæ omnes privatæ ac publicæ res prudenter utiliterque administrari.

Pontifex jam Universitatem Urbis protegit & favoribus amplificavit.

Quamobrem ad Nostrum potissimè Officium pertinere judicavimus, celeberrimum Almæ Urbis Nostræ Archigymnasium studii generalis, Sapientiam nuncupatum, speciali providentiæ Nostræ cura tueri, atque fovere; quin etiam, si quæ Nobis ejus rei facultas suppeteret, illius splendorem novis Apostolicæ liberalitatis favoribus amplificare: Ut, quæ Nobis olim in minoribus adhuc versantibus, ejusdemque Sapientiae regimen, pro Advocati Consistorialis jure, vel communiter, vel peculiariter moderantibus, ad perficiendum illius statum deesse videbantur, ea nunc, supremæ Auctoritatis Nostræ ope, ipsius Universitatis, totiusque Urbis ornamento & commodo, accederent incrementa.

In reformando ejus regimine plura jam præstitit.

Quæ quidem cum partim in restituendo aut firmando aptiori, utiliorique ipsius Archigymnasii regiminæ atque ordine, partim in nonnullarum, quæ desiderabantur, doctrinarum & facultatum accessione, consistere intelligeremus; illud hæcenus studiosè præstare non omisimus, ut scilicet, quas opportunas judicavimus, leges, sive ad tempus, sive perpetuò in eodem servandas, præscriberemus; ex quibus meliorem studiorum rationem, ac scientiarum tradendarum methodum in ipso rectè processuram fore confidimus: Alterum verò, quod ad novas Disciplinarum Cathedras instituendas, augendumque Lectorum numerum pertinebat, ad hunc diem efficere non potuimus, quum id, nec ipsius Archigymnasii reditus, nec Apostolici Ærarii Nostræ vires, recentibus nimium calamitatibus exhaustæ, ullo modo ferre valerent.

Nunc ex proventu eujusdam novi Afficium Cathedrarum numerum auget.

Cum autem recens in Civitate & Statu Avenionensi, & Comitatu Venaissino Nostræ temporali Ditioni subiectis, inducta sit facultas, ut eam vocant, privativa, dandi prælo, ac vendendi & publicandi per totam Pontificiam Ditionem Civitatis, Status, & Comitatus prætorum, novitates publicas, tam politicas, quam Literarias, Kalendaria, & alia similia, ipsaque privativa facultas dilecto filio Alexandro Giraud ad novem annos concessa, & locata reperitur, pro annua responsione quatuor mille librarum monetæ Galliæ, sub diversis pactis, & conditionibus, prout in Instrumento publico per acta dilecti filii Cognominati Jeremie, Notarii publici, & Secretarii generalis Legationis Avenionensis, sub die 16. Mensis Novembris Anni Domini 1747. desuper confecto, & stipulato, plenius continetur.

Incipit dispositiva.

Nos igitur congruum & consentaneum arbitantes, prædictum reditum quatuor mille librarum dictæ monetæ, qui, quum antea nunquam inter emolumenta Cameralia computatus fuerit, ex prædicta nova locatione, & privativa facultate per Nos, ut præfertur, indulta, nuper accrevit, eidem Archigymnasio, ad excitandas, & promovendas in eo alias scientias, & liberales artes, integrè, & in perpetuum attribuire; verumque hodiernum ipsius Archigymnasii statum, annuos reditus, Cathedras, & Lecturas, regimen, administrationem, & privilegia, de quibus plenam certamque notitiam habemus, nec non præfatam locationis Instrumentum, omnia item & singula privilegia, & indulta etiam a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris Civitati & Legationi Avenionensi, ac pro tempore existentibus S. R. E. Cardinalibus de Latere Legatis & Vicelegatis inibi commorantibus, quomodolibet concessa, etiam pluries confirmata, & innovata, ac alia quæcumque, etiam specialem, & individuum mentionem,

& expressionem requirentia, eorumque omnium & singulorum totos, & integros tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes.

Motu proprio, & ex certa scientia, meraque deliberatione Nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, in præfato publico Archigymnasio, seu studio generali, Sapientie nuncupato, de Urbe, præter eam in qua elementa Geometriæ traduntur, aliasque inibi præexistentes Cathedras & Lecturas, duas novas Cathedras, seu Lecturas, alteram nimirum Mathematicæ, alteram verò Chymicæ, pro aliis duobus Lectoribus, altero nempe Mathematicæ, altero autem Chymicæ hujusmodi Professoribus, probatæ fidei, & idoneitatis, ad Cathedras hujusmodi pro tempore quomodolibet vacantes, prævio concursu, & servata forma dudum a Nobis in Constitutione Nostra, privilegiorum Nostræ Consistorialis Aulæ Advocatorum confirmatoria, quæ incipit *Inter conspiciuos Ordines*, edita quarto Kalendas Septembris Anno Quinto, §. *In eligendis*, tradita atque præscripta, deputandis, & assumendis, ad commune bonum, publicamque utilitatem, Apostolica Auctoritate perpetuo erigimus, & instituimus.

Eisdemque Cathedris, seu Lecturis a Nobis sic erectis & institutis, pro earum dote, ac utriusque Lectoris congruo salario & provisione, annuam summam quadringentorum scutorum monetæ Romanæ de julis decem pro quolibet scuto, ad rationem ducentorum scutorum pro quolibet, eis, ut infra, persolvendorum, eadem Apostolica Auctoritate constituimus & assignamus. Ipsosque futuros pro tempore Mathematicæ, & Chymicæ Lectores, aliorum dicti Archigymnasii Lectorum, Magistrorum, Doctorum, & Professorum consortio, ita ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, præeminentiis, antelationibus, honoribus, & prærogativis, etiam antianimitatis, quibus alii ejusdem Archigymnasii Magistri, Lectores, Doctores, & Professores quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, atque uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pariformiter, & æque principaliter, in omnibus, & per omnia, & omnino quoad omnia, ipsi quoque utantur, fruuntur, potiuntur, & gaudeant, omnibusque pariter oneribus & obligationibus, quibus illi subjacent, pari modo etiam ipsi subiceant; Apostolica iidem Auctoritate adjungimus, & aggregamus.

Ad consulendum verò perpetuæ utriusque Cathedræ a Nobis per præsentem erectæ stabilitati, & mantentioni, prædictam facultatem privativam dandi prælo, ac vendendi, & publicandi per totum Statum Avenionen., & Comitatum Venaissinum Nostræ temporali Ditioni subiectum, novitates publicas, tam politicas, quam literarias, Kalendaria, cæteraque in memorato Instrumento locationis comprehensa, & expressa, earumdem tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac quatenus opus sit, de novo inducimus, & constituimus. Et nihilominus præfatam annuum reditum quatuor mille librarum dictæ monetæ Galliæ, ex concessione & locatione privativæ facultatis hujusmodi nunc provenientem, & qui deinceps, etiam in quacumque majori summa provenire poterit, a cæteris Cameræ Nostræ Apostolicæ redditibus, introitibus, & proventibus extraneum, seu perpetuò separatam, atque disjunctam haberi, & cæteri volumus, ideoque ab iisdem pari auctoritate iidem perpetuò separamus, sejungimus, & dismembramus, sicque dismembratum, sejungitum, & separatam, præfato Archigymnasio pro utriusque Cathedræ seu Lecturæ

Erigit una Cathedram Mathematicæ, & alteram Chymicæ per concursum conferendas.

Ipsique Cathedris assignat summa ducenta pro quolibet.

Lectores dictarum facultatum alteri consortio adjungit.

Pro hujus creationis firmitate dicti Afficium & assignationem confirmat.

1748.

Judices Conservatores deputat pro futuris temporibus.

a Nobis per presentes erectæ & institutæ, dote & pro aliis infra scriptis usibus, etiam perpetuo applicamus, concedimus, & assignamus.

Quamobrem dilectis Filiis nunc, & futuris pro tempore ejusdem S. R. E. Cardinalibus Noftris, & Sedis Apostolicæ de Latere Legatis, ac Vicelegatis in dicta Civitate Avenionen. commorantibus, nec non Congregationi Avenionensi, ac præfatæ Cameræ Apostolicæ Theſaurario, & Commissario generalibus, aliisque ipsius Cameræ Officialibus & Ministris, quocumque nomine nuncupatis, in virtute Sanctæ Obedientiæ districtè inhibemus, ne præfatum annuum reditum ex privativa facultate hujusmodi provenientes, in alios quoscumque usus, & causas, quantumvis privilegiatas, & privilegiatissimas, ullatenus erogent aut convertant, nec de prædictis pecuniis aliter ullo modo disponere præsumant; sed ipsa dumtaxat Congregatio, prædictique Legati ac Vicelegati, seu alii, ad quos nunc quomodolibet spectat, & spectabit in futurum, si, & postquam, ac quoties pro parte infra scripti Nostri, deinde vero Romani pro tempore Pontificis Secretarii Status, aut Rectoris dicti Archigymnasii sue int. requisiti, tam pro executione & conservatione dictæ privativæ facultatis, quam pro integra, celerique exactiōe annui reditus præfati, eorum brachium & auxilium efficaciter præstent; Ipseque pro tempore Cardinalis Legatus, seu Vicelegatus exactæ pecuniæ depositum, in faciem, & creditum dicti Archigymnasii, ut infra, faciendum sedulo curet.

Interim verò R. Num. Card. Valenti pluribus titulis de dicta Uni. veritate ben. meritum designat.

Quoniam verò dilectus Filius Noster Sylvius Tituli Sancti Callisti S. R. E. Præbyter Cardinalis Valenti nuncupatus, ejusdem S. R. E. Camerarius, & Nobis a Secretis Status, in procuranda prædicti novi reditus accessione, & in illius applicatione ad supradictum effectum proponenda, eximium suum studium de bono publico amplificando, ac de scientiis & liberalibus Artibus promovendis Nobis aperte comprobavit; idcirco Nos earundem tenore præsentium prædicto Sylvio Cardinali, quod vixerit, plenam & omnimodam facultatem, potestatem, & auctoritatem tribuimus, & elargimur, post ipsum verò cuilibet pro tempore existenti Romani Pontificis Secretario Status, nec non præfati Archigymnasii pro tempore Rectori similiter concedimus & impertimur, ut ipsi, adveniente termino currentis locationis dictæ privativæ facultatis, & sic deinceps quoties terminus hujusmodi advenerit, eidem pro tempore existenti Legato, seu Vicelegato Avenionen., aut pro eo alii, vel aliis, ad quos pro tempore spectabit, aut spectare poterit, celebrationem & stipulationem novæ locationis ejusmodi privativæ facultatis pro dicto Archigymnasio, celeberrime transmissionem pecuniæ de Civitate Avenionen. Romam, ad effectum illam, ut infra, deponendi, absque ulla dependentia a prædicta Congregatione Avenionen., aut a Camera Apostolica, illiusque Officialibus, & Ministris prædictis, committere, & mandare liberè & licitè possint, & valeant.

Modum aservandi & solvendi pecunias assignatas præscribit.

Postremo volumus, & mandamus, ut pecuniæ, ut supra, provenientes, apud Mensam Numulariam Montis Pietatis, ad creditum dicti Archigymnasii, in peculiari tamen & separato computo, deponantur, ita ut cum aliis prædicti Archigymnasii reditibus nullo unquam tempore misceantur, vel confundantur, sed stare debeant dumtaxat ad effectum, ut pro rata scutorum quadringentorum, prædictis duobus Lectoribus Mathematicæ, & Chymicæ, annua honoraria & stipendia a Nobis iisdem respectivè constituta, in consuetis tertiariis, juxta morem aliarum Cathedralium, & Lectorum ipsius Archigymnasii, mediantibus ordinibus manu Rectoris

ejusdem pro tempore deputari subscriptis, perfolvantur; residuum verò in expensas necessarias pro experimentis Chymicis, & non in alios quoscumque usus, omnino erogetur.

Præsentis quoque Litteras, quas in dicta Camera Apostolica, juxta Constitutionem fel. rec. Pii Papæ IV. Prædecessoris Nostri desuper editam, præsentari, insinuari, & registrari volumus, præmissaque omnia, & singula, nullo unquam tempore ex quibuscumque causis, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostre, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam revocari, suspendi, restringi, limitari, aut in jus, vel controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci posse, sed semper, perpetuoque valida, & efficacia existere, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere debere; sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & alios Cardinales, nec non Palatii Apostolici Auditores, prædictæque Cameræ Theſaurarium Generalem, & Clericos Præfidentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis generalibus, vel specialibus, dictæque Cameræ, nec non Congregationis Avenionen. & Archigymnasii prædicti, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis respectivè statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis dictæ Congregationi, eidemque Cameræ, ac illius Officialibus & Ministris, & quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus & efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus decretis, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum confirmatis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus & singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum omnium & singulorum effectum, specialiter, & expresse, ac latissime, & plenissime motu simili derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Utque de præmissis etiam in Civitate & Ditione Avenionen., quandocumque opus fuerit, fides fieri valeat; volumus, ut earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo præfati Sylvii Cardinalis, seu respectivè Romani pro tempore Pontificis Secretarii Status, aut prædicti Archigymnasii Rectoris obſignatis, eadem prorsus fides adhibeatur in Judicio, & extra illud, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel offensæ.

Nulli ergo omnino Hominum liceat hanc paginam Nostre Ereptionis, dismembrationis, applicationis, inhibitionis, concessionis, decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentè præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum

Petri,

1748.

Clausula pro præmissorum firmitate.

Derogatio contrariis.

Fides præstanda transumptis.

Sanctio.

1748.

Dat. Pont.
A. IX. die II.
Oâobris
1748.

Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo octavo, quinto Idus Octobris Pontificatus Nostri Anno Nono.

D. Card. Passioneus
J. Datarius.

VISA DE CURIA

I. C. Boschi.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

LXIII.

Decretum quo prohibetur cuilibet in posterum Libros, Scripturas, aliaque Opera quæcumque Typis imprimere, seu aliter in lucem edere; in quibus de imminutione dierum Fæstorum de præcepto, sive pro, sive contra eam agatur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Instantiæ factæ Pont. super imminutione dierum Fæstorum.

Summa rationum, quæ adducebantur.

Non multi menses effluxerant, ex quo placuit Omnipotenti Deo humilitatem Nostram nullis suffultis meritis ad universalis Ecclesiæ regimen assumere, quum plurimum, & pietate, & doctrina insignium Virorum, necnon Episcoporum per Ecclesias tam citra, quam ultra Montes constitutorum, instantiæ ad Nos deferri cœperunt, ut numerus dierum Fæstorum de præcepto in fatis nota Constitutione rec. mem. Prædecessoris Nostri Urbani Papæ VIII. præfinitus, auctoritate Nostra minueretur. Quam quidem ob rem, Nobis exponebant, & nimis grave detrimentum humilioris sortis hominibus, qui manuum suarum laboribus se ipsos, suæque Familias sustentare coguntur, ex hujusmodi Fæstorum dierum numero, quibus operari prohibentur, inferri; Et simul arduum vel potius impossibile esse, debitam, exactamque eorum observantiam & sanctificationem a populis obtinere; siquidem post innumeras districatasque leges ea de re latas, & curas adhibitas, nunquam sæpius cauponæ atque popinæ frequentari dignoscuntur, quam ipsis diebus Fæstis, pomeridianis potissimum horis, non sine scandalo, & rixarum, aliorumque criminum sequela. Cumque Carissimus in Christo Filius Noster Carolus utriusque Siciliæ Rex Illustris post aliquot annos Urbem ingressus ad Nos comiter accessisset, non omisit summo zeli studio pro hujusmodi Fæstorum dierum in suis Regnis imminutione Nobiscum agere.

Nos autem cum primum illæ, quas supra diximus, instantiæ ad Nos pervenerunt, minimè labori pepercimus, ut rem ipsam in suis fontibus inspiceremus; quin etiam fatis amplam Dissertationem ea de re exaravimus, & publicari curavimus, in qua pleræque a Nobis demonstrata sunt, ad hanc minuendorum Fæstorum materiam pertinentia, pluresque hujusmodi imminutionis viæ indicatæ fuerunt; sed nihil definitum, aut pro auctoritate statutum fuit; quum id Nobis unicè propositum tunc fuisset, ut aliorum sententias intelligeremus, non solum circa rationem peragendæ Fæstorum dierum reductionis, sed etiam super ipsius imminutionis substantia, an eam fieri, vel potius rem in priori statu relinqui præstaret; itaut, qui reductionem nequaquam faciendam existimaret, minimè necesse haberet de illius executionis modo inquirere, aut Nobis consilium præstare.

Et 40. Personarum consilium exquiri.

Quadragesima porrò fuerunt, quorum consilium requisivimus; inter quos nonnulli hujus S. R. E. Cardinales, Episcopi plures tam Itali, quam Ultramontani, reliqui Theologiæ aut

Sacrorum Canonum Professores, vel in Ecclesiastica Disciplina rationibus tum Romæ, tum alibi, agendo potissimum experiendoque versati. Horum omnium responsa, juxta mandatum Nostrum, scripto concepta, quæ adhuc apud Nos asservantur, cum accepissemus; ex prædicto numero, tres supra triginta invenimus, qui Fæstorum dierum imminutionem vel necessariam, vel utilem omnino fore affirmabant; ex his verò, quindecim Nobis suadebant, ut editâ generali Apostolica Constitutione, hujusmodi imminutionem in universa Ecclesia statueremus; alii autem numero octodecim, audiendas esse censebant instantias Ecclesiarum, atque Diocesum, earumque peculiaribus necessitatibus diversa atque opportuna ratione consulendum. Quod verò pertinet ad ipsius reductionis modum; quum in Concilio Provinciali Tarraconensi, habito sub san. mem. Prædecessore Nostro Benedicto XIII. Pontifice de Nobis optimè merito, conditum fuerit Decretum, ut, accedente Apostolicæ Sedis approbatione & auctoritate, ac salva obligatione sanctificandi, ut prius, omnes dies Dominicis, & solemniores quasdam Fæstivitates, quibus nimirum & assistendum foret Sacrificio Missæ, & abstinendum ab operibus servilibus; in aliis quibusdam Fæstis minus principalibus, tenerentur quidem Fideles ex præcepto Missam audire, sed reliquum diei tempus operibus & laboribus quibusque exercendis, etiam servilibus nuncupatis, licitè impendere possent; cumque ipsius Concilii Patres Anno Domini MDCCXXVII. hujusmodi Decreti approbationem & confirmationem a præfato Benedicto Prædecessore petissent, idemque Prædecessor Anno sequenti MDCCXXVIII. Decretum ipsum per suas Apostolicas Literas in forma Brevis approbasset & confirmasset; ex præfatis XXXIII. consulentibus, viginti tres in eo concordantes fuerunt, ut Fæstorum dierum reductio juxta formam & methodum Decreti Conciliaris Tarraconensis fieri deberet, reliquis decem in diversas sententias abeuntibus; aliis nempe tollendas omnino censentibus Fæstivitates aliquot ex his, quas Urbanus VIII. servari mandaverat; aliis proponentibus plurimum Fæstivatum conjunctionem in unam diem de præcepto sanctificandam; aliis verò complura Sanctorum Fæsta in dies Dominicis transferentibus.

Nos autem, horum omnium consiliis perceptis, maturèque perpensis, nequaquam expedire judicavimus generalem hac de re Constitutionem edere, quum Nobis animo observarentur multimodæ difficultates olim adversus prædictam Urbani Prædecessoris Constitutionem excitatæ ab iis ipsis, qui pro illius promulgatione consilium dederant, & preces obtulerant. Quapropter, ut & Apostolicæ Sedis auctoritati ac dignitati prospiceremus, & simul ostenderemus, quanto in honore apud Nos habeantur Venerabiles Fratres Nostri Ecclesiarum Antistites, quos quidem suarum Diocesum necessitates optimè intelligere, maximoque zelo pro Dei cultu & gloria flagrare non dubitamus; id Nobis servandum proposuimus, & re ipsa servavimus, ut nihil hac in re decerneremus, nisi postquam Episcopi pro suis quique Diocesibus, aut Metropolitanis, de Suffraganeorum consilio & assensu, pro suis Provinciis, peculiare Ecclesiarum & Populorum necessitates Nobis demonstrantes, Fæstorum dierum imminutionem postulassent. In quo tamen non cuiuslibet angustæ Diocesis Episcopo id optanti annuendum censuimus, nisi simul finitimi alii Præsules id ipsum exoptarent; quò scilicet ritus & disciplinæ uniformitas, quantum fas esset, in vicinis atque conterminis Diocesibus conservaretur. Præterea nihil innovari voluimus, non solum in hac Nostra Romana Urbe, pro qua peculiare

1748.

Major numerus reductionem faciendam censent.

Aliquid etiam per generale Constitutionem, alii non.

Et quid circa modum.

Pontifex nihil generaliter præcipere, sed peculiare Episcoporum instantias expectare statuit.

quædam

1748.

quædam circumstantiæ ponderandæ sunt, quæ aliis Civitatibus ac Diocæsi- bus aptari neque- unt; sed nec in Nostra Bononiensi Civitate ac Diocæsi, cujus Pastorale regimen una cum Supremo Pontificatu retinemus; ne scilicet al- iis exemplo & iudicio Nostro præire volu- isse videremur, ut pro suis Diocæsi- bus, licet in- viti, id facerent, quod Nos ipsi Bononiæ fecis- semus; aut hominum censuram adversus illos ex- citaremus, qui non idem egissent, quod Nos statuisse viderent in Diocæsi regimini Nostro immediatè subjecta.

Ideo- que, instantibus Episcopis, in illorum Diocæsi- bus ob- servantiam nonnullorū Fæstorum re- laxavit.

Modus, quo Indultū fuit concessum, refertur.

Hanc igitur agendi normam constanter se- quentes, oblatis Nobis multorum Episcoporum petitionibus, præceptum observandi dies Fæstos in pluribus Diocæsi- bus, atque Regionibus, juxta modum inferius dicendum, benignè re- laxavimus; Nec aliquid invenire est hac in re ullibi a Nobis fuisse statutum, sine præce- dentibus instantiis, & causarum expositionibus, pro singulis Civitatibus, & Diocæsi- bus, ex parte earumdem Antistitum ad Nos & Apo- stolicam Sedem delatis. Quod verò spectat ad modum relaxandi hujusmodi præceptum; quum adverterimus, legem audiendi Missam, ab alia feriandi ab operibus servilibus, distinctam planè, & separabilem esse; ipsosque etiam E- piscopos non solum frequenter agrorum cultoribus, sed & urbanis quandoque Operariis, haud difficulter concedere, ut dies Fæstos, of- ficio Missæ dumtaxat assistendo, sanctificent, de cætero autem laboriosis operibus incumbere valeant: quin etiam a quibusdam Moralibus Theologiæ Scriptoribus, licet audacter, assertum fuisse viderimus, immunes esse a peccato pauperes, & inopes, qui Fæstis diebus etiam solemnioribus, quò valeant egenas familias suas sustentare, audito Sacro, laboribus manuum suarum, quan- tumvis servilibus, per plures horas occultè, & sine scandalo occupantur; cumque potissi- mum Tarraconensis Decreti ab Apostolica Se- de, ut supra dictum est, approbati, illustre exemplum præ oculis haberemus: In tadmitten- dis Episcoporum Instantiis, hanc observavimus methodum, ut, firmam & ratam relinquentes utramque legem de audienda Missa, & de abstinendo ab operibus servilibus in omnibus die- bus Dominicis, & in præcipuis quibusdam anni Festivitatibus; aliarum minus solemnium sancti- ficationem ita deinceps fieri permitteremus, ut, audita Missa, reliquum diei tempus pauperibus liberum esset ad laboriosa quæque opera exer- cenda. Neque verò facilem aditum apud Nos invenerunt aliquorum Antistitum preces, qui Fæstorum dierum imminutionem alia via & rati- one in suis Diocæsi- bus fieri optabant; translati nimirum in dies Dominicos Sanctorum Festivitati- bus per hebdomadas occurrentibus.

Hæc Indul- ta non im- mutant Ca- talogum Ur- bani VIII.

Per hæc autem minimè detractum cenferi de- bet providæ Constitutioni Prædecessoris Nostri Urbani Papæ VIII., quam & Apostolico il- lius zelo dignam, & eorum temporum rationi- bus maximè aptam fuisse agnosceimus, & pro- fitemur. Nec aliter profectò de illa Nos iudicare dicendum esset, etiam si (prout fert earum le- gum natura, quæ ad Ecclesiasticam discipli- nam, mutationibus meritò sub jectam, unicè per- tinent); ex novis non levibus, neque pro in- genio excogitatis causis, sed tot insignium Ec- clesiæ Præfulum iudicio comprobatis, plures dies Fæsti de præcepto in Urbani Catalogo de- scripti, ex observandorum dierum numero exempti omnino fuissent. Ideoque multo minus hoc dici po- test, ubi nulla ex Festivitatibus in ea Constitutione designatis peculiari cultu & sanctificatione privata est; sed in aliquibus dumtaxat permissum fuit, ut Divinis Mysteriis religiosà saltem præsentia cele- bratis, cuilibet licitum esset, operibus & laboribus humanæ vitæ utilibus, & necessariis intendere.

Quod enim & ecclesiastica disciplina, salvo hono- re præcedentibus Constitutionibus, earumque aucto- ritatis debito, & sine eorum reprehensione atque injuria, immutari valeat, innumeris possemus exem- plis apertissime comprobare, a quibus, cum in re minimè dubia versemur, recensendis superfedemus; illudque solum monuisse sufficiat, tunc demum in- nocuam esse antiquæ disciplinæ mutationem, dum non temere atque inconsultò, sed a legitimis Super- ioribus, & iustis de causis fiat, quas Innocentius III. Prædecessor Noster in Concilio Lateranensi IV. *Can. 50.* commemorat.

Et Nos quidem jure Nobis polliceri posse videbamur, dum circa propositam dierum Fæ- storum imminutionem adeò cautè, adeò ex alio- rum potius sententia, quàm ex auctoritate, qua fungimur, omnia ad hunc diem agere stu- duimus, nec nostram agendi rationem in alio- rum censuram & offensionem incidere debere, nec Ecclesiæ pacem, quæ Nobis summopere cordi est, ullo modo turbandam fore. Veum nonnulla intervenerunt, quorum causa eam No- bis spem in irritum cessisse dubitamus. Quum enim inter Viros doctos disputari cœperit, rec- tè ne, an secus, Episcopi faciant, qui ab Apo- stolica Sede postulant, ut liceat in suis Diocæ- si- bus aliquos dies Fæstos de præcepto minus principales sola Missarum auditione sanctificare, non interdictò in reliquis horis negotiorum & operum etiam servilium exercitio; quamvis facile intelligamus, hujusmodi dissidia ex diversa hominum iudicandi & opinandi ratione ortum habere, humanæque res omnes similibus dissen- sionibus plerumque subjectas esse; nihilominus ab aliquibus doctis probique Viris demonstra- tum Nobis est, in hac controversia, Scriben- tium stilum intra innocuæ disceptationis termi- nos non constituisse; dubitarique posse, ne ab improbandis postulantium studiis, ad ipsius con- cessionis reprehensionem sensim disputatio tran- sferat; adeoque incaluisse concertationis æstum, ut in publicis Libris & Scripturis, graviores accusationes & censuræ in contrariæ sententiæ defensores utrimque conjectæ fuerint; ex quo sanè novarum turbarum occasio, cum Ecclesiasticæ pacis detrimento, existere posset.

In hoc statu rerum, Nos unam ab altera consultationis causa sejunximus. Quæcumque circa Nosram agendi rationem dicta & conscrip- ta palam, Nobis observanda offerebantur, ea nec audire volumus; sed, testimonio conscientiæ Nosræ contenti, illa omnia vel negleximus, vel nimio contententium ardori condona- vimus. Quod verò spectat ad ipsam serven- tis disputationis naturam, illius examen primùm demandavimus nonnullis in Theologica facultate præstantibus Viris; qui sanè, omni- bus visis atque perpensis, retulerunt neutra ex parte ullum Catholicæ dogmatis caput in contro- versiam adductum fuisse, nihil adversus Urbani VIII. Constitutionem contumeliosè, aut irre- verenter esse dictum, nullum esse locum in con- tententium scriptis, quantumvis adversariorum censura notatis, cui genuinus Catholicus sensus revera non subit. Approbato Theologorum iudicio, quod luculentissimis scriptis ediderunt, quid factò opus esset, ut ulterioribus perturba- tionibus occurreremus, exquisivimus; & aliquot Venerabilium Fratrum Nosrorum S. R. E. Cardinalium, aliorumque Ecclesiasticæ Disci- plinæ peritorum consilium fuit, ut universæ quæ- stioni, auctoritate Nosrâ Apostolicâ, silentium imponeretur, publicandisque in posterum super ea libris & scriptis aditus intercluderetur; id quod a Prædecessoribus Nostris Romanis Pontificibus, ad alias extinguendas controver- sias similiter exardescentes, non semel factum fuis- se constaret. Horum consilium Nos, matura de- liberatione præhabita, & probavimus, & exequen-

Varitatem scripturam an rectè Episcopi id po- tant.

Quorum dissidia per Ecclesiasticæ turbati possent.

Pontifex de hac unicè sollicitus.

Eorum scrip- ta examini subijcit.

Censura Examinatori.

Et aliorum consilia alteri- ori provi- dentia.

1748.

dum statuimus; eo maxime, quod, si scribentibus pro una aut altera sententia, hic finis propositus est, ut Ecclesiarum Antistes vel a petendo minuendorum Fessorum Indulto retrahantur, vel ad illud postulandum incitentur; tot sunt, quæ ad hunc diem in utramque partem scripta & dicta fuerunt, ut quilibet Episcopus satis in illis habeat, quo suum denique consilium capere possit, prout ad optimum Dicecesis suæ statum, & ad Dei gloriam magis expedire iudicaverit.

Decernitur propterea

I. Ne super Decreto huiusmodi quicquam scribatur.

II. Neque super Indultis concedendis, vel denegandis pro imminutione Dierum festorum.

III. Quæcumque scripta, antea iam facta, denuo non imprimantur.

Omnes ad huius Decreti observantiam teneantur.

Pœnæ contra inobedientes.

Quapropter Nos huiusmodi consilio adhaerentes, de Apostolicæ Potestatis plenitudine, presentis nostri Decreti vigore, omnibus & singulis infra scriptis, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœnis infra statuendis, prohibemus primò, ne ullam huius Decreti explicationem, interpretationem, aut commentarium, nec multò minus ullum Librum, Dissertationem, Epistolam, seu alterius generis opus, quo Decretum ipsum sive directè, sive indirectè oppugnetur, edere aut publicare audeant. Secundò vetamus & interdiciamus, ne ullos in posterum Libros, Libellos, Relationes, Theses, Folia, Epistolas, vel alterius cuiuscumque generis Opera & Scripta, in quibus de imminutione dierum Fessorum de præcepto, aut de facultate concedenda, vel deneganda, ut audità Missa in nonnullis ministris principalibus anni Fests fas sit operibus servilibus vacare, sive ex professo, sive incidenter agatur, sive cum vero, sive cum ficto Auctoris nomine, sive sub alieno, vel etiam sine alicujus nomine, Typis imprimere, vulgare, seu alia quacumque ratione in lucem edere præsumant. Tertiò quæcumque ad hunc diem hac super re edita fuerint Opera & Scripta, iterum prælo subijci & recudi, multoque magis nova Folia, Opera, Epistolas, Dissertationes, aliaque præmissa, post hæc, sub anteriori datâ, fraudulenter imprimi, aut publicari, similiter prohibemus; Decernentes, quæcumque huiusmodi Opera & Scripta, in spretum, & fraudem presentis Decreti, imprimi de cætero forsan, vel alias, ut supra dictum est, in lucem prodire contingat, ea omnia & singula, absque alio examine, & in pœnam inobedientiæ & contumaciæ, in Indicem Librorum prohibitorum quamprimum referri. Huius autem Decreti lege omnes & singulas cuiuscumque status, gradus, conditionis, & dignitatis Personas Ecclesiasticas & Seculares, & cuiuscumque Ordinis, seu Congregationis, & Instituti, etiam Societatis Jesu, & Militiæ Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, aliorumque etiam specialem & individuum mentionem requirentium Ordinum, Regularum, aliosque Ecclesiasticos quoscumque, etiam Episcopali, Archiepiscopali, & Patriarchali dignitate fulgentes, & S. R. E. Cardinales, æqualiter teneri, & expressè comprehendendi, decernimus, & declaramus. Contravenientes verò, præter Librorum & Operum prohibitionem, ut præfertur, si quidem Laici fuerint, in excommunicationem majorem latæ sententiæ, a qua nemo, præter Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices, nisi in mortis articulo, ipsos absolvere valeat; Ecclesiasticos autem usque ad Sacerdotalem gradum inclusivè, pœnam suspensionis a divinis; in Superioribus verò gradibus constitutos, suspensionis ab exercitio Pontificalium, & a perceptione fructuum suorum Beneficiorum, Pensionum Ecclesiasticarum, Monasteriorum, Episcopatum, & Archiepiscopatum, aliorumque Ecclesiasticorum reddituum quorumcumque, quarum pœnarum relaxationem, & respectivam rehabilitationem, Nobis, & Successoribus Nostri Romanis Pontificibus privatè reservamus, ipso facto, absque alia declaratione, incurrere decernimus & sancimus. Præterea Typographos & Bibliopolas, qui Libros, Scripta, au Folia

hujusmodi, contra Decreti Nostri legem, Typis imprimere, aut recudere, seu vulgare & vendicare ausi fuerint, omnibus & singulis pœnis tam pecuniariis, quam corporis afflictivis, quæcumque statutz sunt adversus eos, qui Libros prohibitos imprimunt, aut evulgant, sive venales proponunt, subjacere, & re ipsa multari & plecti volumus, & mandamus.

Ut autem nemo de præmissis ignorantiam allegare aut prætereendere possit, volumus & mandamus, hoc ipsum Decretum, seu illius exempla, ad valvas Basilicarum Urbis, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis Innocentianæ, & in aliis solitis locis ipsius Urbis, per Cursores Nostros publicari & affigi; atque ita publicatum & affixum, omnes & singulos perinde afficere, & arcere, ac si unicuique personaliter intimatum, & notificatum fuisset; Ac præterea ipsius transumptis, seu exemplis, etiam impressis, cuiuscumque Notarii publici manu subscriptis, ac sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutz munitis, parem omnino fidem ubique locorum ab omnibus haberi, ac si Decretum ipsum Manu nostra subscriptum ipsis foret exhibitum, vel offensum.

Datum Romæ in Palatio Apostolico Quirinali die XIV. Novembris MDCCXLVIII. Pontificatus Nostri Anno Nono.

Publicat. per Magistrum Cursorum more solito in Urbe die 16. Novembris 1748.

Nova Concessio Judicis privati in causis Camerae Capitolinae.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Sincerae fidei, & devotionis affectus, quem dilecti filii Conservatores Almae Urbis Nostre in Nos, & hanc Sanctam Sedem gerere comprobantur, Nos inducit, ut eos specialis favore gratiæ prosequamur. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Conservatores Urbis prædictæ, quod alias fel. rec. Innocentius Papa XII. Prædecessor Noster, postquam quamdam suam Constitutionem super suppressione, abolitione, & abrogatione quorundam Tribunalium, & nonnullorum Judicium peculiarium editam die IX. Septembris MDCXCII. publicaverat, per suum Chirographum Motus proprii expeditum, & manu propria signatum, omnia, & singula privilegia, & prærogativas, quibus Conservatores prædicti usque tunc gavisi fuerant, & ad illos spectabant, & pertinebant, præsertim quoad facultatem, & prærogativam nominandi, constituendique unum Romanæ Curie Prælatum in Judicem privativum Camerae Capitolii, qui omnes causas, activas, & passivas, in quibus ipsa Camera Capitolii jus vel interesse habere posset, privatè cognosceret & definiret, prout Conservatores pro tempore existentes ab antiquo tempore, nempe a Pontificatu fel. rec. Pauli II. Prædecessoris itidem Nostri constituere, & nominare consueverant, ut ex antiquo Almae Urbis prædictæ statuto lib. 3. cap. 2. haberi assererebatur, de novo concessit, seu confirmavit, ac insuper eisdem Conservatores in sua Constitutione hujusmodi, quoad facultatem nominandi Judicem hujusmodi, minime comprehensos esse declaravit, quam quidem facultatem rec. mem. Clemens Papa XII. Prædecessor quoque Noster per aliud simile suum Chirographum motus proprii signatum die XXIII. Novembris MDCCXXXI. de novo concessit, & tunc, & pro tempore existentes Conservatores prædicti quamplurimos

Romanæ

1748.

Publicatio in Urbe peracta tribuitur speciali immunitatis omnibus facta.

Exemplis fides tribuitur.

Dat. Pont. ann. 9. die 14. Novembris 1748.

LXIV.

Proœmium.

Innocentius XII. qui Judices particulares sup. presserat.

Judicæ Camerae Capitolinae a suppressione exemit.

Clemens XII. Conservatoribus Urbis facultatem dicti Judicem nominandi confirmavit.

1748.

Quia tamen dubitari potest, ne facultas hujusmodi per Constitutiones Pontificis sublata fuerit.

Ideo Pontifex attendens antiquum & recentius Urbis statutum.

Et consuetudinem, in qua reperiuntur Conservatores.

Dictam facultatem de novo concedit.

Judici deputato communicat facultates opportunas.

Statuit, quod ab ejus decretis appellari nequeat, sed tantum peti commissio &c.

Quodque habetur tanquam Judex Ordinarius.

Clausula.

Romanæ Curie Prælatos unum in locum alterius vel defuncti, vel ad Cardinalatus dignitatem promoti, semper & usque nunc nominare & eligere perrexerunt. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes vereantur, ne prærogativa hujusmodi per binas Nostros die xxvii. Februarii MDCCXLII. super abolitione, & xxi. Decembris MDCCXLV. super reformatione Tribunalium editas Constitutiones eis ablata sit, ac proinde facultatem hujusmodi per Nos confirmari, seu de novo concedi plurimum desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existant, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, inhærentes antiquo statuto Almæ Urbis prædictæ anni MCCCCLXVI. lib. 1. cap. 12. & lib. 3. cap. 11. & cap. 25., nec non alteri statuto anni MDXIX. lib. 1. cap. 12. & cap. 36., ac denique uniformi observantiæ centum propemodum annorum; eisdem modernis, & pro tempore existentibus Conservatoribus dictæ Urbis, ut ipsi in Judicem Cameræ Capitolinæ unum ex Prælati Romanæ Curie Civem Romanum, qui tamen Magistratum, sive Officium inire nequeat, nisi postquam a Nobis, seu Romanis Pontificibus Successoribus Nostri, mediante Nostro, & Successorum prædictorum speciali rescripto, eoque actis publicis prædictæ Curie inserto approbati fuerint, eligere, & nominare possint, & valeant, facultatem auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus; eidemque Prælato sic, ut præferatur, eligendo, nominando, & approbando, auctoritate, & tenore prædictis itidem concedimus, & impertimur omnes, & singulas facultates, quoad causas civiles tam activas, quam passivas, tam motas, quam movendas, in quibus Fiscus, & Camera Capitolina interesse aliquod habere possit, tum in prædictis antiquis statutis Judici Cameræ prædictæ, tum in Chirographo ejusdem Clementis Prædecessoris Prælato hujusmodi attributas, cum eisdem juribus, & privilegiis, quibus in causis itidem Fiscalibus potiuntur, & gaudent Judices Cameræ Nostre Apostolicæ, & præsertim cum privilegio, quod ab ejusmodi Prælati in Judicem electi decretis, aut sententiis appellari nequeat, sed solum peti possit commissio appellationis, aut recursus ab audientia Nostri, & Romanorum Pontificum Successorum Nostrorum; cum declaratione, quod ipse Prælatas sic electus approbatusque, sit, atque esse intelligatur quoad causas supradictas Judex Ordinarius, atque ideo neque sportulas accipere possit, neque sub Constitutionibus revocatoris Judicum, & Tribunalium particularium hæctenus publicatis, vel in posterum quavis occasione a Nobis, seu Romanis Pontificibus Successoribus Nostri publicandis comprehensus censeatur. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Conservatoribus plenissimè suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter con-

tigerit attentari. Non obstantibus prædicta Innocentii Prædecessoris, ac Nostri super abolitione, & reformatione Tribunalium editis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Almæ Urbis, & Cameræ Capitolinæ hujusmodi, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentis, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Decembris 1748. Pontificatus Nostri Anno Nono.

D. Card. Passioneus.

Festorum dierum reductio in Regno Neapolitano citra Pharam & in Diocesis Messanensi & Panormitana.

Venerabilibus Fratribus, Archiepiscopis & Episcopis Regni Siciliae citra Pharam, nec non Messanensi & Panormitano Archiepiscopis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM, sicut quædam sunt, ut inquit S. Leo Magnus Prædecessor Noster, quæ nulla possunt ratione convelli, ita multa sint, quæ aut pro consideratione ætatum, aut pro necessitate rerum oporteat temperari, illa semper conditione servata, ut in his, quæ dubia fuerint, aut obscura, id noverimus sequendum, quod nec præceptis Evangelicis contrarium, nec decretis Sanctorum Patrum inveniatur adversum: Ea propter hæc Sancta Sedes, pro paterna erga universos Christianos benignitate, quoad integrum sibi fuit, consuevit supremam suam in iis auctoritatem interponere, quæ cæteris ad majus divini cultus incrementum præscripta, aut per frigiditatem in nonnullorum cordibus caritatem, ad otium, luxuriamque convertuntur, aut ob rerum ad vitam traducendam necessarium inopiam, non sine conscientie angore contemnuntur. Cum itaque Charissimus in Christo Filius Noster Carolus utriusque Siciliae & Hierusalem Rex Illustris tum coram per se ipse, quum quatuor ab hinc annis Romam profectus esset, tum sæpe alias per suos in Urbe Ministros id a Nobis studiosissimè efflagitaverit, ut pauperum calamitatibus sublevandis, qui opere faciundo victum lucrantur, sanctorumque dierum cultui, & Religioni amplificandæ, eorumdem Festorum dierum numerum imminuere dignemur: Nos in tanto negotio, nisi re tota sedulo perspecta, haud quidquam decernendum esse rati, id usque responsum dedimus: Nihil Nos de hujusmodi Ecclesiasticæ disciplinæ institutis prorsus immutatos, nisi per Archiepiscopos & Episcopos rogemur, quos Spiritus Sanctus posuit regere Ecclesiam Dei, quique Domus Israël facti speculatores, quid ferant hominum, temporumque vicissitudines, cominus introspiciunt: Immo id in animum induxisse Nostri (si quid in hac re foret innovandum) affirmavimus, ut salva & incolumi, solemnioribus diebus Festis, veteri disciplina de audiendo Sacro, & a servilibus operibus vacatione,

1748.

Derogatio contrariis

Die Pontificatus Anno IX. die 11. Decembris 1748.

LXV.

Procurator

Rex utriusque Siciliae peritus Pontificis Festorum dierum reductio.

Responsum Pontifici qui vota Episcoporum exquirere voluit.

iiidem

Episcopi
omnes pro
reductione
supplicarunt.

Hinc Pont.
primo exci-
pit dies Fes-
tos, qui ab
omni opere
feriari esse
debet.

Secundo
quoad reli-
quos dies Fe-
stos illos ita
servari jubet,
ut audio Sa-
cro, quibus ope-
ribus servili-
bus vacare
possit.

Consultit in
casu quod
duæ Eccle-
siæ unitæ,
singulæ pro-
prium Patro-
num habeat.

Hortatur
Episcopos, ut
Populos ino-
neant circa
dierum Fes-
torum obser-
vantiam.

isdem tantum servilibus curis per aliquot Fes-
tos dies, humanæ necessitatis ratione habita, va-
care indulgeremus, lege tamen astanti Sanctis-
simo Altaris Sacrificio neitquam abrogata.
Ab universis porro Fraternitatibus Vestris sup-
plices, gravissimæque in idem argumentum litem-
ras accepimus, quibus plurima incommoda ex
dierum Festorum frequentia in vestras respecti-
vè Dioceses, & Provincias invehi lamentabamini;
ac de iis imminuendis accuratè differen-
tes, eandem, ac Nos ipsi, rationem arbitrabami-
ni esse ineundam: id propterea ejusdem Caroli
Regis æquissimæ voluntati, nec non piis Fra-
ternitatum Vestrarum votis hac in re, quantum
cum Domino possumus, obsecuti, Festorum die-
rum grandiore numerum ad modum revocan-
dum existimavimus. Fraternitatibus itaque Vestr-
is, Fratres Archiepiscopi, & Episcopi totius
Regni Siciliae citra Pharam, ac Fratres Archie-
piscopi Mellanen. & Panormitan. per præsentem
committimus, & mandamus, ut unusquisque
Vestrum in suis respectivè Provinciis, ac Ci-
vitatibus, & Diocesis hanc de Festis diebus
legem Auctoritate Nostra Apostolica edicat,
nempe, ut diebus Dominicis Paschatis Resurre-
ctionis, & Pentecostes, aliisque per annum Do-
minicis diebus; nec non diebus Circumcissio-
nis, Epiphaniæ, Ascensionis, Corporis Chris-
ti, & Nativitatis Domini; diebus Purifica-
tionis, Annuntiationis, Assumptionis, Nativitatis,
& Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Imma-
culatæ; natali die Sanctorum Apostolorum Petri
& Pauli; die Feste omnium Sanctorum; ac
Festo die ejusvis præcipui quarumcumque Ci-
vitatum, vel locorum Diocesum prædictarum
Patroni, pro veteri Ecclesiæ Catholice insti-
tuto, Sacris non tantum astare Christifideles ves-
trarum respectivè Civitatum, & Diocesum ten-
neantur; sed etiam a servilibus operibus feriati
sunt: In reliquis verò Festis sive per Apostoli-
cam hanc Sanctam Sedem, sive per Synodales
quarumcumque Diocesum hujusmodi Consti-
tutiones, sive quacumque alia de causa, etiam ex
causa voti per Christifideles Civitatum, Diocese-
sum, & Provinciarum hujusmodi, eorumque
Majores facti, quod quoad hanc partem Auc-
toritate Nostra Apostolica per Vos commu-
tari volumus, præceptis, præscriptisque, sa-
cro sancto Missæ Sacrificio intersint; cæterum
negotiis familiaribus, servilibusque suis operi-
bus, sine ullo proflis conscientie scrupulo,
incumbere integrum cuique esto. Ubi verò ob-
tingit, unum eundemque Episcopum duabus
præesse Ecclesiis invicem canonicè unitis (quod
potissimum in Regno Siciliae citra Pharam even-
nit) quarum unaquæque suum habet præcipuum
Patronum, homines tantum illius Diocesis,
cujus Patroni Festivus dies recurrit, non verò
alterius, volumus & præcipimus eodem die
tum Missæ Sacrificio adesse, tum a servilibus
operibus sibi temperare. Quæ cum ita se habeant,
Fraternitates Vestras in Domino plurimum hor-
tamur, ut Vos populos vestræ curæ commissos
quàm sapissimè edoceatis, quæ ad justam, legi-
timumque dierum Festorum celebrationem
pro temporum varietate pertinere videbun-
tur, qua spiritus alacritate, qua mentis conten-
tione, qua cordis humilitate astare oporteat
Sanctissimo Altaris Sacrificio, in quo Christus
Dominus tradit semetipsum pro nobis oblati-
onem, & hostiam Deo in odorem suavitatis,
quam frequentes divinis Officiis, sacrisque Con-
cionibus, Christianæ Doctrinæ explicationibus
& explanationibus esse debeant, & quanti pia-
culi sit eos temerare dies, quos ad sui nominis
gloriam amplificandam sibi Dominus consecravit.
Ne autem per eos dies potissimum Christifide-
lium corda graventur in crapula, & ebrietate,
ac cogitationibus secularibus, quàm diligentissimè

curare debetis, ut profana quæque, ludicra, &
minus religiosa a publicis locis quàm longis-
sime amoveantur, etiam invocato, si opus fue-
rit, auxilio brachii secularis: quod sanè non
defuturum neitquam dubitamus. Memores sem-
per Prophetici illius oraculi, quo solemnita-
tes, quas vitiosa consuetudine homines detur-
pant, tanquam stercus a Deo projiciendas, &
dispendas esse declaratur. Volumus autem,
quod præsentium literarum transumptis, seu
exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii
publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ec-
clesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem
prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur,
quæ adhibetur ipsis præsentibus, si forent
exhibitæ, vel ostensæ. Non obstantibus Apostoli-
cis, ac in universalibus, Provincialibusque, &
Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel
specialibus Constitutionibus, & Ordinationi-
bus, nec non Provinciarum, Civitatum, Diocese-
sum, & locorum præfatorum etiam jura-
mento, confirmatione Apostolica, vel quavis fir-
mitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus,
privilegiis quoque, indultis, & literis Aposto-
licis in contrarium præmissorum quomodolibet
concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus
omnibus & singulis, illorum tenores præsen-
tibus pro plene & sufficienter expressis, ac de
verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in
suo robore permanentibus, ad præmissorum effec-
tum hac vice dumtaxat specialiter & expressè
derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.
Datum Romæ apud Sanctam Mariam Major-
em sub Annulo Piscatoris die xii. Decembris
MDCCXLVIII. Pontificatus Nostri Anno No-
no.

D. Card. Passioneus.

Ereçtio Cathedralis Ecclesiæ Pinarolien.

LXVI.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Sacrosancta B. Petri Principis Apostolorum
specula, nullis Nostri meritis, sed inscruta-
bili Divinorum Judiciorum altitudine collocati ad
universum Gregem Dominicum oculos Nostræ
mentis intentos semper habemus, more vigilis pas-
toris inspicientes, quid Apostolicæ providentiæ im-
pendere debeamus, ut Grex ipse ubique guber-
netur utiliter, & ad Cœlestia Pascua fideliter diri-
gatur. Hinc, si ratio exigat, & Animarum utili-
tas persuadeat, ut in aliquo insigni Oppido nova
Sedes Episcopalis instituat, id quidem tantò li-
bentius, promptiusque curandum, ac congruè
exequendum censemus, quanto studiosius alicujus
incliti Regis pietas novæ Sedis hujusmodi institu-
tionem deposcit, & exoptat, & Nos, rerum, &
locorum circumstantiis diligentius consideratis,
majori Divini Nominis gloriæ, commodiori Chris-
tifidelium disciplinæ, & Orthodoxæ Religionis in-
crementis arbitramur in Domino multifariam pro-
desse, & salubriter expedire.

Cum itaque, sicut ex insinuatione Charissimi
in Christo Filii Nostri Caroli Emanuelis Sardi-
niæ Regis Illustris Nobis per dilectum filium
Joannem Baptistam Balbis Simeonem Comitem
de Rivera Senatorem Taurinen., ejus apud
Nos, & Sedem Apostolicam Administrum factâ,
accepimus, Monasterium Abbatia nuncupatum
Sanctæ Mariæ Oppidi Civitatis nuncupati Pina-
rolii Sancti Benedicti, seu Cisterciens. Ordinis

Nulius

Transump-
tis fidem
præstari præ-
cipi.

Et derogat
contrariis.

Proœmium.

Infantia
Regis Sardi-
niæ pro erec-
tione Cathe-
dralis Eccle-
siæ in Oppi-
do Pinaroli.
Status Mo-
nasterii S.
Mariæ dicti
Oppidi eius-
juri dictio, &
prærogativa.

1748.

Nullius Diocesis Provinciae Taurinensis, quod de Jurepatronatus ejusdem Caroli Emanuelis Regis, ratione Ducatus Sabaudiae, cujus ipse Carolus Emanuel Rex etiam Dux existit, ex fundatione, vel dotatione, aut ex Privilegio Apostolico, cui non est hactenus in aliquo derogatum, fore dignoscitur, ac cujus Abbas pro tempore existens particulare & separatim Territorium habet, ac Jurisdictionem quasi Episcopalem in praefato Oppido, nec non in uno de Riva, & alio de Bardenasca, ac alio de Abbatia, seu Sancti Verani pariter nuncupato, nec non alio Sancti Petri similiter nuncupato, ac alio de Talucco, & alio de Portis, ac alio de Villar Perosa, & alio de Tagliareto, ac alio de Pinafca, & alio de Perosa, ac alio de Meana, & alio Sancti Secundi itidem nuncupato, ac alio de Mirandolo, & alio de Turina, seu vulgo inverfo Porte, ac alio de Pomareto, & alio de Facto, & Riclareto, ac alio de Perero, & alio Sancti Martini, etiam nuncupato, ac alio de Masello, & alio de Chiabran, & Maniglia, ac alio de Rodoreto, & alio de Prali, nec non alio de Famolasco, & alio de Mombello, ac reliquo de Lagnasco sibi subiectis locis exercet, ac Synodum convocare, & in ea Examinatores deputare consuevit, dicti Monasterii Commenda, in quam illud ex concessione Apostolica ad vitam obtineri consuevit, per obtinuum illius ultimi Possessoris Commendatarii extra Romanam Curiam defuncti cessante, adhuc eo, quo ante Commendam ipsam vacabat, modo vacare noscitur ad praesens.

Qualitates
ejusdem Op-
pidi.

Oppidum verò praefatum perantiquum, & Caput Provinciae, fatisque celebre, & insigne existit; cum in eo reperiantur multae Nobiles Familiae, ac frequentes Incolae numerum quinque millium excedentes, literarum scientia, bonarum artium peritia, morumque urbanitate respectivè praediti, nec non praeter unam, & alteram infra scriptas Collegiatis Ecclesias, duo Sanctimonialium, & quatuor Virorum, unum videlicet Fratrum Sancti Dominici Praedicatorum nuncupatorum, & aliud Fratrum Sancti Augustini Heremitarum, & reliquum Fratrum ejusdem Sancti Francisci Capuccinorum respectivè nuncupatorum respectivè Ordinis Coenobia, nec non Collegium Presbyterorum Regularium Societatis Jesu, & Hospitium pro Puellis Orphanis, duo quoque Hospitalia, alterum Charitatis nuncupatum, alterum verò pro Infirmis, & Infantibus expositis, nec non Peregrinis recipiendis, ac Hospitium magnificè extructum pro Cathecumenis, & Haereticis Vallium illarum Partium ad Fidem Catholicam noviter conversis.

Aliz illius
prerogativae.

Pro temporali autem ipsius Oppidi, totiusque Provinciae, cujus illud, ut praefertur, Caput existit, gubernio, & regimine resideat inibi Gubernator cum Officialibus Status majoris, & militari praesidio, nec non adsint Inspector, & Praefectus tam pro Oppido, quam pro illius Provinciae praefatis: proptereaque inter illustria, & celebriora illarum Partium Oppida recensetur, dignumque, & accommodum reputetur, ut Pontificali Sede per Nos, ut infra, decoretur, & ad Episcopalis Civitatis honorem evehatur.

Status dua-
rum Colle-
giatarum Ec-
clesiarum i-
bidem exis-
tentium.

Cumque insuper in primodicto Oppido una Sancti Donati, & altera seculares, & Collegiatae, quae etiam Parochiales existunt, Ecclesiae Sancti Mauriti in vicem perpetuò sic unitae, ut earum Praepositus & Canonici unum & idem Capitulum unius, & alterius Collegiatarum hujusmodi constituant, & in ipsis Collegiatis Ecclesiis una Praepositura, quae in utraque earum Dignitas principalis, & unica existit, ac quindecim Canonici, totidemque Praebendae, quatuor videlicet, totidemque omnino liberae

collationis, ac reservationibus, ac affectionibus Apostolicis obnoxii, & obnoxiae, quos, & quas pro tempore respectivè obtinentes, pro eo, quod eis datum fuit colligere Decimas tritici & vini ad rationem duorum pro quolibet centenariis; & anno, Canonici Decimantes nuncupantur, qui alias cumulativè cum Praeposito praefato munia Parochialia, Praepositus quidem in ambabus, Canonici verò Decimantes nuncupati hujusmodi duo in una, & alii duo in altera Collegiatis Ecclesiis praefatis respectivè explebant, ac alii quinque, totidemque, qui, & quae, ut etiam accepimus, olim de Jurepatronatus laicorum, certarum videlicet Familiarum ex fundatione, vel dotatione respectivè existebant, nunc verò, Familiis hujusmodi penitus extinctis, ad illos, & illas pro tempore respectivè vacantes Nominatio, seu Praesentatio Personarum idonearum in eis ad Nominatioem, seu Praesentationem hujusmodi, per Ordinarium loci, aut alias respectivè instituendarum, ad pro tempore existentes Capitulum, & Canonicos unius, & alterius Collegiatarum Ecclesiarum hujusmodi, cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis praefatis, aut ex eorum respectivè fundatione praefata forsitan semper, & quodcumque spectat, & pertinet, ac reliqui sex Canonici, totidemque Praebendae, qui, & quae, ut similiter accepimus, etiam de Jurepatronatus laicorum ex fundatione, vel dotatione existunt, nec non sex perpetua simplicia, personalem tamen residentiam requirentia, ac servitium Chori annexum habentia Beneficia Ecclesiastica, quae pro tempore respectivè obtinentibus nonnullas Missas celebrandi, seu celebrari faciendi onus incumbit, tria nimirum in una, & reliqua tria in altera ex dictis Collegiatis Ecclesiis respectivè fundata, quorum unum, quod Joannes Antonius Solar, omnino liberae collationis existit, ad alia duo, quae Henricus Marsiglia, & Joannes Michael Julianus, dum illa pro tempore vacant, Nominatio, seu Praesentatio Personarum idonearum, in eis ad Nominatioem, seu Praesentationem hujusmodi, per eundem loci Ordinarium, aut alias respectivè instituendarum, etiam ad pro tempore existentes Capitulum, & Canonicos praefatos, cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis praefatis, seu ex eorum fundatione forsitan semper, & quodcumque, similiter spectat & pertinet; Reliqua verò tria, quorum unum Petrus Demolin, & aliud Prosper Bortal Clerici, seu Presbyteri dilecti quoque filii ad praesens respectivè obtinent, tertium autem certo, quem praesentibus haberi volumus pro expresso, modo vacavit, & vacat ad praesens, ut pariter accepimus, de jurepatronatus laicorum, videlicet dilectorum pariter filiorum illorum de Lanteri, & de Bortal, & de Caluso respectivè Familiarum ex fundatione, vel dotatione respectivè existunt, & super cujus jurepatronatus pertinentia quoad Beneficium vacans hujusmodi his, & causa in Partibus, seu in Romana Curia praefata coram certo, seu certis earundem Partium Judice competente, seu Judicibus competentibus inter unam praefatorum de Lanteri, & alteram Familias dilectorum itidem filiorum illorum de Aquilant ex una, & altera partibus ante, vel post praesentam illius vacationem introducta, in prima, seu alia veriori instantia pendet indecisa, erecti, & instituti, ac erectae, & institutae, nec non erecta & instituta reperiantur.

Quamquam verò Praepositus, & Canonici pro tempore existentes praefati unum, & idem Capitulum unius, & alterius Collegiatarum Ecclesiarum hujusmodi, ut praefertur, constituant, diversimode tamen pro diversitate Fundationum, in una, & altera Collegiatis Ecclesiis praefatis Chorus dirigatur, & Divina peragantur

Officia;

Officia; & Præpositus quidem in alterutra pro e-
jus libito Divinis Officiis interfit, Canonici autem
præfati alii uni, alii alteri ex dictis Collegiatis Ec-
clesiis sine vicissitudine respectu deferviant, fol-
lumque omnes Canonici præfati infimul sacris
functionibus inter sint in primodicta Collegiata
Ecclesia quibusdam anni solemnitatibus, ac etiam
infimul convenienter pro eligendis Vicerectoribus
pro Curæ Animarum Parochianorum unius, &
alterius Collegiatarum, quæ etiam Parochiales,
ut præ fertur, existunt, Ecclesiarum præfatarum,
quam Præpositus, & quatuor Canonici Deciman-
tes nuncupati prædicti olim exercebant, exerci-
tio, itemque pro eligendis aliis quatuor Vicerec-
toribus ad curam Animarum Parochianorum in
locis Buriaschi, & Rivæ, ac Bernedasc hæ, &
Taluhi existentium similiter exercendam. Ver-
rum primodicta Collegiata Ecclesia in honorem
præfati Sancti Donati dicata aptior, & magis
accommoda dignoscatur, ut ad Cathedralis Ec-
clesiæ statum, & Dignitatem per Nos etiam, ut
infra, sublimetur.

Collegiata
Ecclesia S.
Donati dig-
nior cen-
setur, ut in Ca-
thedralem
erigatur.

Cessio Mo-
nasterii Ul-
rien. causâ
hujus erectio-
nis.

Quod ut amplioribus eveniat successibus, di-
lectus similiter filius Joannes Baptista Dorlier de
Saint Innocent Presbyter, qui Monasterium Præ-
posituram nuncupatum Sancti Laurentii de Plebe
Martyrum nuncupati Ulrien. Ordinis Sancti Au-
gustini Canonicorum Regularium Nullius, seu
Taurinen. Diocesis, in ea tamen Delphinatus
parte positum, quæ in fœderibus Pacis initis cum
Clara memoria Ludovico hujus nominis XIV.,
dum in humanis ageret, Galliarum Rege Chri-
stianissimo, Regiæ Domui Sabaudicæ cessa fuit,
ad quod, dum illud pro tempore vacat, Nomi-
natio Personæ idoneæ Romano Pontifici pro tem-
pore existenti faciendâ ad præfatum Carolum E-
manuelem Regem spectat, & pertinet, in Com-
mendam ad sui vitam ex concessione Apostolica
obtinere, ad infrascriptorum effectum, Commen-
dæ secundodicti Monasterii, in quam illud ad vi-
tam ex simili concessione Apostolica obtineri con-
suevit, ac omni, & cuiuscumque Juri sibi in secun-
dodictio Monasterio, illiusque regimine, & ad-
ministratio, vel ad illud quomodolibet com-
petenti, & per eum præfatis, in manibus No-
stris spontè, & libere cedere proponat, & ex
nunc cedat.

Donatio a
Rege facta.

Idemque Carolus Emanuel Rex, pro ingenti
ejus Religione, & Catholici Principis pietate,
plurimum cupiens Cathedralis Ecclesiæ in pri-
modictio Oppido institutionem, ut præter alias,
quæ ex Divinorum celebratione proficiuntur,
utilitates, futuris inibi Episcopus pro tempore
residens Pontificalis Dignitatis splendore, & ver-
bo prædicationis, nec non Sanctorum Operum
exemplo, fructuque orationis, Catholicæ Fidei
veritatem exhibeat Hæreticis in vicinis Vallibus
commorantibus, eosque ab hæreticæ pravitate
erroribus ad viam salutis, operante Domino, re-
vocet, & reducat, pro commodâ ipsius futuri E-
piscopi habitatione, & residentia, nec non pro
Seminarii Puerorum Ecclesiastici institutione, do-
nec tamen, & quousque Domus Episcopalis, &
Seminarii hujusmodi ædificia construantur, aut a-
liter utrique congruè, & sufficienter providea-
tur, usum Palatii Gubernii in primodictio Oppi-
do existentis ad utrumque effectum satis apti &
capacis, assignare proponat, & ex nunc libenter
& liberaliter assignet.

Incipit dif-
positiva.

Nos igitur, qui primodicti Oppidi statum, & in-
signitate, aliisque circumstantiis universis matura
consideratione pensatis, congruum esse censemus
novæ Sedis Episcopalis in ipso primodictio Oppi-
do plantationem; eamque, ac omnia, & singula
per Nos, ut infra, disponenda Catholicæ Fidei
propagationi, Christianissimum ædificationi, & spi-
rituali consolationi, Divinique Cultus incrementis
valde profutura confidimus, eximium ejusdem
Caroli Emanuelis Regis zelum, & religiosa defi-

deria plurimum in Domino laudantes, eaque A-
postolicæ Nostræ benignitatis Ministerio profe-
qui volentes, necnon secundodicti Monasterii
Commendæ cessionem admittentes, Motu pro-
prio & ex certa scientia, deque Apostolicæ pote-
statis plenitudine, in secundodicta Collegiata Ec-
clesia Sancti Maurii Collegialitatem tantum, ita
ut illa ex nunc Collegiata esse desinat, & deinceps
primodictæ Collegiata Ecclesiæ Sancti Donati in
Cathedralem Ecclesiam a Nobis, ut infra, erigen-
dæ subjunctive tantum unita, & annexa remaneat,
necnon in uno, & altero Monasteriis præfatis
quovis ea modo, aut ex aliorum quorumcumque
Personis, seu per similem vel aliam liberam se-
cundodicti Joannis Baptistæ quoad secundodic-
tum, quo verò ad primodictum Monasteria, seu
per liberam dicti Defuncti, vel quorumvis alio-
rum cessiones de illis, illorumque respective regi-
mine, & administratione præfatis, in Romana
Curia præfata, vel extra eam etiam coram Nota-
rio publico, & testibus sponte factas, aut Con-
stitutionem felicis recordationis Joannis Papæ
XXII. Prædecessoris Nostræ, quæ incipit *Exe-
crabilis*, vel adsequutionem alterius Beneficii Ec-
clesiastici quavis auctoritate collati, una, & alte-
ra Commendis præfatis cessantibus, vacant, etiam si
tanto tempore vacaverint, quod eorum provisio
juxta Lateranensis Statuta Concilii, aut alias Ca-
nonicas sanctiones ad Sedem Apostolicam legiti-
me devoluta existat, illaque ex quavis causa ad
Sedem eandem specialiter, vel generaliter perti-
neat, & ad illa consueverit quis per Electionem
assumi, eisque Cura etiam Jurisdictionalis immi-
neat Animarum, & super regimine, & ad-
ministratio præfatis inter aliquos Lis in illius petito-
rio vel possessorio, vel quasi molestia, cujus litis
statum præfatis haberi volumus pro expresso,
pendeat indecisa, dummodo tempore Datæ præ-
sentium Monasteria præfata aliis canonicè com-
mendata non existant, & de uno, & altero Mo-
nasteriis hujusmodi consistorialiter disponi con-
sueverit, seu debeat, illorumque provisio ad Nos,
& Sedem Apostolicam præfata ex quavis causa
pertineat, in primodictio Monasterio videlicet,
cujus fructus, redditus, & proventus, ad sexcen-
tum florenos auri in Libris Camera Apostolicæ,
ut similiter accepimus, taxari reperiuntur, Abba-
tiam dumtaxat, & consuetudinem primodictum
Monasterium commendandi, una cum illius Men-
sa Abbatiali, quæ, sicut etiam accepimus, seorsim,
& separata a Mensa Conventuali reperitur; firmis
tamen, & illatis, ac salvis, & intactis in eorum Re-
gulari statu remanentibus ipsius primodicti Mo-
nasterii Abbatia Clausurali, Conventuque, ac
Mensa Conventuali, eorumque Juribus, mem-
bris, & pertinentiis universis; de præfati Caroli
Emanuelis Regis consensu, Apostolica auctoritate
perpetuo suppressimus, & extinguimus, Ecclesiam
vero, & Fabricam, seu Ædificium ejusdem pri-
modicti Monasterii, in quo Ædificio dilecti eidem
Filii Conventus, & Monachi Ordinis Cisterciæ,
Congregacionis Reformatorum S. Bernardi ad
præfatis inhabitant, quæque ad illius Abbatem per-
petuum Commendatarium ante suppressionem, &
extinctionem hujusmodi legitime spectabant, &
pertinebant, eidem Conventui, & Monachis
nunc, & pro tempore existentibus dicta Apo-
stolica auctoritate etiam perpetuo concedimus, &
appropriamus: Cum hoc tamen, quod iidem
pro tempore existentes Conventus, & Monachi,
in memoriam concessionis, & appropriationis Ec-
clesiæ, & Ædificii hujusmodi, ac in signum su-
premi Domini, quatuor libras cereæ albæ quot-
annis die Festo Assumptionis Beatæ Mariæ Vir-
ginis futuro Episcopo Pinarolien. pro tempore
existenti, vel alteri pro eo Missarum Solemnia in
primodicta Collegiata Ecclesia in Cathedralem
Ecclesiam a Nobis per præfatis, ut infra, eri-
genda celebranti, per ejusdem primodicti Mo-

Suppressio
Collegiatae S.
Maurii.

Et dicto-
rum Mona-
steriorum.

Monasterii Procuratorem præstare, & tribuere teneantur. In secundodictò autem Monasterio, illiusque Præpositura, & Ecclesia Sancti Laurentii de Plebe Martyrum nuncupati, præfatum Ordinem Sancti Augustini Canonicorum Regularium, necnon Conventualitatem, omnemque statum, essentiam, naturam, officia, & Instituta Regularia, ac etiam consuetudinem secundodictum Monasterium commendandi, firmis tamen in infra scripto sæculari statu remanentibus Præpositura præfata, illiusque titulo, & denominatione, de simili præfati Caroli Emanuelis Regis consensu, pari Apostolica auctoritate itidem perpetuo suppressimus, & extinguimus, necnon secundodictum Monasterium, illiusque Præposituram, & Ecclesiam præfatas, ac membra, loca, res, & proprietates ad Præposituralem & Conventualem Mensas ejusdem secundodicti Monasterii quomodolibet spectantia, & pertinentia, ac dilectos pariter filios modernum infra scriptum secundodicti Monasterii Priorem, ac Joannem Agnetem de Geneis, & Josephum Antonium de Roux, ac Dominicum de Reymond, & Franciscum Marchet, & Josephum Fantin, & Joannem Chalmas, ac Josephum Antonium Matthæum Bonardel, & Joannem Sertour, ac Joannem de Fazi Canonicos Regulares Ulten. dicti Ordinis Sancti Augustini Canonicorum Regularium in eodem secundodictò Monasterio una cum illius Priore præfato actu claustraliter viventes, necnon quoscunque alios Canonicos Regulares ejusdem Ordinis Sancti Augustini Canonicorum Regularium, qui in Congregatione Ulten. hujusmodi expresse professi exstant; quique vagi sint, & in Ditionibus dicti Caroli Emanuelis Regis, aut alibi Conventualiter, seu Claustraliter non vivant, ad statum Sæcularem dictæ Apostolica auctoritate etiam perpetuo redigimus, & immutamus, privilegiis tamen, Indultis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, præminentis, insignis, prærogativis, honoribus, facultatibus, Indulgentiis, & aliis gratis quibuscunque tam spiritualibus, quam temporalibus, & mixtis, secundodictò Monasterio, illiusque Præposituræ, Ecclesiæ, & Conventui, ac Præpositurali, & Conventuali Mensis præfatis, ac Officiis, membris, locis, & Beneficiis, si quæ sint, Apostolica, vel alia quavis auctoritate hæcenus quomodolibet concessis, ac etiam de Jure, consuetudine, privilegio, aut aliis quomodolibet competentibus, quoad ea tamen, quæ sunt in usu, ac Sacris Canonibus & Constitutionibus Apostolicis, seu statui sæculari, & ordinationibus per Nos in præsentem secularizationem præscriptis non repugnent, in omnibus & per omnia, perinde ac si status Regularis hujusmodi minime immutatus foret, salvis, firmis, & illævis remanentibus. Insuper omnes, & singulos Canonicos Regulares præfate Congregationis Ulten. tam superius nominatos, & cognominatos, ac in secundodictò Monasterio ad præsens claustraliter viventes, quam alios vagos, & in Ditione ipsius Caroli Emanuelis Regis, aut alibi versantes, & Conventualiter non viventes, ab omni Apostasiæ, & inhabilitatis macula, sive nota, nec non excommunicationis, aliisque sententiis, censuris, & pœnis, earumque, propter votorum suorum, ac Institutorum Regularium Ordinis Sancti Augustini Canonicorum Regularium hujusmodi transgressum, incursum, castitatis tamen voto excepto, ac ab omni obligatione, & vinculo observantiarum Constitutionum, Ordinationum, Institutorum, & consuetudinum Regularium dictæ Congregationis, & Ordinis hujusmodi, quem professi fuerunt, & a quacunque votorum ab ipsis emissorum, præfato Castitatis voto excepto, & regula, juniorum observantia, ciborum abstinentia, & habitus Regularis delatione, ita quod ipsi de cætero, quoad vixerint, in habitu, tonsura, Divinorum Officiorum celebratione, ceremoniis, ritu,

inCESSU, victu, moribus, & vivendi modo, Presbyteris mere sæcularibus omnino, & ubique, sine ullo conscientie scrupulo se conforment, & pro Presbyteris mere secularibus habeantur, & censentur, ac Jurisdictioni Ordinariorum Locorum, in quibus eos respective commorari contigerit, omnino subiaceant, in utroque foro Apostolica auctoritate præfata absolvimus, & totaliter liberamus, necnon cum omnibus Canonicis Regularibus ad sæcularem statum per Nos, ut præfertur, redactis præfatis, ut ipsi, & eorum singuli, quæcumque, & quæcumque cum Cura, & sine Cura beneficia Ecclesiastica, etiam si Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates etiam majores, & Principales, Personatus, Administrationes, & Officia etiam Curata, & Electiva etiam in Pinarolien. a Nobis per præfentes ut infra erigenda, aliisque Cathedralibus, Metropolitanis, Collegiatis, & aliis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ fuerint; si eis aliis canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, aut alias assumantur ad illa, & instituantur in eisdem, in omnibus, & per omnia ad instar Presbyterorum sæcularium recipere, & obtinere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ canonicè permittuntur, quoad vixerint, retinere, necnon quæcumque Pensiones annuas super similibus, vel dissimilibus Beneficiorum Ecclesiasticorum, ac etiam Mensarum Archiepiscopali, Episcopali, & Abbatiali fructibus, redditibus, & proventibus, ac etiam distributionibus quotidianis, Apostolica eis auctoritate reservandas, aut in eos etiam canonicè transferendas, etiam quoad vixerint, similiter in omnibus, & per omnia ad instar eorumdem Presbyterorum Sæcularium percipere, exigere, levare, ac in suos usus, & utilitatem convertere libere, & licite valeant, eadem Apostolica auctoritate dispensamus. Itemque eis, & eorum singulis, ut de quibuscunque bonis, & rebus ad ipsos, & eorum quemlibet deinceps spectandis, & per eos post præsentem secularizationem, legitime tamen, & licite acquirendis, in favorem quarumcumque Personarum, de Jure tamen capacium, testari, vel alias disponere, eisque ab intestato decedentibus, legiimi eorum Heredes succedere, utque ipsi, & eorum singuli de cætero in quibuscunque bonis Paternis, & Maternis, ac aliorum Consanguineorum, seu Cognatorum suorum, vel aliorum quorumcumque, tam ex testamento, quam ab intestato succedere, & illa donationis, legati, vel alio quovis Titulo consequi, & habere, exceptis tamen iis, ad quæ fuerit qualitercumque, & quomodocumque, ante eandem præsentem secularizationem, jus tertio quæsitum, sive sint bona, hereditates, successiones, legata, Primogenituræ, & Fideicommissa quæcumque, tempore datæ præsentium aliis jam delata, & actu, ob antiquam incapacitatem, vel renunciacionem ipsorum Canonicorum Regularium ad Sæcularem statum a Nobis per præfentes, ut præfertur, redactorum, jam aliis effective acquisita, & ab eis possessa; & dummodo non sint bona comprehensa in renunciacionibus per eos antea factis, quæ propter præsentem secularizationem, & rehabilitationis gratiam, non valeant ullatenus revocari, vel infirmari, etiam libere, & licite possint, & valeant, auctoritate præfata concedimus, & indulgemus.

Prævis autem suppressionibus, extinctionibus, & Secularizatione præfatis, primodictum Oppidum in Civitatem Episcopalem, Pinarolien., ut antea, nuncupandam, cum omnibus Juribus, honoribus, & prærogativis, quibus aliæ Civitates Pontificali Sede insignitæ, & earum Cives utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, atque uti, frui, potiri, & gaudere possint, & poterunt quomodolibet in futurum;

Primo.

Erectio
Oppidi Pinarolii in Civitatem.

1748.

Et Collegiæ Ecclesiæ S. Donati in Cathedrali.

Primodiçam vero Collegiatam Ecclesiã Sancti Donati in Cathedrali Ecclesiã, Archiepiscopo Taurinen. pro tempore existenti Metropoliti jure subiectam, sub Invocatione Sanctæ Mariæ, necnon Sanctorum Donati, & Mauriti præfatorum, ac in ea Sedem Episcopalem pro uno Episcopo Pinarolien. etiam nuncupando, qui eidem Ecclesiæ, illique Civitati Pinarolien., ut præfertur, nuncupandis, & Dioecesi etiam Pinarolien., ut infra, constituendæ præsit, Abbates inferiores, Prælatos, & alios ad Synodum convocet, & omnia, ac singula Jura, Officia, & Munia Episcopalia habeat, & exerceat, cum suis Capitulo, sigillo, arca, Mensa Episcopali, cæterisque Cathedralibus, & Pontificalibus Insigniis, nec non Juribus, jurisdictionibus, facultatibus, præminentis, prærogativis, privilegiis, honoribus, gratiis, favoribus, & Indultis realibus, personalibus, & mixtis, quibus aliæ Cathedralis Ecclesiæ, earumque Præfules quomodolibet, non tamen titulo oneroso, seu ex Indulto, aut privilegio particulari, similiter utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, atque uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt in futurum.

Et in ea Dignitatum ac Canonice.

Utque primodiçta Collegiata Ecclesiã in Cathedrali Ecclesiã, ut infra, erigenda ex omni parte perfectior reddatur, condignoque Capitulo, & Canonicorum etiam Dignitates inibi obtinentium numero concederetur, prævia omnium, & singulorum Canonice, & Præbendarum, nec non trium Beneficiorum de Jurepatronatus Laicorum, ut præfertur, existentium, ac servitium Chori annexum habentium, in secundodiçta nuper Collegiata Ecclesiã S. Mauriti nunc sine Collegialitate remanente fundatorum præfatorum, de ipsa nuper Collegiata Ecclesiã S. Mauriti nunc sine Collegialitate, ut præfertur, remanente, ad primodiçtam Collegiatam S. Donati in Cathedrali Ecclesiã, ut infra, erigendam translatione, ita ut ex nunc de cætero tam Præpositi, quam quindecim Canonicorum, ac sex Beneficia præfata pro tempore obtinentium servitium in Divinis Officiis, aliisque Functionibus præstandum, in unum coalescat, & ad unam nimirum primodiçtam Collegiatam in Cathedrali Ecclesiã, ut infra, erigendam redactum remaneat, cum facultate tamen se conferendi de per se, vel una cum toto infra scripto Capitulo, ad ipsam nuper Collegiatam Ecclesiã Sancti Mauriti nunc sine Collegialitate, ut præfertur, remanente in solemnioribus Anni Festivitatibus ad Sacras Functiones inibi peragendas: Insuper salvis, & integris omnino remanentibus Præposituræ, & singulorum Canonice, & singularum Præbendarum præfatorum fructibus, & oneribus, ita quod illam, & illos nunc, & pro tempore respective obtinentes, eidem annuis redditibus, & emolumentis, quibus hæcenus gavisi sunt, etiam deinceps gaudere. & e contra omnia onera eis respective incumbentia, ut prius, adimplere, & supportare respective debeant, & teneantur, in eadem primodiçta Collegiata Ecclesiã in Cathedrali Ecclesiã, ut infra, erigenda, præter Præposituram præfatarum, quam Dilectus quoque Filius Josephus Maria Garombi ad præfens obtinet, & quæ deinceps secunda inibi Dignitas existat, ac cujus collatio, provisiõ, & omnimoda alia dispositio, dum illam pro tempore quomodolibet vacare contigerit, ad Sedem Apostolicam, vice, & loco Archidiaconus a Nobis ut infra erigendi, ac Dignitatis inibi post Pontificalem majoris, & de infra scripto Jurepatronatus dicti Caroli Emanuelis Regis extitit, semper, & quodcumque, ut antea, spectet, & pertineat, ac præter quindecim Canonicatus, totidemque Præbendas præfatas, quorum quatuor Canonicatus, totidemque Præbendæ omnino liberæ collationis,

etiam ut antea, existant, & ad alios quinque Canonicatus, totidemque Præbendas olim de Jurepatronatus Laicorum, ut præfertur, existentes, pro tempore respective vacantes, Nominatio, seu presentatio Personarum idonearum, in eis, ad Nominacionem, seu Presentacionem hujusmodi, per Ordinarium Loci, aut alias instituendarum, prout hæcenus ad Capitulum, & Canonicos unius, & alterius Collegiatarum Ecclesiãrum præfatarum, cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis, aut si in eorum, & earum respective fundacione reservationes, & affectiones hujusmodi exclusæ reperiantur, aut specialiter, & expresse caveatur, illos, & illas semper censendos, & censendas esse de Jurepatronatus Laicorum, semper, & quodcumque, spectavit, & pertinuit, de cætero ad primodiçtam Collegiatam Ecclesiã in Cathedrali Ecclesiã, ut infra, erigendam Capitulum & Canonicos, etiam Præposituram, aliasque Dignitates a Nobis etiam, ut infra, erigendas respective obtinentes, similiter, æque, & pariformiter omnino spectet, & pertineat.

In reliquis vero sex Canonicatibus, totidemque Præbendis de dicto Jurepatronatus Laicorum, ut præfertur, existentibus, Jurepatronatus, & presentandi laicale hujusmodi iis, quibus illud de Jure respective competit, saluum, integrum, & illæsum omnino remaneat, ac præter sex Beneficia servitium Chori, ut præfertur, annexum habentia præfata, deinceps Mansionariatus, seu Beneficiatus nuncupanda, quorum unum omnino liberæ collationis, ut antea, remaneat, ad alia duo etiam de Jurepatronatus Laicorum olim, ut præfertur, existentia pro tempore respective vacantia, Nominatio, seu presentatio Personarum idonearum in eis ad Nominacionem, seu presentacionem hujusmodi per Ordinarium Loci, aut alias instituendarum, prout hæcenus, ad Capitulum & Canonicos unius, & alterius Collegiatarum Ecclesiãrum præfatarum, cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis præfatis, aut si etiam in eorum respective fundacione reservationes, & affectiones hujusmodi exclusæ reperiantur, aut etiam specialiter & expresse caveatur illa semper censenda esse de Jurepatronatus Laicorum, semper, & quodcumque spectavit & pertinuit, de cætero itidem ad primodiçtam Collegiatam Ecclesiã in Cathedrali Ecclesiã, ut infra, erigendam Capitulum, & Canonicos etiam Præposituram præfatarum aliasque Dignitates a Nobis etiam, ut infra, erigendas obtinentes, æque, & pariformiter omnino spectet, & pertineat. In reliquis vero tribus posterioribus Beneficiis hujusmodi de Jurepatronatus Laicorum, ut præfertur, existentibus, Jurepatronatus, & presentandi laicale hujusmodi dictis respective Familiis, quibus illud de Jure competit, & quoad ulimodiçtum Beneficium hujusmodi, illi Familiæ, vel illis Familiis, cui, vel quibus per eventum primodiçtæ liti illud adjudicari contigerit, itidem firmum, saluum, & illæsum respective remaneat.

Ad augendum Capitularium præfatorum numerum, unum Archidiaconatum, qui inibi post Pontificalem major, pro uno Presbytero in Theologia Magistro, vel in utroque, seu saltem Canonico Jure Doctore, aut Licentiatum in aliqua approbata Universitate Studii generalis, futuro primodiçtæ Collegiata Ecclesiã in Cathedrali Ecclesiã, ut infra, erigendam Archidiacono, a præfato Carolo Emanuele, & pro tempore existente Sardinia Rege Illustri, ratione præfati Ducatus Sabaudia, ad illum pro tempore vacantem presentando, ac unum Archipresbyteratum, qui tertia, pro uno Archipresbytero, ac unum Cantoratum, qui quarta, pro uno Cantore, & unum Thesaurarium, qui

1748.

quinta, pro uno Thefaurario ab eodem Carolo Emanuele, & pro tempore existente Sardinia Rege, ratione Ducatus huiusmodi, ad eundem Thefaurarium etiam pro tempore vacantem pariter presentando, qui unam Missam qualibet hebdomada in suffragium Animarum supremorum Principum Regiæ domus Sabaudicæ defunctorum in perpetuum celebrare teneatur, ac unum Primiceriatum, qui sexta, inibi respective Dignitates existant, qui Archidiaconatus, & Archipresbyteratus, ac Cantoratus, & Thefaurarius, necnon Primiceriatu præfati, quilibet illorum videlicet, sicuti etiam quæ Præpositura præfata, a sex ex ipsius primodiæ Collegiæ Ecclesiæ in Cathedrali Ecclesiâ, ut infra erigendæ, Canonicis etiam una cum suis respective Canonicibus, & Præbendis, absque dispensatione Apostolica obtineri possint, & debeant, pro uno Primicerio, nec non duos alios Canonicatus, totidemque Præbendas, quæ nullo unquam tempore Juri optionis subjaceant, unum videlicet, & unam, qui Archidiaconatus, ac alterum, & alteram, qui Primiceriatu præfatis semper respective adherere, & insimul cum eisdem Archidiaconatu, & Primiceriatu respective conferri, & absque dispensatione Apostolica obtineri etiam debeant; pro ipsis futuris Archidiacono, & Primicerio etiam Canonicis primodiæ Collegiæ Ecclesiæ in Cathedrali Ecclesiâ, ut infra, erigendæ existuris, ab ipso Carolo Emanuele & pro tempore existente Rege præfato, ratione Ducatus huiusmodi, ad unum, & alterum Canonicatus, unamque, & alteram Præbendas, ut infra, erigendos & erigendas huiusmodi, quomodolibet pro tempore respective vacantes, etiam presentandis. Demum unam, quam Joseph Vagnono, in Theologalem, ac alteram Præbendas, quam Hiacyntus Benando modo ni primodiæ Collegiæ Ecclesiæ in Cathedrali Ecclesiâ, ut infra, erigendæ Canonici dilecti quoque Filii ad præsens respective obtinent, & quorum ad id expressus respective accedit assensus, in Penitentiariam respective Præbendas, quæ itidem Juri optionis nullo unquam tempore subjaceant, ita ut deinceps de uno, & una Theologali, quos Joseph, ac de altero Canonicibus, & altera Penitentiaria nuncupandis Præbendis huiusmodi, quos Hiacyntus præfati ad præsens, ut præfertur, respective obtinent, quoties deinceps illos, & illas pro tempore quomodolibet respective vacare contigerit, prævio Concursu disponi, ac uni, & alteri Presbyteris etiam Magistris in Theologia, aut in utroque, vel saltem Canonico Jure Doctoribus, aut in Decretis respective Licentiatis provideri debeat, ad Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, ac gloriosissimæ Virginis Mariæ, eorumdemque Sanctorum Donati, & Mauritii honorem, Fideique Catholicæ exaltationem, Apostolica auctoritate præfata perpetuo erigimus, & instituímus.

Dismembratio Locorum & Ecclesiarum a Jurisdictione aliorum.

Præterea a Dioecesi Taurinen, quindecim, unum videlicet de Campione, & aliud de Fenile, ac aliud de Bibiana, & aliud Sancti Joannis nuncupatum, ac aliud de Angrogna, & aliud de Luserna, ac aliud de Turre, & aliud de Bobbio, ac aliud de Rorata, & aliud de Villar, ac aliud Sancti Germani etiam nuncupatum, & aliud de Inverso Pinafca, ac aliud de Primolo in Vallibus sita, necnon aliud de Buriasco superiori, & inferiori, ac reliquum de Bricherasio extra Valles posita respective Loca, aliæque viginti septem ad secundodiæ Monasterii Præposituram a Nobis per præsentem, ut præfertur, ad Sæcularem statum redactam præfata spectantia, & superiori Jurisdictioni pro tempore existentis Archiepiscopi Taurinen. subjecta, unum nempe de Oulx, & aliud de Bardenasche, ac aliud de Meleset, & aliud de Arnaud, ac aliud de Roche Mo-

le, & aliud de Millatares, ac aliud de Bianlard, & aliud de Chiabran Beaulard, ac aliud de Saufe de Oulx, & aliud de Sanolze, ac aliud de Sabeltrand, & aliud de Cefane, ac aliud de Turres, & aliud de Beuffons, ac aliud de Fenilis, & aliud de Desertes, ac aliud De la Val, & aliud de Traverses, ac aliud De la Rua, & aliud de Patriceres, ac aliud de Visseaux, & aliud de Fenestrelles, ac aliud de Mentolles, & aliud de Villaret, ac aliud de Chateau du Bois, & reliquum de Bauffet, aliæque duo, in quibus Prior Monasterii Sanctæ Mariæ Majoris nuncupate præfati Ordinis Sancti Augustini Canonicorum Regularium Oppidi Civitatis nuncupati Secusi Nullius Dioecesis Provincie Taurinen. a dicta Præpositura Ultien. ad Sæcularem statum a Nobis, ut præfertur, per præsentem redacta dependentis, sub Regulari forma, Archiepiscopus verò Taurinen. quandam sibi reservatam Jurisdictionem, hæctenus respective exercuerunt, unum videlicet de Exilles, & alterum de Chantmont, respective Loca, ac in omnibus, & singulis Locis præfatis consistentes, & consistentia Collegiatis, Parochialibus, & aliis Ecclesiis, Monasteria, Præposituras, Præpositatus, Prioratus, & alia quæcumque, quotcumque, & quæcumque cum Cura, & sine Cura Sæcularia, & quorumvis Ordinum Regularia Beneficia Ecclesiastica, etiam si, Sæcularia videlicet, Canonici, & Præbendæ, Dignitates, Personatus, Administrationes, & Officia etiam Curata, & electiva etiam in Collegiatis, aliisque Ecclesiis, Regularia vero Beneficia huiusmodi, Præpositatus, Præposituræ, Dignitates etiam Conventuales, Personatus, Administrationes, & Officia etiam Clausalia, Cappellanæ, & Cappellanæ sint, & ad Dignitates, Prioratus, Præposituras, & Præpositatus huiusmodi consueverint qui per Electionem assumi, omniumque, & singulorum quadraginta quatuor Locorum huiusmodi utriusque sexus Personas, Habitatores, & Incolas tam Laicos, quam Clericos, Presbyteros, Beneficiatos, & Religiosos quoscumque, cuiuscumque status, gradus, Ordinis, & conditionis existant, ab Ordinaria, non tamen Metropolitana, Jurisdictione, Potestate, & Superioritate Venerabilis Fratris Nostri moderni, cuius etiam ad hoc expressus accedit assensus, & pro tempore existentis Archiepiscopi Taurinen, dicta Apostolica auctoritate similiter perpetuo dismembramus, separamus, & eximimus.

Eaque quadraginta quatuor posteriora Loca sic per Nos, ut præfertur, dismembrata, separata, & exempta, itemque primodiæ Oppidum in Civitatem Episcopalem a Nobis per præsentem, ut præfertur, erectum, & ex prioribus viginti sex Locis præfatis alia viginti tria Loca, videlicet præfatum de Riva, ac dictum de Bardenasca, & præfatum de Abbatia, seu Sancti Verani, ac dictum Sancti Petri, & præfatum de Talucco, ac præfatum de Portis, & dictum de Villar Perosa, ac prædictum de Tagliareto, & præfatum de Pinafca & dictum de Perosa, & præfatum de Meana, ac dictum Sancti Secundi etiam nuncupatum, & prædictum de Mirandolo, ac præfatum de Turina, seu inverso Ponte, & dictum de Pomareto, ac prædictum de Facto, & Reclareto, & dictum de Perero, ac prædictum Sancti Martini etiam nuncupatum, & præfatum de Massello, ac dictum de Chiabran, & Maniglia, ac prædictum de Rodoreto, & præfatum de Prali vulgo nuncupata Loca propria Territorii primodiæ Monasterii, illiusque Abbatie a Nobis per præsentem, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, ejusdemque primodiæ Oppidi in Civitatem Episcopalem a Nobis per præsentem, ut præfertur, erecti, & posteriorum quadraginta quatuor, ut præfertur, dismembratorum, separatorum, & exemptorum, ac ex prioribus viginti sex Locis præ-

Illorum
dismembratio
subiecto in
clerice per
policam.

fatidictorum viginti trium Locorum hujusmodi, infimul ad sexaginta septem Loca ascendentium, uniuersas Personas tam Seculares, quam Ecclesiasticas, & quorumvis Ordinum Regulares Ecclesias, Monasteria, Prioratus, Præposituras, Præpositatus, & alia Beneficia Ecclesiastica hujusmodi, cum ipsorum Iuribus, & pertinentiis uniuersis, novæ Ecclesiæ Episcopali Pinarolien. illiusque futuro Præsuli pro suis Civitate, Diocesi, Clero, & Populo, ita quod liceat Personæ eidem Ecclesiæ Pinarolien. tam nunc a primæva illius erectione, & institutione hujusmodi, quam deinceps pro tempore quomodolibet Pastoris solatio destitutæ in Episcopum, præficiendæ per se, vel alium, seu alios ejus nomine, veram, realem, actualem, & corporalem possessionem, seu quasi possessionem administrationis spiritualis, & omnimodi Juris Diocesani in primodicto Oppido in Civitatem Episcopalem a Nobis per præfentes, ut præfertur, erecto, necnon in omnibus aliis sexaginta septem Locis prædictis propria auctoritate libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, ejusdem moderni, & pro tempore existentis Archiepiscopi Taurinen. vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, pari Apostolica auctoritate etiam perpetuo concedimus, & assignamus, necnon supponimus, & subijcimus.

Subjectio
trium Locorum
Archiepiscopo
Taurinen.

Ne autem ex dismembratione, & separatione præmissis Territorium Ecclesiæ Taurinen. immunitatem inminutionem patiantur, eidem moderno, & pro tempore existentis Archiepiscopo Taurinen. de alicujus compensationis supplemento providere, simulque aptiori & commodiori Ordinariæ Jurisdictionis exercitio consulere volentes, reliqua tria Loca ex prioribus viginti novem Locis hujusmodi, nempe prædictum de Famolaco, & præfatum de Mombello, ac dictum de Lagnasco, Loca hæcenus Jurisdictioni pro tempore existentis Abbatis primodicti Monasterii subiecta, prævia, quatenus opus sit, eorundem trium Locorum a Territorio primodicti Monasterii, illiusque Abbatis a Nobis per præfentes, ut præfertur, suppressæ & extinctæ simili dismembratione, & separatione, præfato Territorio Ecclesiæ Taurinen. auctoritate præfata perpetuo adjungimus, unimus, & incorporamus, eaque sic per Nos, ut præfertur, adjuncta, unita, & incorporata, nec non in eis consistentes, & consistentia Ecclesias, Beneficia, & utriusque sexus Christianifideles, Ordinariæ Jurisdictioni, potestati, & superioritati ejusdem moderni, & pro tempore existentis Archiepiscopi Taurinen. æque, ac pariformiter subijcimus, & supponimus.

Communitio
duorum
Locorum
inter dictum
Archiepiscopum
& Episcopum
Salutiarum.

Et ulterius tam præfato Archiepiscopo Taurinen. quam Venerabili etiam Fratri Nostro moderno Episcopo Salutiarum, ut ipsi de eorum respective Territorii unum Locum pro altero ad invicem commutando, Archiepiscopus præfatus videlicet ultimodictum Locum de Lagnasco præfato Episcopo Salutiarum, ipse vero Salutiarum Episcopus alium Locum Civitatis Taurinen. magis proximum, & æqualis fere conditionis, atque valoris eidem Archiepiscopo in perpetuum respective concedere libere, & licite possint, & valeant; ita quod, ubi mutua concessio, & commutatio hujusmodi, ut præfertur, facta fuerit, duo Loca hujusmodi ab uno, & altero Territorii, quorum ad præfens respective existunt, Apostolica auctoritate præfata separata, sejuncta, & dismembrata, ac ipsum de Lagnasco Territorio Diocesis Salutiarum, alterum vero a præfato Salutiarum Episcopo concedendum respective Loca Territorio Diocesis Taurinen. pari Apostolica auctoritate perpetuo respective unita, annexa, & incorporata sint, & esse censentur eo ipso, plenam, liberam, & omnimodam potestatem, licentiam,

& facultatem eadem auctoritate concedimus, & impertimur.

Collationem vero, provisionem, & omnimodam aliam dispositionem Dignitatum, Canoniarum, & Præbendarum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque in primodicto Oppido in Civitatem Episcopalem a Nobis per præfentes, ut præfertur, erecto, ac in omnibus & singulis Locis Pinarolien. Diocesi etiam, ut præfertur, assignatis, & appropriatis præfatis consistentium, de cætero ad pro tempore existentem Episcopum Pinarolien. Ordinario Jure, in Locis autem de Famolaco, & de Mombello præfatis, ac postquam commutatio præfata, ut præfertur, sequuta fuerit, in alio Loco per dictum Episcopum Salutiarum intuitu commutationis hujusmodi etiam, ut præfertur, concedendo, ad præfatum Archiepiscopum Taurinen., ac demum in dicto Loco de Lagnasco ad ipsum Episcopum Salutiarum, nunc & pro tempore existentes iidem Ordinario Jure respective spectare, & pertinere debere, salvis tamen semper, & in suo robore permanentibus quibuscumque reservationibus, & affectionibus Apostolicis, & absque aliquo illorum præjudicio, ac salvo quoque semper Patronatus, & præsentandi, ac nominandi Jure quoad Dignitates, Canonicatus, & Præbendas, & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica tam Præsentationis Ecclesiasticæ, quam de Jurepatronatus Laicorum, ac illorum & Clericorum mixtim respective existentes, & existentia, ita ut ad illas, ac illos, & illa pro tempore respective vacantes, & vacantia, earum, & eorum respective Patroni, Laici nimirum, ut antea, Ecclesiastici vero, cessantibus dumtaxat reservationibus, & affectionibus Apostolicis, Personas idoneas præsentare, & respective nominare possint, & valeant: Occurrentibus vero reservationibus, & affectionibus Apostolicis præfatis, collatio, provisio, & omnimoda alia dispositio Beneficiorum præsentationis Ecclesiasticæ existentium, ad Sedem Apostolicam præfata private spectet, & pertineat, etiam si Jurepatronatus, & præsentandi ad illa transierit de Laicali in Ecclesiasticum; nisi tamen forte in eorum respective foundationibus specialiter cautum esset, illa semper habenda esse tanquam de Jurepatronatus Laicorum, vel ipsa Apostolica Sedes ab illorum collatione expresse exclusa fuisset. Insuper in prædictis viginti septem Locis ad Præposituram secundodicti Monasterii ad Secularem statum a Nobis, ut præfertur, redacti antea spectantibus, & Diocesi Pinarolien. etiam, ut præfertur, concessis, & assignatis, nec non in dictis Locis de Exilles, & de Chaumont, utpote quæ omnia posita sunt, & sita in ea Delphinatus parte Regiæ Domui Sabaudicæ, ut præfertur, cessâ, quoad collationem Beneficiorum Ecclesiasticorum inibi dumtaxat, & non alibi, respective consistentium, Gallica Concordata in omnibus esse servanda. Itemque, cum in primodicto Oppido in Civitatem Episcopalem a Nobis, ut præfertur, erecto, & in præfatis viginti sex Locis antea Jurisdictioni tunc existentis Abbatis primodicti Monasterii subiectis, vigeant usus, & consuetudines, ut similiter accepimus, legitime introducti, & introductæ, ac diversi, & diversi ab illis, qui, & quæ videntur in præfatis quindecim Locis a Diocesi Taurinen. ut præfertur, dismembratis, omnes respective usus, & consuetudines in primodicto Oppido in Civitatem Episcopalem a Nobis, ut præfertur, erecto, ac in singulis viginti sex antea Jurisdictioni tunc existentis Abbatis primodicti Monasterii subiectis, ac in singulis quindecim a præfata Diocesi Taurinen., ut præfertur, dismembratis Locis præfatis, legitime tamen, respective servari solitos, & solitas, ac qui, & quæ hæc-

Attributio
Juris conferendi
singulis, quibus
comperit.

tenus etiam legitime vigerunt, & vident de presentibus, etiam deinceps servandos, & servandas esse, & fore, nihilque quoad hoc innovandum; ita tamen ut tam in primodicta Oppido in Civitatem Episcopalem a Nobis, ut praefertur, erecto, ac in singulis viginti sex Locis antea Jurisdictioni tunc existentis Abbatis primodicti Monasterii subiectis, quam in singulis quindecim Locis a Dioecesi Taurinen., ut praefertur, dismembratis praefatis, locum habeant Cancellariae Apostolicae Regulae, ad quam formam, & praescriptum cujuscumque generis Beneficia Ecclesiastica ab Apostolica Sede praefata, vel a pro tempore existente Episcopo Pinarolien. respective conferantur, Apostolica auctoritate praefata decernimus, statuimus, & declaramus.

Applicatio
fructuum
Mense Episcopali
Pinarolien.

Mense autem Episcopali novae Ecclesiae Pinarolien. praefatae omnia, & quaecumque ad Mensam Abbatialem primodicti Monasterii quomodolibet spectantia, & pertinentia bona, res, proprietates, & Jura universa, illorumque annuos redditus, obventiones, & emolumenta quaecumque ad annuam summam duodecim millium ducentarum & novem circiter librarum monetae Pedemontanae, feuta bis mille quadringenta quadraginta unum monetae Romanae constituentium, ut etiam accepimus, ascendentia, & gravata pro annua summa trecentarum, & sexdecim librarum similium certis dictae Mensae Abbatiali incumbentibus, nempe stipendio Concionatoris tempore Adventus, & Quadragesimae, & Eleemosynis feria quinta majoris Hebdomadae, nec non Cera in Processione Sanctissimi Corporis Christi, taleisque, & Canone trium minarum segalae, ac manutentione Infantium expositorum vulgo Venurini nuncupatorum, oneribus; supportatis tamen per futurum Episcopum Pinarolien. pro tempore existentem oneribus hujusmodi; eadem Apostolica auctoritate similiter perpetuo applicamus, & appropriamus.

Cui etiam
unitur Mo-
nasterium
Ultien., cum
suis Mensis,
& redditibus.

Itemque, ut futurus pro tempore existens Episcopus Pinarolien. statum suum juxta Pontificalis Dignitatis exigentiam decentius, & honorificentius tenere valeat, eidem Mensae Episcopali secundodictum Monasterium, ad saecularem statum a Nobis, ut praefertur, redactum, una cum omnibus & singulis bonis tam mobilibus, quam immobilibus, & semoventibus, vasis etiam aureis, & argenteis, sacra, & pretiosa suppellectili, nec non membris, Molendinis, Domibus, Vineis, Praediis, Animalibus, iisque omnibus, quibus Molendina, Domus, Vineae, & praedia hujusmodi instructa reperiuntur, nec non Censibus, Canonibus, & Proprietatibus, juribus, praerogativis, praeminentiis, Jurisdictionibus, fundis & pertinentiis, necnon fructibus, redditibus, proventus, decimis, obventionibus, & emolumentis universis, cujuscumque nominis, naturae, speciei, qualitatis, & quantitatis existant, ad secundodictum Monasterium ad saecularem statum a Nobis, ut praefertur, redactum, illiusque Praepositum haecenus perpetuum Commendatarium pro tempore existentem, necnon Praeposituralem, & Conventualem Mensas quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, & signanter summa quatuor millium centum & quinquaginta septem circiter librarum hujusmodi secundodicti Monasterii ad saecularem statum a Nobis, ut praefertur, redacti Capitulo, & Canonibus Regularibus ab illius Praeposito perpetuo Commendatario quotannis partim in pecunia numerata, partim vero in diversis rerum speciebus haecenus subministrata, insimul ad summam quindecim millium nongentarum & quinquaginta trium circiter librarum similium annuatim, ut pariter, accepimus, ascendentibus, super quibus, Mensae

videlicet Praeposituralis praefatae fructibus, redditibus, & proventus nonnullae Pensiones annuae antiquae, insimul summam bis mille librarum parium confluentes, diversis Personis Ecclesiasticis, aut alias Pensionum hujusmodi capacibus illas annuatim respective percipientibus dicta Apostolica auctoritate reservatae reperiuntur, ut etiam accepimus, exceptis dumtaxat peculiaribus redditibus Sacrificae Ecclesiae ipsius secundodicti Monasterii ad saecularem statum a Nobis, ut praefertur, redacti, pro annua consueta onerum, & Legatorum piorum eidem Sacrificae incumbentium supportatione & implemento, salvis & intactis remansuris, eadem Apostolica auctoritate pariter perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus.

Ita quod futurus pro tempore existens Episcopus Pinarolien. etiam Praepositus Ultien. semper denominetur, & revera sit, & uti talis omnibus honoribus, praerogativis, praeminentiis, & redditibus tam novis, quam antiquis, quibus haecenus Praepositus perpetuus Commendatarius, & Capitulum Ultien. gavisi sunt, etiam in ea parte, quae est in Regno Galliarum, & potissimum Jure nominandi ad cujuscumque generis Beneficia etiam Curata, per Canonicos quoque Regulares Congregationis Ultien. regi & gubernari solita, quibuscumque donationibus, & piis relictis secundodicti Monasterio, illiusque Ecclesiae praefatae, Capitulo, & Canonicis Regularibus nunc ad saecularem statum a Nobis, ut praefertur, redactis, aut eorum intuitu quomodolibet forsitan factis nequaquam obstantibus, aequae & pariformiter, ac sine ulla exceptione omnino fruatur, & gaudeat, & e contra nedum ad integram solutionem, & praestationem omnium, & singularum Pensionum praefatarum iis, quibus Pensiones ipsae, ut praefertur, reservatae existunt, quoad ipsi naturaliter vixerint, & unusquisque eorum respective vixerit, juxta singularum Literarum Apostolicarum super earundem Pensionum reservationibus respective confectarum seriem, continentiam, & tenorem, faciendam, efficaciter obligatus existat, verum etiam omnia, & singula onera, & obligationes, quae in rerum speciebus, vel in pecunia numerata debeantur, & ex conventionibus particularibus, aut alio quocumque modo proficiscantur, aut juxta solitum exequenda sint in Regionibus Galliarum Charissimo etiam in Christo Filio Nostro Regi Christianissimo subiectis, in perpetuum supportare, & adimplere omnino teneatur.

Proptereaque liceat praefatae Personae eidem Ecclesiae Pinarolien. tam nunc a primava illius Ereptione, & Institutione hujusmodi, quam deinceps pro tempore quomodolibet Palloris solano destituta in Episcopum praeficienda, ejus, & dictae Mensae Episcopalis nomine, omnium & quorumcumque tam Mensae Abbatialis primodicti Monasterii, quam Monasterii secundodicti ad saecularem statum a Nobis, ut praefertur, redacti, ac illius Mensarum Praeposituralis, ac Conventualis praefatarum, respective honorum, rerum, proprietatum, jurium, honorum, praerogativarum, praeminentiarum, Jurisdictionum, fundorum, pertinentiarum, decimarum, fructuum, reddituum, proveniunt, obventionum, & emolumentorum universorum praefatarum, veram, realem, actualem, & corporalem possessionem per se, vel alium, seu alios, propria auctoritate apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, illaque respective locare, dislocare, arrendare, percipere, exigere, levare, & recuperare, ac in suos, & dictae Mensae Episcopalis usus, & utilitatem, necnon praefatarum, aliorumque infracriptorum onerum supportationem convertere, cujuscumque licentia desuper minime requisita. Cum hoc tamen,

Onera ab
Episcopo &

quod

quod idem futurus & pro tempore existens Episcopus Pinarolien., & futurus Præpositus Ultien., præter expressa, & super enunciata, alia quoque infra scripta onera, aliasque infra scriptas obligationes supportare, & adimplere debeat: videlicet quotannis præstare teneatur libras mille centum & octoginta quatuor dictæ monetæ Pedemontanæ, nempe quadringentas libras hujusmodi pro congrua Recltoris nunc & pro tempore existentis Parochialis Ecclesiæ Loci de la Rua, & ducentas sexaginta sex libras similes, & solidos tresdecim, ac quatuor denarios monetæ præfatæ, pro supplemento Congruæ debite nunc & pro tempore existentis Recltoris alterius Parochialis Ecclesiæ Loci de Useau, ac alias libras octoginta pares Concionatori Loci de Chaumont, & viginti septem sextarios fecalis calculatos in libris octoginta & una, pro Eleemofina in Feria quinta majoris hebdomadæ, ac alias libras centum trigintatres, & solidos sex, ac octo denarios ejusdem monetæ, pro mantutione Sacrorum Ornamentorum Sacrificii Ultien., aliasque libras ducentas viginti tres, & solidum unum monetæ hujusmodi, ad quam summam calculantur argentum, & sextarii quindecim cum tribus quartis alterius sextarii similis vini, & sextarii quadraginta novem fecalis Hospitali Ultien. a secundodicti Monasterii ad secularem statum a Nobis, ut præfertur, redacti Præposito pro tempore existente debitas; necnon alia annua onera, quibus Mensa Conventualis ejusdem secundodicti Monasterii ad secularem statum a Nobis, ut præfertur, redacti obnoxia reperitur; solvendi nimirum octo libras similes Sacrificii præfatæ, aliasque libras quadraginta quinque pares, pro Pensione vitalicia cognominato Fantin la Combe debita, aliasque trecentas octoginta tres libras hujusmodi, repartiendas titulo distributionum inter præsentis, & interefentes Choro ad formam Legati a quondam tunc in humanis agente cognominato Vialà relicti, subire, & sufferre.

Itemque ad mantutionem tam primodictæ Collegiæ Ecclesiæ, in Cathedrali Ecclesiam a Nobis, ut præfertur, erectæ, quam secundodictæ illi annexæ Sancti Maurii pro una medietate expensarum, quorum altera medietas Capitulo ipsius Ecclesiæ Pinarolien. incumbat, nec non impendere quidquid opus, & necesse fuerit tam pro reparatione aliarum Ecclesiarum fabricarum, & ædificiorum, quam pro mantutione bonorum Ecclesiæ Pinarolien., illiusque Mensæ Episcopalis hujusmodi, & secundodicti Monasterii ad secularem statum a Nobis, ut præfertur, redacti, eidemque Mensæ Episcopali a Nobis similiter, ut præfertur, uniti & incorporati. Insuper duodecim mille centum & quinquaginta libras dictæ monetæ Pedemontanæ in pecunia numerata annuatim solvere, & exburfare, videlicet libras mille quingentas Archidiacono, aliasque libras septingentas & quinquaginta Thesaurario pro tempore existentibus primodictæ Collegiæ Ecclesiæ in Cathedrali Ecclesiam a Nobis, ut præfertur, erectæ, pro dote, seu annuo reddito eorum respectivè Præbendarum Canonicalium, ac libras bis mille quingentas in usum distributionum quotidianarum Cleri superioris, & alias libras nongentas in similem usum distributionum quotidianarum Cleri minoris primodictæ Collegiæ Ecclesiæ in Cathedrali Ecclesiam a Nobis, ut præfertur, erectæ, alias libras bis mille dicto Seminario Puerorum Ecclesiastico Pinarolien., reliquasque libras quatuor mille quingentas novem superius nominatis, & cognominatis Canonicis Regularibus ad secularem statum a Nobis, ut præfertur, redactis, quoad ipsi vixerint, & quilibet eorum respectivè vixerit, & deinde novem Presbyteris, servitiis & obsequiis Ecclesiæ secundo-

dicti Monasterii ad secularem statum a Nobis, ut præfertur, redacti, ut infra, addicendis, & deputandis, ad rationem quingentarum librarum hujusmodi pro quolibet, pro eorum stipendio, & congrua sustentatione, quotannis in perpetuum solvere, & subministrare debeat, & teneatur.

Sanè cuicumque præjudicio, quod forsan Habitatores. & Commorantes in Montibus Jurisdictionis pro tempore existentis Præpositi secundodicti Monasterii ob secularizationem, aliaque præmissa in spiritualibus paterentur, tum ratione neglectus exercitii curæ Animarum, & consequentis Indulgentiarum, aliarumque spiritualium gratiarum, tum etiam ratione onerum Missarum, & Anniversariorum, quæ ceteroquin omitterentur, & respectivè non adimplerentur de more in Ecclesiis, Cappellis, & locis a Fundatoribus designatis, provida ratione occurrere volentes, pari Apostolicâ auctoritate decernimus, & statuimus, ut antiqua secundodicti Monasterii ad secularem statum a Nobis, ut præfertur, redacti Ecclesia in honorem præfati Sancti Laurentii de Plebe Martyrum nuncupati dicata, cum sacris Reliquiis inibi, ut antea, decenter asservandis, & custodiendis, nec non fabrica, & ædificia eidem Ecclesiæ Sancti Laurentii de Plebe Martyrum nuncupati hujusmodi annexa, facta tecta remaneant, quodque idem futurus, & pro tempore existens Episcopus Pinarolien. etiam futurus Præpositus Ultien. in eisdem ædificiis necessariam assignet habitationem novem superius nominatis Canonicis Regularibus ad secularem statum a Nobis, ut præfertur, redactis, quoad ipsi vixerint, & inibi permanerint, & unusquisque eorum respectivè vixerit, ac etiam inibi respectivè permanerit, & deinde in perpetuum novem Presbyteris secularibus ab eodem futuro, & pro tempore existente Episcopo Pinarolien., & etiam futuro Præposito Ultien. ad ejus nutum amovibilibiter ponendis, & deputandis, reliquâ præfatorum ædificiorum portione ad usum, & commodum ipsius Episcopi Pinarolien., & Præpositi Ultien. integre remansurâ: Quodque duo habeantur in perpetuum Clerici eidem Ecclesiæ Sancti Laurentii, illiusque Sacrificii præfatæ inservientes, ab eodem futuro, & pro tempore existente Episcopo Pinarolien., etiam futuro Præposito Ultien. pro tempore deputandi, & ad ejus nutum pariter amovibiles, quibus, utriusque eorum videlicet, salarium ex peculiaribus, & separatis redditibus ejusdem Sacrificii tribuatur. Ex eisdem autem novem Canonicis ad secularem statum a Nobis, ut præfertur, redactis, & deinde, illis deficientibus, ex novem Presbyteris secularibus in eorum locum deinceps subrogandis, unus magis idoneus, & prudens ab eodem futuro, & pro tempore existente Episcopo Pinarolien., etiam futuro Præposito Ultien. etiam pro tempore deputandus, aliorum octo sit Caput, & denominatur Vicarius Foraneus, quo quidem munere hac prima vice præfatus Joannes Agnes fungatur, ad quem in casibus necessariis facilior, & commodior pateat accessus, & a quo instantaneæ capiuntur provisiones, ubi Episcopus Pinarolien. etiam Præpositus Ultien. præfatus, propter qualitatem viarum, & asperi itineris difficultatem, hyemali potissimum tempore, adiri a Diocesanis nequeat, ipseque Joannes Agnes dumtaxat, donec vixerit, & servitio ipsius Ecclesiæ Sancti Laurentii addictus fuerit, gaudere debeat etiam aliquibus parvis emolumentis, quibus hæctenus gavissus est in Gallia specie quadam Beneficii, quo ipse ad præfens fruitur; Alius vero sit, & nuncupetur Eleemosynarius, quo primo munere hac prima vice præfatus Dominicus fungatur, qui etiam præsit curæ, & regimini Hospitalis Ultien.,

Providentia
pro regimi-
ne, & ser-
vitio Eccle-
siæ Monaste-
rii ditmem-
brati.

quique similiter frui, & gaudere debeat, dum vixerit, eidemque Hospitali infervierit, salario, quo ad presens gaudet, octoginta librarum parium ab ipsomet Hospitali perfolvendarum, eisdem modo, & forma, quibus hactenus pro suscepto munere huiusmodi perfolutum fuit; Tertius demum sit, & esse debeat Sacrista, in quo munere continuare debeat primodictus Josephus Antonius modernus inibi Sacrista, qui simili modo gaudere etiam debeat parvis quibusdam emolumentis, quibus uti Sacrista presatus ad presens fruitur, & quorum oneri nova Mensa Episcopalis presata obnoxia non sit. Ipsi autem omnes novem Canonici Regulares nuper ad secularem statum a Nobis, ut presertur, redacti, seu Presbyteri seculares a futuro, & pro tempore existente Episcopo Pinarolien., etiam futuro Praeposito Ultien. presato identidem amovibiliter ad ejus nutum subrogandi, servitiis & obsequiis ipsius Ecclesiae Sancti Laurentii ita sint additi, ut quolibet anno undecim anniversaria cum cantu peragere, & mille quadringentas octoginta duas Missas lectas a piis Benefactoribus relictas celebrare, prout a Capitulo Regulari secundodicti Monasterii ad secularem statum a Nobis, ut presertur, redacti, ante secularizationem huiusmodi, Anniversaria, & Missae huiusmodi peragebantur, & respectivè celebrabantur, nec non Missam, & Vesperas diebus Festis de precepto canere, iisque personaliter, & collegialiter interesse, Sacramentales utriusque sexus Christianifidelium illic confluentium Confessiones excipere, ipsique Ecclesiae Sancti Laurentii, illiusque Choro, ad instar secularis, & Collegiatae Ecclesiae laudabiliter inservire, ceteraque onera illius Sacristiae, aliaque omnia ab eodem futuro, & pro tempore existente Episcopo Pinarolien. etiam futuro Praeposito Ultien. congruè statuenda, adimplere omnino teneantur.

Pro eorum verò congrua sustentatione, & onerum presatorum supportatione, & implemento, praeter quingentas libras presatas, unicuique eorum per futurum, & pro tempore existentem Episcopum Pinarolien. etiam futurum Praepositum Ultien. presatum annuatim, ut presertur, perfolendas, ac praeter habitationem eis etiam, ut presertur, assignandam, alias quoque superius memoratas trecentas octoginta quatuor libras annuas a presato cognominato Viala, ut presertur, legatas, pro interesse Choro, inter eos aequaliter dividendas, percipiant, & lucentur; eisque praeterea competat jus percipiendi emolumenta, & Eleemosynas unius Anniversarii, & trecentarum sexaginta quinque Missarum lectarum in presata Ecclesia Sancti Laurentii, & aliarum quinquaginta duarum Missarum etiam lectarum in Cappella Sancti Romani, cum parva distributione die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum a presata Sacristia Ultien. quotannis satisfaciendarum; itemque aliarum quadraginta Missarum similium ad Altare Sancti Angeli Custodis, & unius Missae solemnis etiam cum parva distributione eadem die Commemorationis Fidelium Defunctorum, pro quorum Legatorum satisfactione Hospitali Ultien. libras quadraginta quatuor circiter quotannis solvere tenetur. Ceterum si presati novem nuper Canonici Regulares, ad secularem statum a Nobis, ut presertur, redacti, aut eorum aliquis, spontè & voluntariè discesserint, aut respectivè discesserint, ipsius Ecclesiae Sancti Laurentii servitio derelicto, nec assignationem presatarum quingentarum librarum, nec quidquam aliud praetendere valeant, aut respectivè valeat; Donec verò, & quousque apud ipsam Ecclesiam Sancti Laurentii permanserint, pro omnium presatorum onerum implemento, ipsi nil aliud unquam, praeter praemissa, a futuro, & pro tempore existente Episcopo Pina-

rolien., etiam futuro Praeposito Ultien. presato, petere, aut praetendere possint. Nos enim certas alias reservationes, sub quibus idem novem nuper Canonici Regulares ad secularem statum a Nobis, ut presertur, redacti, & in loco Ultien. apud dictam Ecclesiam Sancti Laurentii permanserint, suum super praemissis consensum praestiterunt, dicta Apostolica auctoritate omnino rejicientes, & de medio tollentes, ac pro non appositis haberi, & ceteri debere decernentes, eorum consensum huiusmodi, hac in parte, Motu pari, & de simili potestatis Apostolicae plenitudine, supplemus.

Insuper eisdem futuris, & pro tempore existentibus Ecclesiae Pinarolien. Episcopo, Capitulo, & Canonicis, etiam Dignitates presatas obtinentibus, ut ipsi Capitulariter congregati, pro dicta Ecclesia Pinarolien., ac illius Mensae Capitularis, Sacristiae, & Fabricae, earumque rerum, & honorum, tam spiritualium, quam temporalium prospero, felicique statu, regimine, gubernio, & directione, ac onerum eis pro tempore incumbuntium supportatione, Missarum, horarum Canonicarum diurnarum, & nocturnarum, aliorumque Divinorum Officiorum, Processionum, Funeralium, & anniversariorum celebratione, ac de Dignitatibus, Canonicatibus, & Praebendis, ac Beneficiis presatis, aliisque Ministeriis Ecclesiasticis, inibi pro tempore providendorum receptione, & admissione, personali residentia, distributionum etiam quotidianarum, & emolumentorum quorumcumque reparitione, & administratione, penarum per absentes, ac Divinis Officiis, & Functionibus suis loco, & tempore non interessentes, seu onera, & ministeria eis respectivè incumbentia subire negligentes, incurrendarum impositione, singulorum praesentium, & absentium notandis, coerectionibus, & functionibus in primodicta Collegiata Ecclesia in Cathedrali Ecclesia a Nobis, ut presertur, erecta, illiusque Choro, Capitulo, Processionibus, & aliis actibus servandis, nec non Ministris ipsius primodictae Collegiatae Ecclesiae in Cathedrali Ecclesia a Nobis, ut presertur, erectae depurandis, & amovendis, salariis, & stipendiis eorum cuilibet assignandis, & quibusvis aliis rebus in praemissis, & circa ea quomodolibet necessariis, & opportunis, quaecumque Statuta, Ordinationes, Capitula, Decreta, licita tamen & honesta, & sacris Canonibus, ac Constitutionibus, & Decretis Apostolicis non contraria, condendi, & edendi, conditaeque, & edita pro temporum, & rerum variatione, ac qualitate, mutandi, limitandi, corrigendi, declarandi, & interpretandi, ac in meliorem formam redigendi, seu alia de novo etiam ex integro condendi, & per eos, ad quos pro tempore spectabit, sub penis in contrascentes statuendis, observari faciendi, plenam, liberam, & omnimodam facultatem, potestatem, & auctoritatem eadem Apostolica auctoritate similiter perpetuè concedimus, & impertimur.

Praeterea tam modernis quam futuris respectivè primodictae Collegiatae Ecclesiae in Cathedrali Ecclesia a Nobis ut presertur, erectae Archidiacono, ac Praeposito, & Archipresbytero, ac Cantori, & Thesaurario ac Primicerio sex ex octodecim Canonicatibus, totidemque Praebendis presatis, ut presertur, respectivè obtenturis, ac reliquis duodecim Canonicis, ac sex Beneficiatis, seu Mansionariis presatis, eorumque in Archidiaconatu, Praepositura, Archipresbyteratu, Cantoratu, Thesaurariatu, & Primiceriatu, ac singulis Canonicatibus, & Praebendis, nec non Beneficiatibus, seu Mansionariatibus presatis successoribus respectivè pro tempore existentibus, ut ipsi, Archidiaconus videlicet, ac Praepositus, & Archipresbyter, ac Cantor, & Thesaurarius, ac Pri-

Facile
condendi
statum in
vz Cath
edrali.

Indultum
delationis
habitus pro
Capitulo
vz Cath
edralis.

micerius, nec non reliqui duodecim Canonici Rochetum cum suis manicis, & Cappam magnam violacei coloris cum pellibus armellinis, sex verò Beneficiati, seu Mansionarii præfati Almutias cineracei coloris tam in primodicta Collegiata Ecclesia in Cathedrali Ecclesia a Nobis, ut præfertur, erecta, quam extra eam, & tam in Processionibus, quam aliis actibus, & functionibus quibuscumque publicis, & privatis, etiam extra Civitatem Pinarolien. præfatam, ac ubique locorum, etiam in Synodalibus, Provincialibus, & universalibus Conciliis, ac etiam in præsentia Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium etiam de Latere Legatorum, Archiepiscoporum, Episcoporum, ac aliorum quorumcumque, ac etiam in ipsius primodictæ Collegiata Ecclesiæ in Cathedrali Ecclesia a Nobis, ut præfertur, erectæ Choro, & Capitulo, quibusvis anni temporibus, & diebus, deferre, & gestare, illisque respectivè uti liberè, & licitè possint, & valeant.

Cumalati-
va Privile-
giorum cum
aliis Cathe-
dralibus.

Eisdem quoque Archidiacono, & Præposito ac Archipresbytero & Cantori, ac Thesaurario, & Primicerio sex ex octodecim Canonicis, totidemque Præbendis præfatis, ut præfertur, obtenturis, ac reliquis duodecim Canonicis, & sex Beneficiatis, seu Mansionariis pro tempore existentibus præfatis, ut ipsi, eorumque Officiales, & Ministri, ac res, bona, proprietates, & jura quæcumque, omnibus & singulis tam spiritalibus, quam temporalibus privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, indulgentiis, favoribus, & gratiis, quibus aliarum similium Cathedralium Ecclesiarum illarum partium Capitula, Dignitates, Canonici, & Beneficia in eis obtinentes, eorumque Officiales, & Ministri, ac bona, jura, res, & proprietates de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut aliis quomodolibet, non tamen titulo oneroso, aut ex Indulto, seu Privilegio particulari, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, similiter, & pariformiter, ac æquè principaliter, & ubique absque ulla profusa differentia, dummodo tamen illa sint in usu, & non revocata, nec sub aliqua revocatione comprehensa, sacrisque Canonibus, & Constitutionibus, ac Ordinationibus, & Decretis Apostolicis non repugnent, uti, frui, potiri, & gaudere etiam possint, & valeant, perinde ac si eis nominatim & expressè concessa fuissent, eadem Apostolica auctoritate etiam perpetuè concedimus, & indulgemus. Nec non Capitulo & Canonicis etiam sex Dignitates præfatas pro tempore respectivè obtinentibus præfatis, jus eligendi præfatos Vicerectores pro exercitio Curæ Animarum tam Sancti Donati a Nobis in Cathedrali Ecclesia, ut præfertur, erectæ, & Sancti Mauritii Ecclesiarum præfatarum, quam in Buriache, & Rive, ac Bardenasche, & Taluchi locis præfatis existentium Parochianorum, salvum & illæsum, ut antea, remanere volumus, atque decernimus. Uterius præfato Carolo Emanueli, & pro tempore existenti Sardinie Regi, ratione Ducatus Sabaudie, Juspatronatus, & præsentandi ad Ecclesiam Pinarolien. hujusmodi, tam hac prima vice a primæva illius erectione, & institutione a Nobis, ut præfertur, factis hujusmodi, Pastoris solatio destitutam, quam deinceps, quoties eam pro tempore quomodolibet etiam Pastoris solatio destitui contigerit, Personam idoneam per Nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem ad præsentationem hujusmodi eidem Ecclesiæ Pinarolien. in Episcopum præficiendam, nec non ad Archidiaconatum, & Thesaurariatum, ac unum, & alterum Ca-

nonicatus, unamque, & alteram Præbendas Archidiaconatus, & Thesaurariatui præfatis respectivè adhæsurus, & adhæsuras a Nobis, ut præfertur, erectos, & erectas hujusmodi, quomodocumque, & quotiescumque illos, & illas de cætero quibusvis modis, & ex quorumcumque Personis, etiam Nostri, & Romani Pontificis pro tempore existentis, seu quorumvis præfate Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, etiam tunc viventium Familiaribus, & communis Commensalibus, seu Romanæ Curie Officialibus, aut aliis reservationem, & affectionem inducentibus, seu per liberas, etiam ex causa permutationis, respectivè resignationes de illis in Romana Curia præfata, etiam in Nostri, & Romani Pontificis pro tempore existentis manibus, vel extra eam quomodolibet respectivè factas, & admittas, allequutionem aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum quavis auctoritate collatorum, seu illos, & illas pro tempore respectivè obtinentium in aliquo ex Mensibus Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti præfato, ac eidem Sedi Apostolicæ reservatis decessum, vel quamvis aliam dimissionem, amissionem, privationem, Religionis ingressum, & Professionis emissionem, Matrimonii contractum, aut aliis quomodocumque, & qualitercumque vacare contigerit, coram Ordinario Loci Personas idoneas in Archidiaconatu, & Thesaurariatu, nec non in uno, & altero Canonicatibus, ac una, & altera Præbendis Archidiaconatus, & Thesaurariatui præfatis respectivè adhæsuris a Nobis, ut præfertur, erectis, ad præsentationem hujusmodi per eundem Loci Ordinarium respectivè instituendas, simili Apostolica auctoritate perpetuè reservamus, concedimus, & assignamus, nec non Juspatronatus, & præsentandi hujusmodi tam ad Ecclesiam Pinarolien. quam ad Archidiaconatum, & Thesaurariatum, unumque, & alterum Canonicatus, ac unam, & alteram Præbendas ipsis Archidiaconatus, & Thesaurariatui respectivè adhæsurus, & adhæsuras, a Nobis, ut præfertur, erectam, ac erectos, & erectas hujusmodi, Regium existere, eidemque Carolo Emanueli, & pro tempore existenti Sardinie Regi ratione præfati Ducatus Sabaudie, & pro Patronatus & præsentandi Jure, quod ad primò, & secundòdicta Monasteria eidem Carolo Emanueli Regi respectivè competeat, ut præfertur, competere, illudque vim, effectum, naturam, substantiam, essentiam, qualitatem, validitatem, & roboris firmitatem Juspatronatus Regi hujusmodi obtinere, ac uti tale, sub quacumque derogatione, etiam cum quibusvis prægnantissimis, & efficacissimis clausulis, & decretis in quacumque dispositione etiam per viam Constitutionis, Legis, Regulæ Cancellariæ Apostolicæ, aut aliis quomodocumque facta, nullatenus comprehendere, neque illi ullo unquam tempore, & ex quavis causâ derogari posse, neque debere, ac collationes, provisiones, & quasvis alias dispositiones de Archidiaconatu, & Thesaurariatu, unoque, & altero Canonicatibus, ac una, & altera Præbendis Archidiaconatus, & Thesaurariatui præfatis respectivè adhæsuris a Nobis, ut præfertur, erectis hujusmodi, absque ipsius Caroli Emanuelis, & pro tempore existentis Sardinie Regis præfati, ratione præfati Ducatus Sabaudie, consensu, seu præsentatione, pro tempore factas, processusque desuper habendos, & inde sequenda quæcumque nulla, & invalida, nulliusque roboris, vel momenti fore, & esse, ac pro nullis, & infectis haberi, nec jus, aut coloratum titulum possidendi cuiquam per illa tribui posse, etiam decernimus.

Juspatronatus verò laicorum, quod præfate Familie illorum de Resanis ad Canonicatum, &

Extensio
alterius Juris-
patronatus.

Præ-

Reservatio
Juspatronatus
Regi Sar-
dinie.

Præbendam, quos dilectus pariter Filius Octavius etiam de Reffanis Clericus, seu Presbyter ad præfens obtinet, ut pariter accepimus, competit, ad dictum Primiceriatum a Nobis, per præfentes, ut præfertur, erectum, ita quod iidem moderni, & pro tempore existentes Canonici, & Præbendæ hujusmodi Patroni, tam ad Primiceriatum quam ad Canonicatum, & Præbendam hujusmodi eidem Primiceriatum ad hæfuros, quoties illum, & illos de cætero quomodolibet vacare contigerit, unam, eandemque personam idoneam præfentare possint, & valeant, ac etiam debeant, & teneantur, Apostolicæ etiam auctoritate extendimus, & ampliamus.

Postremo firmâ, & intactâ remanente Ecclesiæ Taurinen. taxâ in libris Cameræ Apostolicæ descriptâ, novam Ecclesiâ Pinarolien. præfatam supra antiquam primodiæ Monasterii taxam sexcentum florenorum auri hujusmodi, ad alios vigintiquatuor florenos auri similes, ratione unionis secundodiæ Monasterii ad secularem statum a Nobis, ut præfertur, redacti, præfatæ Mensæ Episcopali Pinarolien. etiam, ut præfertur, factæ, taxari volumus, & mandamus; sicque integram taxam ipsius Ecclesiæ Pinarolien. in eisdem Cameræ Apostolicæ Libris describendam, sexcentum vigintiquatuor florenorum auri similibus fore constituimus.

Præfentes quoque literas nullo tinguam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel alio quovis defectu, notari, impugnari, invalidari, seu in jus, vel controversiam vocari, aut adversus illas quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari posse, nec illas sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per Nos, & Sedem Apostolicam præfatam, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam Consultorialiter pro tempore factis, & faciendis, comprehendi, vel confundi, sed tanquam ad Fidei Catholicæ exaltationem, Divinæ cultus incrementum, & animarum edificationem factas, & emanatas, semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo, etiam sub quacumque posteriori data per futuros, & pro tempore existentes Episcopum, Capitulum Pinarolien. præfatos, ac alios, in quorum favorem eadem præfentes quomodolibet concernunt, quancumque eligenda, concessas, validasque, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & sic ab omnibus censi, ac ita per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane similiter decernimus.

Quocirca dilecto similiter Filio moderno, & pro tempore esistenti Nostrò, & Sedis Apostolicæ Nuncio in Civitate Taurinen. commoranti, Motu simili, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios, præfentes Nostras Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte pro tempore existentium Episcopi, & Capituli Pinarolien., vel aliorum, quo-

rum favorem præmissa omnia, & singula quomodolibet concernunt, aut alicujus eorum, fuerit requisitus, solemniter publicans, eisque, & eorum cuilibet in præmissis, & efficacis defensionis præfidio affitens, faciat auctoritate Nostra eadem præfentes, & in eis contenta hujusmodi, ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, ac eisdem pro tempore existentibus Episcopum, & Capitulum Pinarolien., aliofque præfatos, illis pacifice frui, & gaudere, non permittens ipsos, vel eorum quempiam per quoscumque quavis auctoritate fungentes desuper quomodolibet molestari perturbari, vel inquietari, Contradictores quoscumque, & Rebelles, per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii Secularis.

Et nihilominus Nostrò, dictæque Sedis Nuncio præfato per eadem Apostolica scripta similiter mandamus, quatenus ipse Archidiaconatum, ac unum, & unam, cujus, & quorum insimul Centum septuaginta unius Ducatorum auri de Camera, & Juliorum septem monetæ Romanæ cum dimidio alterius Julii similis Antonio Chareun Presbytero nuper Canonico Regulari præfati Ordinis Sancti Augustini Canonicorum Regularium, ac secundodiæ Monasterii Priori ad Secularem statum a Nobis, ut præfertur, redacto, necnon Thesaurariatum, ac alterum, & alteram, Canonicatus, & Præbendæ de novo, ut præfertur, erectos, & erectas hujusmodi, cujus, & quorum etiam insimul nonaginta unius Ducatorum auri similibus, & Juliorum septem monetæ Romanæ, cum dimidio alterius Julii paris respective fructus, redditus, & proventus secundum communem exillationem valorem annum, ut pariter accepimus, non excedunt, Manfredo Dana, de præfati Caroli Emanuelis Regis consensu, necnon Archipresbyteratum Josepho Cerruti, & Cantoratum Francisco Dominico Belli modernis primodiæ Collegiæ Ecclesiæ in Cathedrali Ecclesiâ a Nobis, ut præfertur, erectæ, Canonicis etiam Decimantibus nuncupatis, quorum Canonicatus, & Præbendæ Archipresbyteratus, & Cantoratus hujusmodi alia Præbenda carentibus, semper respective adherere, ac etiam deinceps insimul cum eis respective conferri, & absque dispensatione Apostolica etiam insimul, ut præfertur, retineri respective debeant, Clericis, seu Presbyteris dilectis similiter Filiis, demum Primiceriatum, ut præfertur, erectos, a primæva illorum, & illarum erectione, & institutione hujusmodi respective vacantes, cum plenitudine Juris Canonici, ac omnibus jurebus, & pertinentiis suis præfato Octavio, de consensu moderni unici, seu modernorum ejusdem Primiceriatu a Nobis, ut præfertur, erecti, & instituti Patroni, seu Patronorum, respective conferre, & assignare auctoritate Nostra curet; Inducens per se, vel alium, seu alios, Antonium, recepto prius ab eo Nostrò, & Romanæ Ecclesiæ nomine, fidelitatis debite solito Juramento, juxta formam, quam sub Bulla Nostra mittimus introclusam, ac Manfredum, & Josephum, ac Franciscum Dominicum, & Octavium præfatos, vel eorum respective Procuratores, eorum respective nominibus in Archidiaconatus, & Thesaurariatus, ac Archipresbyteratus, & Cantoratus, ac Primiceriatu, nec non Canonicatum, & Præbendam de novo, ut præfertur, erectorum, & erectarum hujusmodi, Juriumque & Pertinentiarum præfatorum respective corporalem possessionem

Præfatio Taxæ Ecclesiæ Pinarolien.

Clausula.

Commissio Nuncio Taurinen.

Commissio Nuncio Taurinen.

& defendens inductos, amotis quibuscumque illicitis detentoribus ab eisdem; ac faciens Antonium ad Archidiaconatum, & Manfredum ad Thesaurariatum, ac Josephum ad Archipresbyteratum, & Franciscum Dominicum ad Cantoratum, necnon Octavium, vel pro eis eorum respective Procuratores prefatos, ad Primiceriatum hujusmodi, ut est moris, admitti, ipsosque Antonium, & Manfredum, vel etiam pro eis Procuratores prefatos, ad unam, & alteram Præbendam de novo, ut præfertur, erectas hujusmodi, in primodieta Collegiata Ecclesia in Cathedrali Ecclesia a Nobis, ut præfertur, erecta, in Canonicos recipi, & in Fratres, Stallo eis, & eorum cultibus in Choro, & Loco in Capitulo primodieta Collegiata Ecclesie in Cathedrali Ecclesia a Nobis, ut præfertur, erecta, cum dicti Juris plenitudine respective assignatis, eisque de Archidiaconatu, & Thesaurariatu, necnon Canonicatu, & Præbendarum de novo, ut præfertur, erectorum, & erectarum hujusmodi respective fructibus, redditibus, proventus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis integre respective responderi, Contradictores, auctoritate Nostra prefata, appellatione postposita, compescendo.

Derogatio
contrariis.

Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostris, qua caveatur, ne quis extra suam Civitatem, vel Diocesim, nisi in certis imbi expressis, & exceptis casibus, & in illis non ultra unam Dietsam a fine suæ Diocesis ad Judicium evocetur, seu ne Judices a Sede prefata deputati extra Civitatem, vel Diocesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel alius vires suas committere audeant, seu præsumant; & in Concilio generali edita de duabus Dietsis; ac quibusvis aliis etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibusque Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ prefate Regulis de gratis ad instar non concedendis, & de exprimendo vero annuo valore, necnon de Jure questio non tollendo, ac de Unionibus committendis ad Partes, vocatis, quorum interest, necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati, Uniones, & applicationes perpetuas, nisi in casibus a Jure permittis, fieri prohibentis; ac quatenus opus sit, primo, & secundum Monasteriorum, & Ordinum prefatorum, necnon Taurinensium, & Salutarium Ecclesiarum prefatarum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis respective Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis Superioribus, & Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam Derogatoriis Derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam Motu, Scientia, & Potestatis plenitudine paribus, ac etiam Consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam pluries, & iteratis vicibus concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis, necnon quibuscumque ultimis piorum Testatorum voluntatibus, & dispositionibus, quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialibus, specificis, expressis, & individuis, ac de verbo ad verbum, non autem per Clausulas generales idem importantes, mentio faciendæ, aut quavis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentis, ad præmissorum

omnium, & singulorum validitatis effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse, ac latissime, & plenissime, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus harum serie derogamus, aliisque contrariis quibuscumque; Aut si aliqui Apostolica prefata, vel quavis auctoritate alia in primodieta Collegiata Ecclesia in Cathedrali Ecclesia a Nobis, ut præfertur, erecta in Canonicos recipi insistant, seu si super provisionibus sibi faciendis de Dignitatibus, ac Canonicatibus primodieta Collegiata Ecclesie in Cathedrali Ecclesia a Nobis, ut præfertur, erectæ, speciales, vel aliis Beneficiis Ecclesiasticis in illis Partibus generales dictæ Sedis, aut Legatorum ejus Literas impetrarint, etiam si per eas ad inhibitionem, reservationem, & Decretum, vel alias quomodolibet sit processum, quibus omnibus Antonium, & Manfredum, ac Josephum, & Franciscum Dominicum, ac Octavium prefatos in Archidiaconatu, & Thesaurariatu, ac Archipresbyteratu, & Cantoratu, ac Primiceriatu, necnon Canonicatu, & Præbendarum de novo, ut præfertur, erectorum, & erectarum hujusmodi respective assequutione, volumus anteferri, sed nullam per hoc eis quoad assequutionem Dignitatum, ac Canonicatum, & Præbendarum, aut Beneficiorum aliorum præjudicium generari; Seu si quibusvis communiter, aut divim ab eodem sit Sede indultum, quod ad receptionem vel provisionem alicujus minime teneantur, & ad id compelli, aut quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint, quodque de Dignitatibus, ac Canonicatibus, & Præbendis primodieta Collegiata Ecclesie in Cathedrali Ecclesia a Nobis, ut præfertur, erectæ, vel aliis Beneficiis Ecclesiasticis ad eorum collationem, provisionem, presentationem, aut quamvis aliam dispositionem conjunctim, vel separatim spectantibus, nulli valeat provideri per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem; & quibuslibet aliis Privilegiis, Indultis, & Literis Apostolicis generalibus, vel specialibus quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa vel totaliter non inserta, effectus eorundem præsentium impediendi valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit in Nostris Literis mentio specialis. Nos enim eisdem Antonio necnon, Josepho, qui Canonicatum, & Theologalem, ac Hiacynto, qui Canonicatum, & Poenitentiarum, a Nobis, ut præfertur, erectas Præbendas hujusmodi ad præsens respective obtinent, ut ipsi, & eorum quilibet ratione Archidiaconatus, necnon unius, & alterius, Canonicatum, ac unius Theologalis & alterius Poenitentiarum nuncupatarum Præbendarum hujusmodi, gradus eis respective congruentes, & competentes suscipere minime teneantur, dicta Apostolica auctoritate ipsarum tenore præsentium indulgemus.

Volumus autem, quod dictus Antonius, antequam possessionem dicti Archidiaconatus adipiscatur. Fidem Catholicam juxta Articulos jampridem a Sede Apostolica propositos, in Manibus Nostris, dictæque Sedis Nuncii prefati emittere, illamque sic emissam ad dictam Sedem, sine mendis cum sui, ac dicti Nuncii Subscriptione quantocius transmittere teneatur, alioquin dictus Archidiaconatus vacet eo ipso. Et insuper, quoad posterius mandatum Nostrum hujusmodi, ex nunc etiam irritum decernimus, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Per præsentem verò non intendimus tertio, & quarto dictum Juspatronatus in aliquo approbare, ac liti pendentiæ hujusmodi super dicto vacante

Benefi-

Sanctio penalis.

Beneficio, & Juribus Colligantium in aliquo præjudicare.

Nulli ergo omnino Hominum liceat, hanc paginam Nostræ abfolutionis, suppressionis, extinctionis, concessionis, appropriationis, secularizationis, dispensationis, Indulti, erectionis, institutionis, difmembrationis, separationis, exemptionis, assignationis, subjectionis, unionis, incorporationis, licentia, impertitionis, statuti, declarationis, applicationis, suppletionis, Jurispatronatus, reservationis, extensionis, ampliationis, constitutionis, decreti, mandati, derogationis, voluntatis, & intentionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. Pont. A. IX. die 23. Decembris 1748.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo octavo, Decimo Kalendas Januarii, Pontificatus Nostri Anno Nono.

Loco † Plumbi.

LXVII. Super conservatione & refectione Viarum publicarum.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procerium.

Dum omnibus commissi Nobis Populi utilitatibus, & commodis, pro rerum occurrentium opportunitate, sedulo prospicere non omittimus, illud etiam cavendum providendumque judicamus, ut quæ maturo consilio a Nobis utiliter constituuntur, futuris quoque temporibus inconcussa permaneant, nec unquam, ut sæpe aliàs evenisse compertum est, annorum decursu in oblivionem & defuetudinem recidunt.

Pont. editi Chirographum pro conservatione, & refectione Viarum.

Cum igitur nuper, ad removenda nonnulla damna, & incommoda, quibus Almæ Urbis Nostræ Cives, aliosque in ea, & prope illam Urbana, & rustica prædia obtinentes, etiam Sacra, & Religiosa Loca, seu Ordines, Instituta, & Societates, ob necessariam Viarum tam ipsius Urbis, quam Suburbicarij tractus conservationem & refectionem, frequenter affici cognovimus, universâ rei natura accurate perspectâ, ac multiplici incommodorum origine in suis fontibus indagatâ, providas hac de re Prædecessorum Nostrorum Constitutiones confirmando, ac, ubi opus fuit, declarando, & moderando, certas quædam Leges, & Ordinationes, nostri Motus proprii schedula sub die vigesima octava elapsi mensis Octobris manu Nostra signata complexas ediderimus; quibus, non sine justa prædictorum omnium indemnitate, tum incolarum, advenarumque usibus, & commoditatibus, tum etiam Pontificæ Residentiæ splendori, & majestati satis consultum fore putavimus; reliquum est ut ad hujusmodi Legum, & Ordinationum perpetuam firmitatem, debitamque executionem asserendam, ipsam hujusmodi schedulam, quam minus solemnibus formam conceptam, non ita pridem promulgari jussimus, novo ac perenni Apostolicæ auctoritatis robore communiemus. Ejus autem schedula tenor talis est, videlicet:

Quod pro illius observantia confirmare intendit.

Tenor dicti Chirographi.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Motu proprio &c.

Li Clamori delli

Sono talmente cresciuti da qualche tempo a questa parte li clamori de' Luoghi Più, e

di altri, che possiedono Case, Fabbriche, & altri Fondi in questa nostra Città di Roma, per le gravi, e continue Contribuzioni, alle quali medesimi sono forzati soccombere per il mantenimento, e rifacimento delle Strade, che finalmente hanno risvegliata la Nostra Paterna provvidenza, e ci hanno persuasi, & indotti a dargli, come in appresso, il dovuto regolamento. Volendo adunque Noi, che si conservi, anche in rapporto alle pubbliche Strade, il decoro di questa nostra Sacerdotale, e Regia Residenza, ma non perciò, che si aggravino più del bisogno i nostri amatissimi Sudditi, come forse è seguito per lo passato, o per non essersi a suo tempo rifarcite le Strade in quelle parti, nelle quali incominciavano a rompersi, o per essersi troppo spesso, e quasi in ogni mutazione di Magistrato, variata e mutata la forma delle medesime, ora elevandole, & ora deprimendole, ora incurvandole nel mezzo, ed ora facendole a schiena d'Asino, ora lasciandole a Bastardoni, ora a Pietre grosse riquadrate, & ora a Quadrelli, ora in Calce, & ora in Rena, e finalmente per altre cause, motivi, e pretesti, e tal volta senza neppure lasciare alli Possessori Adiacenti il tempo conveniente per fare al Magistrato, e Tribunale, & in caso di aggravio, a Noi stessi le giuste loro rappresaglie:

Quindi è, che in virtù della presente Cedola, nella quale vogliamo, che si abbia per espresso, e di parola in parola inferito l'intiero tenore delle Costituzione, Brevi, Chirografi, Motu proprij, & altre qualsivoglia Lettere Apostoliche di Martino V., Sisto IV., Leone X., Pio IV., Pio V., Gregorio XIII., Innocenzo XII., Clemente XII, e di qualunque altro Nostro Predecessore, e quelle confermando, & approvando nelle parti uniformi, e rispettivamente moderando, e rinvocando nelle parti contrarie, o difformi da questa Nostra presente Disposizione.

Di Nostro Moto proprio, certa scienza, matura deliberazione, e pienezza della Nostra suprema potestà, vogliamo in primo luogo, comandiamo, & ordiniamo, che Monsignor Presidente, li Maestri di Strade, & altri Uffiziali pro tempore del Tribunale, per obbligo di loro Uffizio, e rispettivamente li Possessori Adiacenti per loro proprio Interesse, debbano per lo avvenire attentamente invigilare, che le Strade dentro Roma non vadano in fascio, ma di mano in mano, che si andaranno in qualche parte movendo, guastando, o rompendo, debbano insistere, che in tal parte possa, guasta, o rotta siano prontamente rifarcite: Per il quale effetto vogliamo, che li Maestri di Strade suddetti visitino personalmente almeno due volte l'anno, cioè nel principio della Primavera, e dell'Autunno, le Piazze, Strade, e Vicoli de' loro rispettivi Rioni; e che li Possessori debbano bensì prendere dal Tribunale, e Magistrato la solita licenza, pagando per essa al Notaro bajorocchi due, secondo il prescritto nella Tassa della fan. Mem. d'Innocenzo XII. Nostro Predecessore al num. 10.; ma nel tempo medesimo vogliamo, & ordiniamo, che non sia lecito ne a Monsignor Presidente, ne alli Maestri di Strada, ne ad altri Uffiziali, e Ministri del suo Tribunale negare, o ritardare ad alcuno di detti Possessori Adiacenti la suddetta licenza di rifarcire a sue proprie spese: Altrimenti li detti Possessori debbano ricorrere a Noi, & al Nostro Uditore pro tempore, quale vogliamo, che in tal caso non solo dia gratis la detta licenza, supplendo in questa parte l'Uffizio del Magistrato, ma in oltre condanni il Magistrato medesimo, che avrà negata, o ritardata la licenza a tutti li danni, che avrà patito il Possessore per causa di detta negativa, o ritardo.

Quante volte poi una Strada farà talmente consumata,

Luoghi Più, e di altri Fondi in questa nostra Città di Roma, per le gravi, e continue Contribuzioni, alle quali medesimi sono forzati soccombere per il mantenimento, e rifacimento delle Strade, che finalmente hanno risvegliata la Nostra Paterna provvidenza, e ci hanno persuasi, & indotti a dargli, come in appresso, il dovuto regolamento.

Si cominciano le riforme, in ciò, che non tocca l'ordine della presente Cedola di M. proprio.

Si ordina a Monsignor Presidente, ed agli Uffiziali del Tribunale, che debbano invigilare il ricorramento delle Strade.

Ad ogni Possessore Adiacente alla Strada dovrà concedersi la licenza di rifarcire a proprie spese.

In caso che venisse negata, o ritardata detta licenza, potrà ogni Possessore Adiacente ricorrere a N. S. & al suo Monsignor Uditore, il quale gliela darà gratis.

Dovendosi rifare di nuovo

1748.

una Strada, dovranno intarsi perfomalmente almeno otto giorni prima tutti li Possessori.

I quali potranno ricorrere se faranno gravati.

Del Riparto della Spesa.

Sarà in arbitrio del Possessori Adiacenti di rifare la porzione della Strada, che loro toccherà.

Quando sia lecto al Tribunale di farla rifare, e trattare ex Officio, e ripartire la spesa sopra li detti Possessori Adiacenti.

sumata, e guasta, che non possa più rifarsi, ma sia veramente necessario rifarla tutta di nuovo: In tal caso vogliamo, & ordiniamo, che otto giorni almeno prima, che si tocchi detta Strada, debbano onninamente con Intimazioni personali, o al più lasciate nelle mani dei Domestici, per le quali vogliamo si paghino bajocchi cinque per ciascheduna, intimarsi, e chiamarsi a Congresso avanti Monsignor Presidente, o avanti quel Maestro di Strada, a cui appartiene, tutti, e singoli Possessori Adiacenti obbligati al rifacimento, per vedere, e deliberare se sia veramente necessario, che la Strada si rifaccia tutta di nuovo, oppure possa ancora rifarsi, e rappezzarsi nelle parti guaste, & rotte. E risolvendosi dal Magistrato, e Tribunale, che la Strada si rifaccia tutta di nuovo, vogliamo, che non possa mettersi mano all'opera, prima che scorrano altri tre giorni dal giorno di detta risoluzione, e deliberazione; affinché se alcuno de' Possessori si credesse gravato, possa in detto tempo ricorrere a Noi, & al nostro Uditore pro tempore per la dovuta giustizia.

Passati detti tre giorni senza ricorso, oppure essendo questo rigettato, come ingiusto, dovranno gli Architetti, e Sotto Mastri del Tribunale fare lo scandaglio, misura, e filo della nuova Strada, con il riparto della porzione, che tocca a ciascheduno de' Possessori Adiacenti, e questi produrre, e rilasciare negli Atti del Notaro del Tribunale. Dopo di che vogliamo, che sia in arbitrio, e facoltà de' medesimi Possessori, e di ciascuno di essi, di rifare a spese proprie, e per mezzo de' propri Muratori, & Operarij la porzione, che li tocca, anche rispetto alla guida di mezzo, purchè però li detti possessori ne facciano negli Atti del Tribunale espressa dichiarazione dentro il termine di tre giorni da computarsi dal giorno, che saranno stati rilasciati negli Atti medesimi lo scandaglio, misura, e riparto suddetti. Ordinando, e dichiarando, che di questo arbitrio, e facoltà debbano indistintamente godere i Possessori, o che la Strada si rifaccia in Calce, o che si rifaccia in Rena, o in altro qualunque modo, e che in tal caso il Magistrato, e Tribunale, gli Architetti, & altri Uffiziali del medesimo non abbiano altro dritto, peso, & incombenza, se non che, dopo compiuta l'opera, riconoscere, se la Strada, o porzione di essa, che sarà stata rifatta dalli Muratori, & Operarij di essi Possessori, sia stata rifatta ad uso d'arte, & a tenore dello scandaglio, filo, e misura deposta come sopra negli Atti, prima, che si mettesse mano all'opera medesima; nè per detto scandaglio, misura, e riparto possa da detti Architetti, e Sotto Mastri pretendersi, o esigersi maggior mercede di quella, che trovasi stabilita, e prescritta nella detta Tassa Innocenziana al num. 101.

Se poi li Possessori Adiacenti, o alcuni di essi, dopo essere stati intimati, come sopra, e dopo essere stati esibiti negli Atti lo scandaglio, misura, e riparto suddetti, non avranno dichiarato dentro il termine di tre giorni di voler rifare la Strada, e porzioni, che loro toccano, a spese proprie, e con i propri Muratori, e Operarij, o se anche non avranno dentro un congruo tempo, dopo detta dichiarazione, da stabilirsi da Monsignor Presidente, posto mano all'opera, e quella ridotta al suo dovuto compimento: In tal caso, e casi, sia lecito al Tribunale, e Magistrato di rifare ex Officio, mediante l'opera degli Architetti, Muratori, & Operarij di esso Tribunale, le porzioni di quelli, che non avranno come sopra dichiarato, o posto mano all'opera, e in appresso ripartirne la spesa sopra i medesimi Possessori senz'altro ritardo, & indugio. Lo che parimenti s'intenda aver luogo rispetto alli rifarcimenti, e rappezzi, qualora i Possessori

non rifarciscano con effetto la parte rotta o guasta, dentro un congruo tempo, che sia stato loro intimato con Intimazioni, come sopra, dal medesimo Magistrato, o Tribunale.

In oltre considerando Noi da un canto il grave dispendio, che hanno veramente patito i Possessori per essersi nel decorso di poco tempo tante volte variata la forma, e lastricatura delle Strade; E dall'altro osservando, che la forma, e lastricatura, nella quale al presente si trovano le Strade di Roma, è di tutto comodo, e decoro della Città; Vogliamo, ordiniamo, e comandiamo, che in avvenire quante volte occorrerà rifare di nuovo una Strada, o questa si rifaccia a spese proprie de' Possessori, o si rifaccia ex Officio dal Magistrato, e Tribunale, secondo i casi poc' anzi indicati, a niuno di essi sia lecito per qualsivoglia causa, o pretesto, alterare, o mutare nè in tutto, nè in parte la forma, il filo, e lastricatura presente, ma debbano sempre le Strade lasciarsi nel piano, elevazione, direzione, e pendenza, come in oggi si trovano, e molto meno sia loro lecito di rifare a Quadroni, o a Quadrelli le Strade, che si trovano lastricate a Bastardoni, e rispettivamente rifare a Bastardoni quelle, che si trovano lastricate a Quadroni, o Quadrelli; Nè le Strade, che sono in Calce, rifarle in Rena, nè quelle, che sono in Rena, rifarle in Calce; ma quante volte occorra rifare una Strada, sempre debba rifarsi nella forma, e nella maniera istessa, che si trova presentemente; E se mai dal Magistrato, o Tribunale, dagli Architetti, & altri Uffiziali del medesimo fosse ordinato diversamente, vogliamo, che in tal caso per le spese di essa Strada non possano in alcuna modo molestarsi, nè esser costretti ad alcuna contribuzione li Possessori Adiacenti, quali anzi vogliamo, che di più siano rilevati da tutti i danni, & interessi, e che li Muratori, & Operarij, che avranno rifatta la Strada contro questo Nostro divieto, e proibizione, possano solamente agire per le loro mercedi contro chi avrà loro ordinato rifarla in forma, o maniera diversa dallo stato presente.

Di più vogliamo, e comandiamo (salve sempre le Disposizioni predette) che dalli Decreti, Mandati, e Sentenze del Tribunale, e Magistrato delle Strade non si ammetta, nè si attenda alcuna Inibizione, o Appellazione in sospensivo, secondo la provida Costituzione: *Sacerdotalis*, & *Regia* del prelodato Innocenzo XII. Nostro Predecessore pubblicata li 26. Novembre 1692., & impressa nel suo Bollario particolare Costituzione 14., ma però nei soli tre casi espressi in essa Bolla al §. 17., cioè qualora si tratti di Decreti, Mandati, e Sentenze fatti, rilasciati, e pronunciate o per il pagamento delle Tasse, e Contribuzioni imposte, o da imponersi con ordine Nostro, e de' Nostri Antecessori, o Successori pro tempore; o per il pagamento degli Affitti promessi, e dovuti dagli Affittuarij, e Appaltatori, e per l'adempimento de' patti con essi convenuti; o finalmente per li Conti da rendersi dagli Amministratori, Economi, & Esattori, e per il pagamento del reliquato; All'incontro poi qualora si tratti di Decreti, Mandati, e Sentenze, fatti, rilasciati, o pronunciate in altri casi, o per altre cause diverse, vogliamo, che liberamente possa appellarsi al Tribunale della Nostra Camera, anche in sospensivo; Rivocando a tal'effetto, e riducendo alla via di ragione qualunque Chirografo, e qualunque Ordinatione de' Nostri Predecessori, che facesse in contrario.

Finalmente ad effetto, che li Possessori delle Case, Fabbriche, & altri Fondi di questa nostra Città di Roma non trascurino d'invigilare sopra il pronto rifarcimento delle Strade, quando s'incominciano a muovere, rompere,

Si proibisce d'alterare la forma delle Strade.

Non dovrà attendersi alcuna Inibizione, nè appellazione sospensiva dalli Decreti, e Mandati, del Tribunale delle Strade per il pagamento delle Tasse, e degli Affitti, e peltendimento de' conti; all'incontro potrà appellarsi anche in sospensivo da altri diversi Mandati, e Sentenze.

Al rifarcimento, e rifazione delle Strade esistenti dentro Roma saranno tenuti sola-

1748.
mente gli
Adiacenti
Possessori.

Vista delle
Strade Con-
solari.

Penà alli
Maestri che
mancafferò.

Diligenze
per fare ese-
guire gli or-
dini de' risar-
cimenti.

Facoltà a
Monignor
Presidente di
spedire Com-
missa j per ri-
conoscere, se
siano state ri-
sarcite le Stra-
de.

Uffizio del
Fiscale delle
Strade.

o guastare in qualche parte, che è il punto, dal quale principalmente risultata lo sgravio, e sollievo di tutti: Ordiniamo, e comandiamo, che in avvenire per il risarcimento, e rifacimento delle Strade dentro Roma, siano solamente tenuti, come è di ragione, li Possessori Adiacenti, e non mai, nè in caso veruno li soli, e semplici Utenti; perche così ogn'uno penserà seriamente alla conservazione della Strada, che veramente gli appartiene.

Quanto alle Strade fuori di Roma rinoviamo per ora, e fino ad altro più efficace provvedimento, l'ordine già dato, & incalcato da detto Nostro Predecessore Innocenzo XII. in detta sua Costituzione al §. 25., cioè, che li Maestri delle Strade una volta almeno l'anno, e Monsignor Presidente ad arbitrio suo, debbono visitare personalmente, rivedere, e riconoscere a proprie spese tutte, e singole Strade Consolari, e loro bracci esistenti nel Distretto di Roma. Affinche poi questo utilissimo provvedimento resti con effetto eseguito, vogliamo in oltre, & ordiniamo che per l'avvenire, incominciando dal prossimo Anno 1749., ciascuno de' Maestri di Strada debba ogni anno a tutto il Mese di Maggio aver con effetto visitate personalmente come sopra le Strade, che gli appartengono, nelli giorni preventivamente intimati agli Appaltatori delle medesime; Et in prova di tal visita debba aver fatta relazione in scritto di ciascuna Strada nella Congregazione del Tribunale, e di più esibita, e rilasciata negli Atti del Notaro del medesimo; qual Notaro vogliamo, che immediatamente la presenti a Noi, e Nostri Successori per mezzo del Nostro Uditore pro tempore: Altrimenti mancando li Maestri di Strada in alcuna delle cose predette, vogliamo, & ordiniamo, che s'intenda ipso facto decaduto dall'assegnamento di scudi dugento, de' quali può godere ciascuno di essi per beneficenza Nostra, e de' Nostri Successori, e che quello, o quelli, che ne ordinarono, o facessero il pagamento, o prima della scadenza di detto Mese di Maggio, o quando alcuno de' Maestri di Strada non avesse con effetto adempite le cose suddette, cadano nella pena del doppio, e di non essergli in alcun modo ammesso, nè bonificato il pagamento fatto, oppure ordinato, contro questo Nostro divieto, e proibizione.

Dalle sudette visite, e relazioni in scritto dovrà apparire lo stato delle Strade, e quando da esse risulti, che una, o più delle medesime Strade, siano in qualche parte mosse, guaste, o rotte, dovrà Monsignor Presidente nella medesima Congregazione, e senz' altro indugio, o dilazione, rilasciare ad istanza del Fiscale la Mano Regia contro quell'Appaltatore, & Appaltatori, e contro le sicurtà obbligate al mantenimento di tali Strade, o Strada, pregando a ciascuno di essi un termine congruo, ma però, che non sia maggiore di un Mese, ad averle con effetto risarcite, & ad esibire negli Atti del Tribunale documenti autentici, e sufficienti, del risarcimento già seguito; con facoltà ancora in tal caso di spedire uno, o più Commissarij a tutte spese di essi Appaltatori, o Appaltatore, ad effetto di rincontrare, se dentro il termine suddetto le Strade, o Strada, siano state risarcite secondo l'obbligo de' medesimi, & ad uso d'arte; E mancando in qualunque modo gli Appaltatori, debba onninamente il Tribunale farle risarcire, e ridurre in buon stato, prima, che passi il Mese di Ottobre, a tutti danni, e spese di detti Appaltatori.

Et perchè al Fiscale del Tribunale per l'obbligo dell'Uffizio suo appartiene, e vogliamo, che principalmente appartenga la cura d'invigilare, & insistere appresso Monsignor Presidente, e

alli Maestri di Strade, non solamente, che si facciano le visite, e relazioni: ma ancora, che si rilascino, spediscano, & eseguiscano le Mano Regie contro gli Appaltatori, e che non si creda alli documenti, che quelli tal volta esibiranno, se non saranno autentici, o sufficienti: Perciò vogliamo, e decretiamo, che se mai il Fiscale suddetto sotto qualunque pretesto, scusa, o colore, sarà negligente nell'adempire detto suo Uffizio, e in ogni caso d'indugio, o incuria d'esso Presidente, e Maestri di Strada, lasciara di farle a Noi, e Nostri Successori, per mezzo del Nostro Uditore pro tempore, la dovuta rappresentanza firmata di sua propria mano: In tal caso vogliamo, che sia irremissibilmente rimesso dall'Uffizio, e che ne sia deputato un'altro più diligente in luogo suo; E non già da Monsignor Presidente, a cui in ogni altro caso apparterebbe, secondo la più volte menzionata Collazione d'Innocenzo XII.; ma dal Romo. Cardinal Camerlengo pro tempore, al quale per questo caso di negligenza solamente, vogliamo, che passi, & appartenga la suddetta facoltà di deputarlo: E così pure ordiniamo rispetto al Notaro, se trascurerà di presentare a Noi, e Nostri Successori, come sopra, le relazioni delle Strade fatte in scritto dalli Maestri delle medesime.

Esecutore di questi Nostri Provvedimenti, Ordinanze, e Disposizioni, vogliamo, che sia, e deputiamo l'Uditore Nostro, e de' Nostri Successori pro tempore, affinchè possiamo per tal mezzo essere in ogni tempo, & in ogni occorrenza prontamente avvisati, e raguagliati: Per il qual effetto diamo, e concediamo al medesimo Uditore tutte le più ample facoltà, che possono essere necessarie, & opportune, e specialmente di pubblicare Editti, e Notificazioni, far Decreti, Ordinanze, e Dichiarazioni, & ogn'altra cosa, che crederà più espediente, e più efficace per l'efatta; e puntuale esecuzione di quanto abbiamo qui sopra ordinato; essendo così mente, e volontà Nostra espressa. Volendo, e decretando, che alla presente Nostra Cedola di Moto proprio, benchè non esibita, nè registrata in Camera, e ne' suoi Libri, non possa mai darsi, nè opporsi di sursazione, orrezione, ne d'alcun altro vizio, o difetto della Nostra volontà, ed intenzione, nè che mai sotto tali, o altri pretesti, quantunque validissimi, e giuridichi, anche di Jus questio, e pregiudizio del Terzo, possa esser impugnata, moderata, o rievocata, ridotta ad *viam Juris*, o concedersi contro di essa l'aperzione Oris, o altro qualunque rimedio; e che così, e non altrimenti debba sempre giudicarsi, definirsi, ed interpretarsi da qualsiasi Giudice, e Tribunale, benchè Collegiale, Congregazioni, anche de' Rm̄i Cardinali, Camerlengo di Santa Chiesa, Tesoriere, Rota, Camera, e qualunque altro, togliendo loro ogni facoltà, e giurisdizione di definire, ed interpretare in contrario: Dichiarando Noi fin d'adesso preventivamente nullo, irritato, ed invalido tutto ciò, che da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità, scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato, o si tentasse di giudicare contra la forma, e disposizione della presente Nostra Cedola di Moto proprio: quale vogliamo, che vaglia, e debba aver sempre, ed in perpetuo il suo pieno effetto, e esecuzione, e vigore colla semplice Nostra sottoscrizione, benchè non vi sieno stati chiamati, sentiti, o citati Monsignor Presidente, li Maestri di Strada, & altri Uffiziali, e Ministri del suo Tribunale, ed altre qualsivoglia Persone, ancorche privilegiate, e privilegiatissime, che vi avessero, o pretendessero avervi interesse, e che per comprenderle fosse bisogno di special menzione: Non ostanti la Bolla di Pio IV. Nostro Predecessore de registrandis, la regola della Nostra

Cancellaria de Jure quæfito non tollendo, e qualiſſimo altre Coſtituzioni, & Ordinationi Apoſtoſiche Noſtre, e de Noſtri Predeceſſori, Leggi, Statuti, Riforme, Stili, Uſi, Conſuetudini, e qualunque altra coſa, che faceſſe, o poſteſſe fare in contrario; alle quali tutte, e ſingole, avendone il tenore qui per eſpreſſo, e di parola in parola inferto, e regiſtrato, e ſupplendo colle pienzezza della Noſtra Poſteſtà Pontificia ad ogni vizio, e difetto quantunque ſoſtanziale, e formale, che vi poſteſſe intervenire, per queſta volta ſola, e per la piena, e total eſecuzione di quanto ſi contiene nella preſente Noſtra Cedola di Moto proprio, ampiamente, ed eſpreſſamente deroghiamo. Dal noſtro Palazzo Apoſtoſico di Monte Cavallo queſto di 28. Ottobre 1748.

Data li 28. Ottobre 1748.

BENEDICTUS PP. XIV.

Ut igitur Noſtra hujusmodi mandata atque præcepta, ad Civium ſimul & poſſidentium indemnitate, & commodum, & ad Urbis utilitate, & decus condita atque ſtatuta, quæ etiam duobus Ediſtis, aliis diebus 22. Aprilis Anni Domini 1671. & 6. Maji Anni 1679., recol. nem. Prædeceſſoribus Noſtris Clemente PP. X., & Innocentio PP. XI. reſpective aſſentientibus, & jubentibus, ab ipſo Viarum Tribunali emanatis, & publicatis, in pluribus, & ſubſtantialibus conſentanea, & conformia comperimus & recognovimus, perpetuis futuris temporibus debitam executionem, & inviolabilem firmitatem obtineant; eadem Apoſtoſicis hiſce Noſtris Litteris inferata, atque earundem tenore, ac ſimili motu, ſcientia, & poſteſtatis plenitudine iterum confirmata ac roborata, ab omnibus, ad quos pertinet, ſeu pertinebit in poſterum, exactiſſime obſervari, & impleri etiam perpetuo ſtatimus atque decernimus. Mandantes præſato Dilecto Filio Noſtro nunc exiſtenti S. R. E. Cardinali Camerario ac Dilectis etiam Filiis Camera Noſtræ Apoſtoſicæ Clericis Præſidentibus, necnon Viarum Magiſtris, cæteriſque ejuſdem Camera, & Tribunalis Viarum Officialibus, & Miniſtris, itemque Dilecto Filio Auditori Noſtro, ejuſque & prædiſtorum omnium Succeſſoribus pro tempore futuris, ut omnia & ſingula a Nobis in præinferata Scheda Noſtri Motus proprii diſpoſita atque ſtatuta, tam ipſi, in quantum eorum reſpectiva Officia, ſive de jure, ſive vigore ſpecialis Mandati Noſtri, concernunt, exacte obſervent, quam etiam ab aliis ſibi ſubjectis, ad quos pertinet, ac pertinebit in poſterum, exactiſſime impleri, & obſervari faciant, ſub penis ibi ſtatutis atque contentis. Ac decernentes ipſam præinferatam Schedulam, necnon præſentes noſtras Litteras, quibuſcumque Juris, ſeu Facti defectibus, qui adverſus illas opponi, ac deduci poſſent, minime refragantibus, omniaque, & ſingula in ipſis præſcripta atque decreta, ſemper & perpetuo firma, valida, & efficacia exiſtere & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus fortiri & obtinere, atque iis, quorum favorem reſpiciunt, pleniffime ſuffragari; ſicque, & non aliis per præmiſſos omnes & ſingulos, alioſque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, & Palatii Apoſtoſici Auditores, ſublata ipſis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari & definiſſi debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper iſdem a quoquam quavis Auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus omnibus hiſ, quæ in prædiſta Scheda non obſtare decrevimus, & quibuſvis aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtoſicis, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc pa-

ginam Noſtra Confirmationis, Mandati, Decreti, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire; ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtoſorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXLVIII. Tertio Kalendas Januarii Pontific. Noſtri Anno IX.

D. Card. Paſſioneus,
J. Datarius.

VISA DE CURIA.

I. C. Boſchi.

J. B. Eugenius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

Aſſeritur Identitas Corporis Sancti Joannis de Matha, quod Matriri colitur, occasione donationis antiqui Sarcophagi, ubi illud Romæ aſſervabatur.

Dilecto Filio Michaeli a S. Joſepho Miniſtro Generali Fratrum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Excalciatorum nuncupatorum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili, Salutem, & Apoſtoſicam Benedictionem.

MINIME dubitamus, quin memoria retineas quidquid a Nobis aliàs, dum Tu quidem Officium Procuratoris Generalis inclyti Ordinis tui in hac Alma Urbe noſtra obires, Nos vero in minoribus conſtituti, Promotoris Fidei munus gereremus, præſtitum fuerit, ut debitus Sacris Exuviis S. Joannis de Matha ejuſdem tui Ordinis Fundatoris cultus reſtitueretur. Illius namque Corpus in arca marmorea, ſeu Sarcophago in Eccleſia ſub invocatione S. Thomæ Apoſtoli in Formis diſta in Monte Cælio ejuſdem Almæ Urbis Noſtræ, quæ ad Dilectos Filios Capitulum, & Canonicos Baſilicæ Principis Apoſtoſorum S. Petri in Vaticano ſpectat; eſt ab initio conditum; tamen anno milleſimo ſexcentefimo quinquageſimo quinto, inde in Hiſpanias tranſlatum apud Nuntium hujus Apoſtoſicæ Sedis in Hiſpaniis tunc temporis comorantem deſcriptum fuit: quod deinde anno MDCLXXXVI. cl. mem. Marcellus Cardinalis Duratius apud Hiſpaniarum Regem Catholicum Apoſtoſicum itidem Nuntius Miniſtro Generali, & Diſſinitorio laudati Ordinis ea tradidit conditione, ut ſub Altari Cappellæ in Cella Venerabilis Fratris Thomæ de Virgine Matriri erectæ collocaretur. Mota autem in congregatione Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum tam anno MDCLXIX., quam anno MDCCXV. controverſia quoad Identitatem Oſium Corporis S. Joannis de Matha, quæ Romæ primum, poſtmodum Matriri aſſervari aſſerebatur, ipſa Congregatio reſpondit, *Non conſtare de Identitate*; iterum juſſu ſel. rec. Clementis PP. XI. Prædeceſſoris noſtri poſtulato ſuper ipſa Identitate apud eandem Congregationem Cardinalium edito, factum fuit, ut Nobis, dum partes Promotoris Fidei ageremus, per graviffima rationum momenta in quarto Libro Operum noſtrorum de Canonizatione Sanctorum part. 2. cap. 25. num. 8. typis impreſſa, adnitentibus, plena reſolutio, poſtquam laudatus Clemens XI. Prædeceſſor Noſter viam univerſæ carnis ingreſſus fuiſſet, die XIX. menſis Martii, prodiret die VI.

Dat. Pont. A. IX. die 30. Decem. 1748.

LXVIII.

Pont. alias de cultu S. Joannis de Matha ſollicitus fuit.

Olim Corpus diſti Sancti Romæ ſervabatur.

Deinde in Hiſpanias tranſlatum Matriri reſpoſitum fuit.

De controverſia orta in Sac. Rituum Congregatione ſuper identitate Corporis S. Joannis de Matha.

Ex Sententia Summi Pontificis, tunc Prom. Fidei, prodijt reſolutio aſſirmativa.

Diſtum Chirographum confirmat.

Mandatum pro permiſſorum obſervantia.

Aliter judicari prohibetur.

Derogatio contrariis.

Sanctio pœnalis.